

บรรณานุกรม

หนังสือ

- กิ่งแก้ว อัครดากร. คตินวิทยา. กรุงเทพมหานคร : หน่วยงานพิเศษ
กรมการฝึกหัดครู 2513
- กุหลาบ มัลลิกะมาส. คติชาวบ้าน. กรุงเทพมหานคร : ท้องถิ่น, 2516.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. นวัตกรรมการศึกษาและการสอนระดับอนุบาล.
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2520.
- ดวงเดือน พันธุพานิช. จริยธรรมของเด็กไทย. สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2520.
- ประคอง กรรณสูต. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร
: โรงพิมพ์เจริญผล, 2525.
- รัญจวน อินทรกำแหง. วรรณกรรมสำหรับเด็กและวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร
: สำนักพิมพ์ดวงกมล, 2520
- วัชรวิทย์ ทรัพย์มี. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาในโรงเรียน.
กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2519
- ศิลป์ พีระศรี. ศิลปะสงเคราะห์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์บรรณาคาร, 2515.

บทความ

- รัชณี ลาชโรจน์. "ข้อเสนอแนะสำหรับครูยุคปฏิรูป." คหเศรษฐศาสตร์
21 (ตุลาคม 2520) : 31 - 42
- สมบุญ สิมมานันท์. "การเล่านิทานและการอ่านหนังสือให้เด็กฟัง." คหเศรษฐศาสตร์
24 (กันยายน 2522) : 31 - 38.
- อารี รั้งสินันท์. "บทบาทของพ่อแม่และครูที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก."
ครูปริทัศน์ 2 (พฤศจิกายน 2520) : 50 - 62.

วิทยานิพนธ์

- เขาวนา ยุทธสุริยพันธ์. "การศึกษาเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน
ในระดับชั้นประถมศึกษาและชั้นมัธยมศึกษาระหว่างโรงเรียนสาธิต
และโรงเรียนหลักสูตรปกติ." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
วิทยาลัยการศึกษาประสานมิตร, 2514
- ปราณีต มาลัยวงษ์. "การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนวิชาศิลปะศึกษาโดยวิธีกระบวนการกลุ่ม
สัมพันธ์กับการสอนแบบปกติ." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2522.
- เพ็ญรุ่ง ปานใหม่. "ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย
กับความคิดสร้างสรรค์." วิทยานิพนธ์ ศึกษามหาบัณฑิตแผนกวิชา
จิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.
- สุขสมร ประพัฒน์ทอง. "อิทธิพลของการใช้นิทานสำหรับเด็ก และการอบรมเลี้ยงดู
ที่มีต่อพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของเด็กไทย." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
แผนกวิชาพัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2521.
- อรทัย จันทวิชานุกงษ์. "รูปแบบของนิทานที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษา." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต แผนกวิชาประถมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2523.

เอกสารอื่น ๆ

อำไพ สุจริตกุล. "พื้นฐานการสอน." (เอกสารประกอบการสอนจริยศึกษา).

BIBLIOGRAPHY

Books

- Anderson; Ronald D. and Other. Developing Children Thinking.
Englewood Cliffs:: N.J. Prentice Hall, 1970.
- Guilford, J.P. The Nature of Intelligence. New York : McGraw-
Hill Book, 1959.
- H R, Kohl. The Open Classroom. New York : Review, 1971.
- Jackson, Getzels. Child Development and Personality. New York :
Harper and Brothers, 1962.
- Morris E. Cuber. Psychological Foundations of Education. New
York Holt : Rine hart and Winston, 1960.
- Raymond, Gale F. Development Behavior. Toronto : The Macmillan
Co., 1969.
- Russell, David H. Children's Thinking. Englewood Cliffs : N.J.
Prentice - Hall, 1966.
- Smith, James A. A Setting Conditions for Creative Teaching in
the Elementary School. Boston : Allyn and Bacon, 1972.
- Torrance, E. Paul. Guiding Creative Talent. Englewood Cliffs :
N.J. Prentice - Hall, 1962.
- Wallasch, Michael and Kogan, Nathan. Modes of Thinking in young
Children. New York : Holt Rinehart and Winston Inc, 1965.
- Westcott, Smit. Child Development and Personality. New York :
Harper and Brothers, 1967.

Articles

- Coon, Arther M. "Brainstorming : A Creative Problem Solving Technique." Psychological Abstract 3. (June, 1959) : 79
- Elliot, Eisner. "Research in Creativity : Some Findings and Conceptions." Studies in Developmental Psychology 122. (April, 1968) : 349 - 355.
- Rogers, G.R. "Toward a Theory of Creativity." Creativity 3. (May, 1970) : 146.
- Torrance, E. Paul. "Association of Classroom Teacher of the National Education Association." Creativity 3. (October, 1962) : 163.
- Torrance, E. Paul. "Can teacher Encourage Creative Thinking?," Education Leadership 19. (October, 1963) : 156.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบวัดความคิดสร้างสรรค์

1 ศาสตราจารย์ ดร.ชัยพร วิชาวุธ	ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2 รองศาสตราจารย์ ดร.ชุมพร ยงกิตติกุล	ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดวงเดือน อ่อนนวม	ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4 ดร.จীন แบริ้	ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบนิทาน

1 ศาสตราจารย์ สุนน อมรวิวัฒน์	ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.แรมสมร อยู่สถาพร	ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ โสภภาพรณ ชัยสมบัติ	ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4 นางสาวผ่องพรรณ เอกอาวุธ	นิสิตปริญญาโท ภาควิชาประถมศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
5 นางสาวอรชา วราวิทย์	นิสิตปริญญาโท ภาควิชาประถมศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
6 นางสาวพนชนิ เจริญสุข	นิสิตปริญญาโท ภาควิชาประถมศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

7 นางสาวนงนุช วงศ์ญาติ	ครูสอนกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย)
	โรงเรียนกระจำจันทา
8 นางสาวมณฑา ชลชาบุกิจ	ครูสอนกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย)
	โรงเรียนเทวัญอานวยวิทย์
9 นางเขาวภา มีแก้ว	ครูสอนกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย)
	โรงเรียนเทวัญอานวยวิทย์
10 พระปลัดอุคม สมาจาโร	วัดนิคมศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย
11 พระสมนึก เทชวโร	วัดหนองไฉ้ จังหวัดสุโขทัย
12 พระควงปี สุทธิชาโน	วัดหนองไฉ้ จังหวัดสุโขทัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

ประกอบด้วย

- นิตานประเภทเทพนิยาย
- นิตานประเภทสัตว์
- นิตานประเภทจัญญ์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นิทานประเภทเทพนิยาย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เจ้าชายผู้ทรงปัญญา

มีเจ้าชายหนุ่มองค์หนึ่งมีพระรูปโฉมงามสง่ามากและทรงมีพระสติปัญญาเป็นเลิศอีกด้วย จนเป็นที่ยกย่องสรรเสริญของคนทั่วไป เจ้าชายตั้งใจว่าจะไม่อภิเษกกับหญิงใด นอกจากหญิงที่มีรูปโฉมงามและมีสติปัญญาเท่าเทียมสมกับพระองค์เท่านั้น

วันหนึ่ง เจ้าชายตัดสินใจปลอมพระองค์เสด็จท่องเที่ยวไปตามเมืองอื่น ๆ ตามลำพัง ซึ่งจะทำให้คนอื่น ๆ ไม่รู้จักพระองค์ และอาจได้พบหญิงที่ควรจะอภิเษกด้วย

วันหนึ่งเจ้าชายทรงมาผ่านไปในปีา หลงทางจนพลบค่ำก็ยังหาทางออกไม่ได้ จึงเข้าไปขออาศัยในกระท่อมของสองตายาย แม่ตายายจะยากจนแต่ก็ต้อนรับเป็นอย่างดี โดยไม่รู้ว่าเป็นเจ้าชายปลอมตัวมา

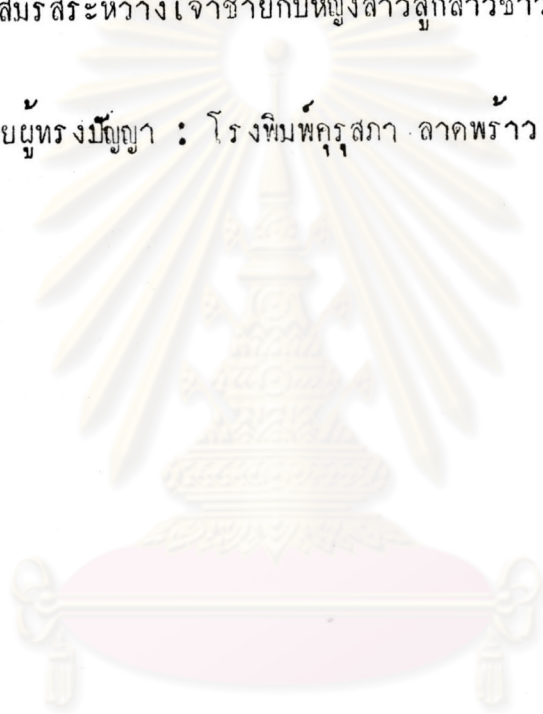
เมื่อเจ้าชายเสวยอาหารค่ำ สองตายายก็เอาเสื้อผ้าซึ่งสานด้วยฟางมาปูลงกับพื้น เพราะแรมมีเตียงเพียงเตียงเดียว คิดจะให้เจ้าชายนอนบนเตียง ส่วนแจะนอนบนเสื่อแทน แต่เจ้าชายไม่ยอม สองตายายจึงต้องทำตามที่เจ้าชายปรารถนา แล้วทั้งสามก็เข้านอน รุ่งเช้าเจ้าชายตื่นบรรทม เจ้าชายได้ยินเสียงอะไรกุกกักดังมาจากห้องใต้หลังคาคล้ายหูกทอดผ้าหมุน ต่อมาได้ยินเสียงเพลงดังขึ้น เจ้าชายพยายามซักถามตายาย จนได้รู้ความจริงว่าในบ้านนี้มีลูกสาวของตายายด้วยอีกคนหนึ่ง เนื่องจากเป็นลูกสาวคนเดียว ตากับยายกลัวจะมีชายหนุ่มมาขอแต่งงานจึงเอาไปซ่อนไว้บนหลังคา ไม่ให้พบปะใคร เจ้าชายอยากคุยตัวหญิงสาว จึงสัญญากับตายายว่าจะไม่แตะต้องนางเป็นอันขาด ตายายจึงเรียกลูกสาวลงมา เจ้าชายตะลึงในความงามของเธอจนคิดจะขอแต่งงาน แต่นึกขึ้นได้ว่าหญิงสาวเป็นเพียงลูกชานา คงจะสวยแต่ไม่ฉลาด เจ้าชายจึงมอบเหรียญ 1 เหรียญเป็นค่าที่พัก แล้วลาตายายไป เดินทางมาไม่นานก็หาทางกลับวังได้

เมื่อกลับมาถึงวังเจ้าชายคิดถึงหญิงสาวมาก จึงคิดจะทดสอบสติปัญญาของหญิงสาวถ้าฉลาดก็จะขอแต่งงานด้วย จึงเขียนจดหมายพร้อมกับส่งไหมไปให้หลอน 2 กลุ่ม

และสั่งให้หล่อนทอดผ้ากันพระแท่นบรรทมให้ 2 ชิ้น เจ้าชายได้สั่งผู้สื่อข่าวของพระองค์
 และให้เขานำคำตอบกลับมาให้พรพองค์ คนส่งข่าวกลับมามีคำตอบของหญิงสาว
 ว่าให้เจ้าชายนำไม้ท่อนเล็ก ๆ 2 ท่อน ที่ฝากมาพร้อมจดหมายมาทำทุกท่อน ถ้าเจ้าชาย
 ทำได้หล่อนก็จะทอดผ้ามาถวาย

เจ้าชายก็ไม่มีข้อสงสัยอีกต่อไปว่าหญิงสาวผู้นี้จะมีสติปัญญาเท่าเทียมพระองค์
 หรือไม่ พิธีอภิเษกสมรสระหว่างเจ้าชายกับหญิงสาวลูกสาวชานาโคมีขึ้นอย่างเอิกเกริก

เจ้าชายผู้ทรงปัญญา : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว พิมพ์ครั้งที่ 3 2525

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชินเคอเรลลา

ชินเคอเรลลาเป็นบุตรสาวคนเดียวของพ่อแม่ ซึ่งเป็นครอบครัวที่มีความสุขมาก ต่อมาแม่ของซิลเคอเรลลาได้ตายจากไป พ่อของเธอแต่งงานใหม่กับหญิงหม้ายลูก 2 ในระยะแรกแม่เลี้ยงก็ทำดีให้ความรักแก่ชินเคอเรลลาเป็นอย่างดี แต่เมื่อเวลาผ่านไป 4 ปี พ่อของเธอก็ตายไปอีก แม่เลี้ยงได้แสดงความโหดร้ายออกมาทันที เธอได้ไล่คนเฝ้าออกจากบ้านไป และให้ชินเคอเรลลาทำงานบ้านซึ่งหนักมากเพียงคนเดียว แม้ว่าเธอจะเจ็บป่วยก็ยังถูกบังคับให้ทำงาน

วันหนึ่งพระราชเจ้าให้ม้านิลาสขึ้น เพื่อให้พระราชโอรสทรงเลือกคู่ครองในงานได้เชิญหญิงสาวทุกคนที่มีอายุบรรลุนิติภาวะได้มาในงาน หญิงหม้ายแม่เลี้ยงชินเคอเรลลาก็ได้รับหนังสือเชิญจากในวังเช่นกัน เธอและลูกตื่นเต้นและเตรียมตัวที่จะไปในงาน ชินเคอเรลลาขอไปด้วย แม่เลี้ยงของเธอก็อนุญาต แต่มีข้อแม้ว่าเธอจะต้องทำงานให้เสร็จเสียก่อน ชินเคอเรลลาไม่มีเสื้อผ้าที่จะใส่ไปในงาน เธอไปเอาชุดเก่าของแม่มาแก้เสียใหม่ให้สวยงาม โดยได้รับความช่วยเหลือจากหนูและนก เมื่อถึงเวลาจะไปเข้าจริง ๆ เธอกลับถูกลูกทั้ง 2 ของแม่เลี้ยงแกล้งฉีกเสื้อผ้าของเธอเสียแล้ว แม่เลี้ยงและลูกก็จากไป ชินเคอเรลลาคงได้แต่นั่งร้องไห้โดยมีเพื่อนสัตว์ของเธอนั่งอยู่ข้าง ๆ นางฟ้าผู้ใจดีส่งสารชินเคอเรลลาได้ให้การช่วยเหลือ นางฟ้าได้เนรมิตพิภพทองให้เป็นรถให้หนูทั้ง 4 ตัวเป็นม้าลากรถ ม้าเป็นสารพัดขั้บรถ เนรมิตเสื้อผ้าที่สวยงามให้แก่ชินเคอเรลลา นางฟ้าได้บอกชินเคอเรลลาว่าเมื่อนาฬิกาตี 12 ครั้ง ให้รีบกลับ ทุกสิ่งทุกอย่างจะเหมือนเดิมชินเคอเรลลาจึงได้เข้าไปในวัง เจ้าชายได้ทรงขอแต่งงานกับชินเคอเรลลาท่ามกลางความอิจฉาของแม่เลี้ยงและลูกของเธอ เมื่อถึงเวลานาฬิกาจะตี 12 ครั้ง ชินเคอเรลลาได้วิ่งหนีมาโดยที่เจ้าชายจะทรงเรียกเธอก็ไม่หยุด ความรีบร้อนทำให้รองเท้าของเธอหลุด เจ้าชายได้สั่งให้ทหารไปสืบหาตัวหญิงสาวมาให้ให้ทหารได้นำรองเท้าข้างที่หลุดไปให้หญิงสาวลองสวมดูรวมทั้งลูกทั้ง 2 ของแม่เลี้ยง ชินเคอเรลลาด้วย แต่ก็ไม่มีใครสวมได้ ชินเคอเรลลาถูกแม่เลี้ยงขังไว้ในห้อง

หนูจึงต้องไปขโมยลูกกุญแจมาไขห้องใต้ ชั้นเคอเรลลาจึงออกมาได้ และชั้นเคอเรลลา
สามารถสวมรองเท้าได้ ท่ามกลางความริษยาของแม่เลี้ยงและลูกทั้ง 2 ในที่สุดชั้นเคอ
เรลลาได้แต่งงานกับเจ้าชาย

ชื่อเคอเรลลา ระบุที่หน้าเด็กเล่มที่ 5 สำนักพิมพ์สตรีเบอร์รี่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เจ้าหญิงเลี้ยงห่าน

พระราชินีหม้ายองค์หนึ่ง มีลูกสาวสวย ซึ่งมีคู่หมั้นเป็นเจ้าชายอยู่กินแดนทางไกล เมื่อถึงเวลาที่จะส่งเจ้าหญิงไปเข้าพิธีแต่งงาน จึงได้เตรียมสิ่งของมอบไปให้เหมาะสมกับฐานะของพระเจ้าแผ่นดิน เจ้าหญิงเดินทางไปกับสาวใช้หนึ่งคน ซื้อม้าไปกับคนละตัว ม้าของเจ้าหญิงผูกโคเชือกฟาลาคา

ก่อนจะไปถึงเมืองของเจ้าชาย สาวใช้บังคับให้เจ้าหญิงเปลี่ยนเป็นคนไข้แทน ส่วนเธอจะเป็นเจ้าหญิงเสียเอง และให้สาบานว่าจะไม่บอกเรื่องนี้แก่ใคร มิฉะนั้นจะฆ่าทิ้งเสีย

พอไปถึงสาวใช้ได้แต่งงานกับเจ้าชาย ส่วนเจ้าหญิงต้องไปเป็นคนเลี้ยงห่าน ส่วนม้าฟาลาคาถูกหญิงคนไข้ซึ่งกลายเป็นพระราชินีฆ่าตายเพราะกลัวจะพุกความจริง เจ้าหญิงอ่อนวอนให้คนขาม้าเอาหัวฟาลาคาไปตอกติดไว้ที่ประตูทางเข้าเมืองปรากฏว่า หัวฟาลาคายังผูกโค ทุกเย็นนางจะปรับทุกข์กับมัน เจ้าชายรู้ความจริงสาวใช้ถูกทำโทษถึงตาย จากนั้นเจ้าชายได้จัดพิธีแต่งงานกับเจ้าหญิง และมีความสุขตลอดมา

เจ้าหญิงเลี้ยงห่าน : ยอดนิทานไทย เรียบเรียงโดยเกรียงศักดิ์ พิทยานะ
จัดพิมพ์จำหน่าย : สำนักพิมพ์คลังวิทยา 2507

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

งูขาว

พระราชองค์หนึ่ง มีความรู้เรื่องต่าง ๆ เป็นอย่างดี ไม่มีเรื่องใดที่พระองค์ไม่รู้ แต่ที่แปลกคือ เมื่อเสวยกลางวันแล้วมหาดเล็กคนสนิทจะนำโถอีกโถหนึ่งไปให้พระองค์ พระองค์จะเสวยต่อเมื่อไม่มีใครอยู่ ไม่มีใครรู้ว่าในโถนั้นมีอะไร

วันหนึ่งมหาดเล็กอยากรู้จึงเอาโถไปเปิดดู พบงูขาวตัวหนึ่งนอนขดอยู่ จึงเนียนเนียนแล้วใส่เข้าปาก ทันใดนั้นเขาได้ยินเสียงซบซิบกัน เมื่อออกไปดูที่หน้าตางจึงเห็นนกกระจอกพุกคุดกันอยู่ เขาจึงรู้ทันทีว่าการกินเนื้องูขาวทำให้เขาสามารถเข้าใจภาษาสัตว์ทั้งหลาย ในวันเดียวกันนั่นเอง แหวนของพระราชินีหาย พระราชาส่งสยัมมหาดเล็กจึงสั่งให้ไปหาแหวนมา ถ้าไม่คืนมหาดเล็กจึงเดินออกไปได้ยินเสียงเบ็ดคุดกัน รู้ว่าเบ็ดตัวหนึ่งกลืนแหวนเข้าไปจึงรีบเปิดไปให้แม่ครัวเชือดคุด จึงเห็นแหวนอยู่ในนั้น พระราชาจะแก้คำกล่าวหาผิดของพระองค์ จึงให้มหาดเล็กทำอะไรก็ได้แล้วจะแต่งตั้งมหาดเล็กใหม่ตำแหน่งใหญ่โต แต่มหาดเล็กขอเพียงเท่ากับเงินสำหรับเดินทองเที่ยวเท่านั้น แล้วเขาก็ออกเดินทางพบปลาตืดอยู่พงอ้อ ก็นำปลานั้นไปปล่อยลงน้ำ เมื่อเขาเดินไปอีกพักหนึ่งพบว่ามาของเขากำลังจะเหยียบฝูงมด! จึงชักม้าหนี เลี้ยวไปในป่าแห่งหนึ่ง ที่นั่นเขาพบแมงก่ากำลังเอาลูกเด็ก ๆ โยนออกจากรังให้ไปหากินเอง เขาจึงแบ่งอาหารให้ลูกนกกิน เมื่อชายหนุ่มต้องเดินควายเข้ามาพักหนึ่งพบว่าพระราชธิดากำลังจะเสื่อกคูด แต่จะต้องทำงานหนักอย่างหนึ่ง เขาจึงเข้าสมัคร เสนอนำเขาไปบริบทะเลโยนแหวนทองลงไปบนทะเลแล้วให้เขาลงไปงม สักครู่มีปลาตัวที่เขาเคยช่วยชีวิตไว้ นำแหวนมาให้ แต่พระราชธิดาไม่พอใจ เอาข้าวฟ่าง 10 ถุง ไปรยเต็มสวน แล้วให้เขาเก็บให้หมดก่อนพระอาทิตย์ขึ้น มดที่เขาช่วยชีวิตไว้ก็มาช่วยเก็บจนเสร็จ แต่พระราชธิดาก็จะให้ชายหนุ่มเอาลูกแอปเปิลจากต้นอายุชุนะมากอนจึงจะแต่งงานควาย ชายหนุ่มจึงออกเดินทาง ลูกนกที่เขาเคยช่วยชีวิตไว้ก็นำแอปเปิลทองคำมาให้ เขาจึงนำไปให้พระราชธิดา พระราชธิดาจึงยอมตกลงแต่งงานควาย

งูขาว : รวมนิทานเอก 300 เรื่อง เรียบเรียงโดยวิจิตร วรรณเกษม
 หนังสือนวนจำกััด เกษมบรรณกิจ 2507

พระราชานุญาต

มีพ่อค้าเจ้าของเรือบรรทุกสินค้าเดินทะเลคนหนึ่ง ฐานะร่ำรวยมาก
มีลูกชายคนเดียว

วันหนึ่งเกิดเรือแตกกลางทะเลชาวของเสียหายหมด เขารู้สึกเศร้าเสียใจ
มาก ระหว่างเดินทางกลับบ้านเขาได้พบคนแคระผิวค้ำาเกลี้ยกรับอาสาช่วยให้มีฐานะ
ดีขึ้นโดยขอแลกเปลี่ยนกับสิ่งที่มาถูขาพ่อค้าเป็นสิ่งแรกเมื่อกลับถึงบ้าน พ่อค้ารีบตกลง
เพราะคิดว่าสิ่งแรกที่มาถูขาแน่ ๆ จะต้องเป็นหมา แต่เมื่อพ่อค้าไปถึงบ้านกลับกลายเป็น
ลูกชายของพ่อค้าเอง เมื่อเข้าไปดูในบ้าน สิ่งที่พ่อค้าพบคือทองคำแท่งใหญ่ แม้อยากจะ
ได้ทองเพียงไร พ่อค้าก็ไม่อยากสูญเสียลูกชาย จึงเอาทองไปคืนแก่คนแคระไม่ยอม
ลูกชายพ่อค้าจึงต้องไปอยู่กับคนแคระ คนแคระจับชายหนุ่มใส่เรือลำเล็ก ๆ ลอยน้ำไป
แม่สำน้ำจะไหล เชี่ยวแต่ชายหนุ่มก็ปลอดภัย จนมาถุ้งเมือง ๆ หนึ่ง มีเจ้าหญิงถูกสาป
ให้เป็นงู จนกว่าจะมีชายหนุ่มมาช่วยโดยถูกทรมาณด้วยการถูขาผิวค้ำาสองคนหยิก
ทุบตี ตักหัว จากนั้นเจ้าหญิงจะฟื้นมาช่วยชายหนุ่มอีกทีหนึ่ง ชายหนุ่มสงสารเจ้าหญิง
จึงอาสาช่วยให้เจ้าหญิงพ้นคำสาป ชายหนุ่มได้แต่งงานกับเจ้าหญิง และเจ้าชายได้เป็น
พระราชานุญาต

พระราชานุญาต : เรียบเรียงโดย วัชร ธีระโกเศศ
บริษัทนามี จำกัด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เจ้าหญิงหยาดไข่มุก

นานมาแล้วมีหญิงชราผู้หนึ่งอาศัยอยู่ในกระท่อมเล็ก ๆ ระหว่างเนินเขา สองลูกกับลูกสาวและห่านอีกฝูงหนึ่ง ทุก ๆ เช้าหญิงชราจะออกไปเก็บผลไม้และเกี่ยว หนามาให้ห่านกิน

วันหนึ่งมีชายหนุ่มลูกขุนนางผู้มั่งคั่งและมีชื่อเสียงคนหนึ่ง เดินทางผ่านมาพบ หญิงชรา เขาจึงรับอาสาช่วยแบกหญ้าและหิ้วตะกร้าผลไม้ให้ เมื่อไปถึงบ้านหญิงชรา เขาได้รับสมุดปกประทับด้วยมรกตสี่เหลี่ยมจี้เป็นรางวัลหนึ่งเล่ม

ชายหนุ่มออกเดินทางต่อไปจนถึงเมือง ๆ หนึ่ง ได้ยินชาวเมืองโจษจันกันว่า พระราชาและพระราชินีต้องการสะสมสิ่งแปลกประหลาด ชายหนุ่มจึงนำสมุดที่ได้จาก หญิงชราไปถวาย พระราชินีเปิดสมุดเห็นไข่มุกเม็ดหนึ่งทำให้คิดถึงลูกสาวมาก จึง เล่า ให้ชายหนุ่มฟังว่า พระราชาและพระราชินีมีลูกสามคน คนสุดท้องรูปร่างงดงามมาก เมื่อเธอร้องไห้หน้าตาจะหยดออกมาเป็นไข่มุก จึงตั้งชื่อลูกว่า "หยาดไข่มุก" เมื่ออายุ 15 ปี มีเรื่องขัดใจกับพระราชา พระราชาถามว่ารักพอมากเท่าไร ถ้าลูกคนไหนตอบ เป็นที่พอใจก็จะยกราชสมบัติให้ เจ้าหญิงองค์หนึ่งตอบว่า รักพอเหมือนน้ำตาล องค์ที่ สองตอบว่ารักพอเหมือนฉลองพระองค์ตัวที่งามที่สุด ส่วนเจ้าหญิงหยาดไข่มุกตอบว่า เธอไม่สามารถเปรียบเทียบได้ว่ารักพอเหมือนสิ่งใด แต่อาหารที่อร่อยที่สุดยอมจะจืดชืด ถ้าหากขาดเกลือ เธอจึงรักพอเหมือนเกลือ ทำให้พระราชาโกรธมาก จึงเนรเทศ ให้ไปอยู่ในป่าหิบบ เธอเสียใจมากเธอเดินร้องไห้ไปจนทางที่เดินกลาดเคลื่อนไปด้วย ไข่มุก ต่อมาพระราชารู้สึกเสียใจมากให้คนออกติดตาม แต่ก็ไม่มีร่องรอยอะไรเลย คิดว่าสัตว์ร้ายคงจะกัดเธอตาย แต่เมื่อเห็นไข่มุกจากสมุดที่ชายหนุ่มนำมาถวาย เหมือน กับไข่มุกที่ออกจากตาของหญิงสาว พระราชินีจึงมีความหวังว่าลูกสาวอาจจะมีชีวิตอยู่ เธอขอให้ชายหนุ่มเล่าเรื่องสมุดเล่มนั้นให้ฟัง จากนั้นชายหนุ่มได้พาพระราชาและ พระราชินีไปที่กระท่อมของหญิงชรา คิดว่าคงจะมีข่าวของเจ้าหญิงหยาดไข่มุกบ้าง หญิงชราได้คืนเจ้าหญิงให้กับพระราชาและพระราชินี แล้วเธอก็ลับกลายเป็น นางฟ้า เจ้าหญิงกับชายหนุ่มได้แต่งงานกัน

เจ้าหญิงหยาดไข่มุก : เรียบเรียงโดย รัตนะ สำนักพิมพ์อุดมศึกษา

ห่านทองคำ

ตัวเมียคนหนึ่งมีลูกชายสามคน คนเล็กชื่อตาทิม เขาถูกคุกคามและเป็นที่เกลียดชังของพ่อแม่และพี่น้องทั้งสอง วันหนึ่งลูกชายคนโตรับหน้าที่เข้าป่า แม่ของเขาได้ให้ขนมอร่อยและเหล้าองุ่นหนึ่งขวด ขณะเดินทาง เขาพบชายแก่ร่างเล็กผมสีเทา ขอบนมและเหล่าเขากิน แต่เขาไม่ให้ ต่อมาเมื่อเขาตัดต้นไม้ขวานพลาดเฉือนแขนซ้ายของเขา ต้องรีบกลับบ้านเพื่อทำแผล วันต่อมาลูกชายคนกลางรับหน้าที่เข้าป่าแทนคนโต เมื่อมีชายแก่ขอบนมและเหล้าองุ่นเขาไม่ให้ เมื่อเขาตัดต้นไม้ขวานถูกขาเขา เหวอะหะต้องคอย ๆ เดินกลับบ้าน คราวนี้ตาทิมจึงขอร้องพ่อไปตัดต้นไม้ แม่ของเขาให้ขนมอบในกองขี้เถ้าและเหล้าเปรี้ยว 1 ขวด เมื่อพบชายแก่ขอบนมและเหล่า ตาทิมให้กินโดยมิได้รังเกียจ ชายชราจึงชี้ต้นไม้คนหนึ่งให้ตาทิมดู ให้ตาทิมไปตัดและบอกว่าข้างในมีของมีค่า เมื่อตาทิมตัดต้นไม้ลง เขาเห็นห่านทองคำอยู่ในนั้น เขาจึงอุ้มไปที่โรงแรมแห่งหนึ่ง เจ้าของโรงแรมมีลูกสาวสามคนอยากได้ชนห่านจึงเอามือไปถึง มือติดชนห่านดึงไม่หลุดทั้งสามคน พอรุ่งเช้าตาทิมเอาห่านหนีบรักแร้เดินทางต่อไปโดยมิได้สงสัยแก่ว่ามีหญิงสาวทั้งสามคนติดไปควย และมีคนอื่นอีกมากมายเข้ามาจับและติดจนเป็นแถวยาว พวกเขาเดินทางมาถึงเมือง ๆ หนึ่งพระราชามีลูกสาวเครื่องขริมและไม่เคยหัวเราะเลย เขาประกาศว่าถ้าใครทำให้เจ้าหญิงหัวเราะได้จะให้แต่งงานด้วย ตาทิมจึงพาคนทั้งหมดเดินผ่านเจ้าหญิง เจ้าหญิงเห็นภาพนั้นจึงหัวเราะเสียนาน ตาทิมขอให้พระราชাজัดการแต่งงานให้ แต่พระราชาก็ไม่ชอบที่ใครเรียกเขาว่าตาทิม จึงบ้ายเปียงโดยให้หาใคร ที่ดื่มเหล้าเก่งจนเหล้าองุ่นหลายสิบลังในท้องหมดภายในวันเดียว ตาทิมจึงพาชายชราที่เขาเคยให้กินอาหารมาดื่มจนหมด แต่พระราชายังไม่ยอมให้หาใครที่กินขนมปังเก่งพอที่จะกินขนมปังสูงเป็นภูเขาหมดในวันเดียว ตาทิมจึงพาชายชรา มากินอีก แต่พระราชาก็ยังไม่ยอม สิ่งสุดท้ายที่พระราชาก็ให้ทำก็คือต้องเอาเรือมาแล่นบนบกให้ได้ ตาทิมจึงไปหาชายชราอีก และกลับมาพร้อมทั้งเรือที่แล่นได้ทั้งบนบกและในน้ำ คราวนี้พระราชาก็ไม่มีทางบ้ายเปียง จึงให้เจ้าหญิงแต่งงานกับตาทิม

ห่านทองคำ : ชุดนิทานเล่มที่ 19 สำนักพิมพ์สตรีอเบอรี่

เจ้าหญิงนิทรา

มีพระราชาและพระราชินีครองเมืองแห่งหนึ่งมีชื่อน่ารักน่าเอ็นดูมาก เมื่อพระชิตาประสูติพระราชาและพระราชินีให้มีการฉลองอย่างมโหฬาร ได้ส่งคำเชิญไปยังผู้มีเกียรติและนางฟ้าทั้งหลายให้มาร่วมพิธี แต่พระราชามีได้เชิญนางฟ้าแค้นคนหนึ่ง ซึ่งมีนิสัยชั่วเลวทรามและเป็นแหม่มคหมอผีให้มาร่วมงานด้วย หลอนจึงโกรธมาก

เมื่อถึงกำหนดเวลาบรรดาแขกทั้งหลายต่างพากันมาในงานที่ท้องพระโรงของพระราชวัง บรรดานางฟ้าทั้งเจ็ดที่ได้รับเชิญก็มาพร้อมหน้ากัน พร้อมด้วยของกำนัลและคำอวยพร เมื่อนางฟ้าองค์ที่หกอวยพรเสร็จ นางฟ้าหญิงชราใจร้ายก็ปรากฏขึ้น หลอนสาปให้เจ้าหญิงถูกเข็มในเครื่องปั้นผ้ายแทงมือสิ้นพระชนม์ ทุกคนพากันตกใจมาก พระราชาและพระราชินีขอให้นางฟ้าทั้งเจ็ดช่วย แต่นางฟ้าก็ช่วยอะไรไม่ได้ เพราะได้กล่าวคำอวยพรไปแล้ว คงเหลือนางฟ้าองค์ที่เจ็ดองค์เดียว นางฟ้าองค์สุดท้ายขอแก้คำสาปของนางฟ้าใจร้าย คือ เจ้าหญิงจะไม่ตายด้วยแหม่มนั้น แต่จะทรงหลับสนิทนิทราไปร้อยปี จนกว่าจะมีผู้มาปลุกเธอ งานต้อนรับพระราชชิตาจบลงด้วยความเศร้าสุด ต่อมาพระชิตาดิ้นพระชนม์เมื่อมีพระชันษาได้สิบห้าปี เพราะถูกเข็มแทงมือตามที่นางฟ้าใจร้ายสาป พระราชาและพระราชินีสั่งให้นำพระชิตานอนบนรถอันประดับอย่างงดงามคลุมพระวรกายด้วยผ้ากำมะหยี่และปักอย่างดี จัดทหารเฝ้าทั้งกลางวันและกลางคืน นางฟ้ามีเมตตาพอราบข้างร้ายของพระชิตาก็มายังพระราชวังแล้วใช้ไม้เท้ากายสิทธิ์เสกสิ่งที่มีชีวิตทั้งหมด ณ ที่นั่นให้หลับสนิทด้วยมนตราอันวิเศษทันที

ในที่สุดเวลาร้อยปีก็ผ่านไป วันหนึ่งโอรสแห่งกษัตริย์พระองค์หนึ่งเสด็จลาสัตว์ไปในป่าลึกหอคพระเนตรเห็นปราสาทหอคอยแห่งปราสาทโผล่ขึ้นมาเหนือยอดไม้ จึงชวนเสนาเข้าไปดู เจ้าชายเสด็จมาถึงห้องที่เจ้าหญิงบรรทมอยู่ เจ้าชายเข้าไปมองอย่างใกล้ชิดทรงชมโฉมของเจ้าหญิงด้วยใจระทึก จมพิตเจ้าหญิงเบา ๆ พอจุก เจ้าชายสัมผัสแก้วเจ้าหญิงเท่านั้นทุกชีวิตในปราสาทก็ตื่นจากหลับอันยาวนานทั้งหมด ในขณะที่เดียวกันเจ้าหญิงนิทรา ก็ลืมตาตื่นขึ้นจากนิทรา ในที่สุดการอภิเษกสมรสระหว่างเจ้าชายผู้กล้าหาญกับเจ้าหญิงนิทรา ก็เกิดขึ้น

เจ้าหญิงนิทรา : ชุดนิทานเด็กเล่มที่ 8 สำนักพิมพ์สกอเบอรี่

พระราชินี

กาลครั้งหนึ่งพระราชินีไปล่าสัตว์ในป่าแห่งป่าพบแม่มดขอให้ช่วยบอกทางให้ แม่มดมีข้อตกลงให้พระราชินีนำลูกสาวนางไปแต่งงานด้วย นางจะบอกให้พระราชินีจำใจตกลง แต่พระราชินีมีลูกชายหกคนลูกสาวหนึ่งคน พระราชินีองค์ก่อนสิ้นพระชนม์แล้ว เมื่อได้พระราชินีองค์ใหม่มา พระราชินีจึงพาลูกทั้งเจ็ดไปซ่อนไว้ในปราสาทกลางป่า วันหนึ่งพระราชินีรู้ว่าพระราชินีไปหาลูกบ่อย ๆ ก็อิจฉา จึงทำเสียไปสวมให้เด็กทั้งเจ็ดคน บังเอิญเจ้าหญิงคนสุดท้ายไม่ได้สวม เจ้าชายทั้งหกเมื่อสวมเสื้อแล้วกลายเป็นหงส์บินจากไป เมื่อพระราชินีไปหาเจ้าหญิงก็เล่าให้ฟัง และในคืนนั้นเจ้าหญิงก็เดินทางไปในป่าเพื่อหนีแม่เลี้ยง และตามพี่ทั้งหกของเขา เธอไปพบหงส์ทั้งหกที่กระท่อมแห่งหนึ่ง เจ้าชายพูดว่า เจ้าหญิงจะต้องไม่พูด และไม่หัวเราะเป็นเวลาหกปี และต้องเอาดอกไม้เบญจมาศทำเป็นเข็มเล็ก ๆ เจ้าชายจึงจะพ้นคำสาป ตั้งแต่นั้นมาเจ้าหญิงก็พยายามหาดอกไม้เบญจมาศมาทำเป็นเข็มเข็ม จนกระทั่งโตเป็นสาวมีพระราชานุมมาพบเข้า มีความรักในตัวเจ้าหญิง จึงพาไปแต่งงานด้วยแต่แม่ของพระราชินีไม่ชอบเจ้าหญิง เพราะคิดว่าเจ้าหญิงเป็นไม้ เมื่อเจ้าหญิงคลอดลูกก็เอาไปซ่อนไว้ แล้วเอาเสื้อป้ายปากเจ้าหญิงแล้วไปบอกพระราชินีว่าเจ้าหญิงเป็นมนุษย์กินคน พระราชินีจึงจำใจตัดสินลงโทษ ด้วยการเผาทั้งเป็น วันประหารพระราชินีนำเสื้อทั้งหกตัวไปด้วย วันนี้เป็นวันสุดท้ายของปีที่หกพอดี หงส์ทั้งหกบินมา พระราชินีจึงโยนเสื้อให้คนละตัว เจ้าชายทั้งหกจึงพ้นคำสาป แต่เพราะเสื้อตัวสุดท้ายทำแขนโค้งงอ เจ้าชายองค์เล็กจึงมีแขนอีกข้างหนึ่งเป็นปีกหงส์ พระราชินีจึงไปหาพระราชินีแล้วเล่าเรื่องต่าง ๆ ให้ฟัง พระราชินีจึงเข้าไปบอกให้แม่ทราบ แม่ของพระราชินีรู้สึกอภัยต่อความชั่วของตนจึงกระโดดน้ำตาย หลังจากนั้นพระราชินีและเจ้าชายทั้งหกต่างมีชีวิตด้วยความสุขตลอดมา

พระราชินี : บริษัท สำนักพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช จำกัด

คิป แมวกายสิทธิ์

พระราชินีองค์หนึ่งมีแมวรูปร่างสวยงาม และจะไปกับพระราชินีทุกแห่ง พระราชินีรักแมวมานัก วันหนึ่งแมวมีลูกและตั้งชื่อลูกของมันว่า "คิป" แมวตัวนี้ไปหานางฟ้าเพื่อขอให้พระราชินีมีลูก แล้วก็เป็นผลสำเร็จ เมื่อวันหนึ่งพระราชินีคลอดลูกเป็นราชธิดา ชื่ออินกริด อินกริดกับคิปเล่นด้วยกันเสมอ เมื่อคิปโตมันก็ไปใช้ชีวิตในป่าหลายปีต่อมา คิปไปหาเจ้าหญิงในวัง แต่ถูกพระอาจารย์ของเจ้าหญิงไล่ไป เจ้าหญิงจำคิปไม่ได้ จึงไปตามพระราชินี ๆ ก็เล่าให้ฟัง วันต่อมาเจ้าหญิงพาพระอาจารย์ไปในป่าแล้วร้องเพลงเพื่อให้พระอาจารย์หลับ แล้วเจ้าหญิงก็เดินไป ตามหาคิป พบยักษ์ มันได้ตัดพระบาทของเจ้าหญิงใส่กระเป๋าก็ไป คิปซัดรถม้ามานำเจ้าหญิงไปไว้บนเตียง แล้วไปตามยักษ์โดยจอบรถไวนอกปราสาทยักษ์ แล้วค่อย ๆ ย่องเข้าไป รोजนยักษ์สองตัวเมื่อยออกมาข้างนอกจึงขโมยพระบาทของเจ้าหญิงแล้ววิ่งไปขึ้นรถขับกลับอย่างรวดเร็ว คิปเอาพระบาทไปต่อให้เจ้าหญิงแล้วพากลับพระราชวัง แล้วกลับไปอยู่ป่าตามเดิม เจ้าหญิงเสียใจมากที่คิปจากไป ต่อมาพระราชินีและพระราชินีให้เจ้าหญิงเลือกคู่ เจ้าหญิงเลือกเจ้าชายที่งดงามและร่าเริงองค์หนึ่ง

เมื่อถึงวันอภิเษกสมรส คิปก็ปรากฏตัวขึ้นและขอเจ้าหญิงนอนที่ปลายเตียง เมื่อเจ้าหญิงตื่นขึ้นมาก็เห็นเจ้าหญิงองค์หนึ่งนอนแทนคิปอยู่ เจ้าหญิงเล่าว่าเธอและพระมารดาถูกนางฟ้าใจร้ายสาปให้เป็นแมว แต่แม่เธอตายก่อน เธอทำบางสิ่งที่น่าประหลาด แล้วจึงกลับเป็นเจ้าหญิงตามเดิม เจ้าหญิงดีใจมากที่มีเพื่อนจึงชวนให้อยู่ด้วยกันที่วัง ต่อมา มีเจ้าชายที่สง่างามอีกองค์หนึ่งมาพบเจ้าหญิงคิป และได้อภิเษกกับเธอ มีการเลี้ยงฉลองกันใหญ่โต

คิป แมวกายสิทธิ์ : จากเทพนิยายของ แอนเดอร์เซน แปลและเรียบเรียง
โดย คุณภูมิมาลา สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรม
แห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ จัดพิมพ์ 2504

นกสีฟ้า

มีพระราชหัตถ์ขององค์หนึ่งมีพระชิตาชื่อ เจ้าหญิงฟลอรีน เธอมีรูปโฉมงดงามมาก ต่อมาพระราชโอรสได้แต่งงานใหม่กับหญิงหม้าย หญิงหม้ายมีลูกซึ่งเกิดกับสามีก่อน มีรูปร่างหน้าตาน่าเกลียดชื้อ ทรีทอน เมื่อหญิงหม้ายแต่งงานกับพระราชโอรส หญิงสาวจึงได้เป็นเจ้าหญิง แต่ไม่มีใครพูดถึงเจ้าหญิงทรีทอนเลย คงพูดถึงแต่ความงามของเจ้าหญิงฟลอรีน ทำให้พระราชินีไม่พอใจ

เจ้าหญิงฟลอรีนรับหมั้นกับเจ้าชายองค์หนึ่ง แต่พระราชินีต้องการให้เจ้าหญิงทรีทอนแต่งงานกับเจ้าชายองค์นั้นแทน จึงเนรเทศเจ้าหญิงฟลอรีนไปอยู่ในปราสาทเล็กไกลอุทยาน โดยไม่ให้เจ้าชายรู้

คืนหนึ่ง เจ้าหญิงทรีทอนปลอมตัวเป็นเจ้าหญิงฟลอรีน ไปศักรพบเจ้าชาย บังคับให้เจ้าชายสัญญาว่าจะจัดการแต่งงานโดยเร็ว ถ้าผิดสัญญาจะต้องถูกสาป เจ้าชายไม่ทราบว่าป็นเจ้าหญิงทรีทอนปลอมตัวมา จึงรีบตอบตกลง พอไปถึงวังเจ้าชายทราบความจริงทั้งหมดก็เสียใจ พยายามจะหนีกลับไปวังของพระองค์ จึงถูกเทพธิดาประจำตัวเจ้าหญิงทรีทอนสาปให้เจ้าชายกลายเป็นนกสีฟ้าเจ็ดปี

เจ้าหญิงฟลอรีนคิดถึงเจ้าชายมาก เธอร้องไห้และซ่อนตัวอย่างเงิบ ๆ แล้วรำพึงถึงเจ้าชายตลอดเวลา เจ้าชายซึ่งกลายเป็นนกสีฟ้ามาหาเจ้าหญิงและเล่าเรื่องทั้งหมดให้ฟัง ทุกวัน ๆ เจ้าชายได้นำเครื่องประดับอันงดงามมาให้เจ้าหญิงฟลอรีน พระราชินีทราบก็เกิดความริษยาขอให้เทพธิดาไขเวทมนต์กักขังนกสีฟ้าไว้ไม่ให้ไปหาเจ้าหญิงฟลอรีนได้ ขณะนั้นเทพธิดาอีกองค์หนึ่งซึ่งเป็นสหายของเจ้าชายผ่านมา ได้ขอร้องเทพธิดาให้บันดาลให้เจ้าชายกลับคืนร่างเป็นมนุษย์ตามเดิม โดยมีข้อตกลงว่าจะต้องแต่งงานกับเจ้าหญิงทรีทอน

ขณะนั้นพระราชโอรสสิ้นพระชนม์ ประชาชนปรารถนาจะให้เจ้าหญิงฟลอรีนปกครองบ้านเมืองแทน แต่เจ้าหญิงคัดค้านเพราะเธอต้องการจะออกเที่ยวตามหา

เจ้าชายจนกว่าจะพบ วันหนึ่งเทพธิดาซึ่งเป็นสหายของเจ้าชายได้มาบอกกับเธอว่า
 เจ้าชายจะต้องแต่งงานกับเจ้าหญิงทรีทอน ให้เจ้าหญิงหาอู๋บายซัดขวางไม่ให้การแต่งงาน
 เกิดขึ้นได้ แล้วเทพธิดามอบไข่มุกให้ 4 ฟอง ถ้ามีเรื่องเดือดร้อนให้เจ้าหญิงโยนไข่มุก
 บนพื้น และขอสิ่งที่คุณปรารถนา เจ้าหญิงพลอรินได้ปลอมตัวมาขอพักอาศัยกับเจ้าหญิงทรีทอน
 ทราบว่าเจ้าชายยังรักเธออยู่ จึงหาทางเข้าไปใกล้ ๆ ห้องนอน นางทิ้งไข่มุกบนพื้น
 1 ฟอง มหาคนเล็กก็ยอมให้เข้าไป นางเข้าไปร้องไห้สะอึกสะอื้นเจ้าชายจำเสียงพลอรินได้
 ไข่มุกที่สองเจ้าหญิงขอให้สิ่งชั่วร้ายในปราสาทพินาศไป คงเหลือแต่สิ่งที่ดีงาม นางทิ้งไข่มุก
 ลงอีก 1 ฟอง ขอให้เธอได้แต่งงานอย่างงดงามประดับอาภรณ์มีค่า และไข่มุกสุดท้าย
 นางปรารถนาให้เจ้าชายรักใคร่เอ็นดูและเมตตาต่อนางไปจนตลอดชีวิต

นกสีฟ้า : จากเทพนิยายของ แอนเดอร์เซน แพลและเรียบเรียงโดย คุณภูมิมาลา
 สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ
 จัดพิมพ์ 2504

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เจ้าชายในเตาเหล็ก

ครั้งหนึ่งมีโอรสของพระราชารองค์หนึ่งถูกคำสาปของนางแม่มกชรา ทำให้เขาต้องไปนั่งอยู่ในเตาเหล็กขนาดใหญ่ ซึ่งตั้งอยู่ในป่าแห่งหนึ่ง เขาถูกกักขังอยู่ที่เตาเหล็กนี้นานหลายปี

เจ้าหญิงองค์หนึ่งมาเที่ยวป่า พลัดกับทหารที่ติดตามมา หาทางกลับวังไม่ถูก มาพบเตาเหล็กเข้า ขณะที่เจ้าหญิงกำลังเศร้าโศกอยู่นั้น มีเสียงออกมาจากเตาเหล็กว่า จะอาสาหาทางให้เจ้าหญิงกลับวัง แต่เจ้าหญิงจะต้องสัญญาว่าเจ้าหญิงจะกลับมาอีก พร้อมมีคเณหนึ่งสำหรับชุกเตาเหล็กออกให้เป็นโพรง ถ้าเจ้าหญิงทำตามนี้แล้วจะได้แต่งงานกับเจ้าชายซึ่งอยู่ในเตานี้ เจ้าหญิงอยากกลับวังมากจึงรีบตกลงให้สัญญาทันที อีกไม่นานเจ้าหญิงก็หาทางกลับวังได้

ทุกคนพากันดีใจมากที่เจ้าหญิงกลับมาด้วยความปลอดภัย แต่เมื่อเจ้าหญิงนึกถึงคำสัญญาที่สัญญากับพ่อมาก จึงนำความไปปรึกษาพระราชบิดา ในที่สุดตกลงกันว่า ให้ลูกสาวเจ้าของโรงสีไปแทน สั่งให้นางเอามีคไปชุกเตาเหล็ก แต่ถูกเจ้าชายในเตาเหล็กจับได้ว่าไม่ใช่เจ้าหญิง เจ้าชายสั่งหญิงสาวลูกเจ้าของโรงสีว่า ต้องการเฉพาะเจ้าหญิง ถ้าไม่มาตามสัญญาอาจได้รับอันตรายถึงชีวิต เจ้าหญิงจึงต้องจำใจทำตามสัญญา ในที่สุดเจ้าชายก็พ้นคำสาปจากแม่มก เจ้าชายและเจ้าหญิงตกลงจะแต่งงานกัน

ก่อนที่เจ้าชายจะพาเจ้าหญิงกลับไปทำพิธีอภิเษกสมรสที่วังของพระองค์ เจ้าหญิงขออนุญาตไปเยี่ยมพระราชบิดาก่อน เจ้าชายสั่งว่าห้ามไม่ให้เจ้าหญิงพบกับพระราชบิดาเกิน 3 คำ แต่เจ้าหญิงเฉลอศั้วพูดเกิน 3 คำ ทำให้เตาเหล็กและเจ้าชายอันตรายข้ามภูเขาแก้วหายไปทันที เมื่อเจ้าหญิงกลับมาไม่พบเจ้าชาย เธอเสียใจมาก ได้ออกติดตามเจ้าชาย ระหว่างทางคางคกได้ให้ของวิเศษแก่เจ้าหญิง จึงทำให้เจ้าหญิงสามารถข้ามภูเขาแก้วไปได้และได้พบเจ้าชาย เจ้าหญิงและเจ้าชายได้แต่งงานกัน

เจ้าชายในเตาเหล็ก : บริษัทสำนักพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช จำกัด

สโนไวท์และคนแคระทั้งเจ็ด

พระราชินีองค์หนึ่งมีลูกหญิงผิวขาวคุดหิมะ ริมฝีปากแดงราวกับเลือด และผมดำดั่งไม้มะเกลือ จึงตั้งชื่อว่าสโนไวท์ เมื่อพระราชินีตาย พระราชามีเมียใหม่ เป็นหญิงเลอโฉมแต่นิสัยหึงหวงจองหอง ถือว่าตัวเองสวยที่สุดในโลก หล่อนมีกระจกเงาวิเศษอยู่บ้านหนึ่ง สามารถบอกความจริงทุกอย่างได้ ทุกวันนางจะถามกระจกว่า ใครสวยที่สุดในโลก กระจกจะตอบว่าพระราชินีสวยที่สุดในโลก นางจะยิ้มอย่างพอใจ

ต่อมาเมื่อสโนไวท์โตขึ้น กระจกวิเศษบอกว่าสโนไวท์สวยที่สุด พระราชินีอิจฉาลูกเลี้ยง พยายามหาทางฆ่าแต่ไม่ตาย สโนไวท์ได้ไปอยู่กับคนแคระเจ็ดคน ๗ รักสโนไวท์มาก พยายามปกป้องไม่ให้ถูกพระราชินีฆ่าตาย วันหนึ่งคนแคระไม่สามารถช่วยสโนไวท์ได้ เขาพากันเสียใจมาก จึงเอาสโนไวท์ใส่โลงแก้วสลักทองคำ มีเจ้าชายผ่านมาขอเอาศพของสโนไวท์ไป ระหว่างทางจะเข้าเมืองสโนไวท์ฟื้นขึ้นมา เจ้าชายขอแต่งงานด้วย คนของเจ้าชายได้ฆ่าพระราชินีตาย

สโนไวท์และคนแคระทั้งเจ็ด : ชุคนิทานเด็กเล่มที่ 7 สำนักพิมพ์สตรีอเบอริ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปราสาทแค้ตเต้นบอก

มีคนตัดฟันยากจนคนหนึ่ง อาศัยอยู่กับภรรยาที่ขายป่าใหญ่ ทั้งสองมีบุตรชายคนหนึ่งและบุตรสาวคนหนึ่ง วัวและแมวอย่างละตัว คนตัดฟันและภรรยาไม่ค่อยจะลงรอยกัน

วันหนึ่งสองตัวเมียทะเลาะกัน ได้วิ่งไล่ที่กันและต่างคนต่างออกจากบ้านไป ลุก ๆ รอพอแม่อยู่ถึง 3 วัน ไม่เห็นกลับมา จึงชวนกันแบ่งสมบัติ พี่ได้วัวไป ส่วนน้องสาวได้แมว น้องสาวอดคิดไม่ได้ว่าพี่ชายไม่ยุติธรรม แต่แมวกระซิบกับหญิงสาวว่า ถ้าปฏิบัติตามที่มันบอก หญิงสาวจะมีความสุขมาก เธอจึงเต็มใจที่จะเลี้ยงมัน

หญิงสาวและแมวเดินเข้าไปในป่า เมื่อไปถึงเขตเมือง ๆ หนึ่งแมวได้บอกให้หญิงสาวถอดเสื้อผ้าออกให้หมดแล้วปีนขึ้นไปอยู่บนต้นไม้ ส่วนแมวเดินเข้าไปในวังของพระราชินี แล้วทูลว่า มีเหตุร้ายเกิดขึ้นในป่าใหญ่ มันเป็นแมวตัวเดียวที่ได้รอดชีวิตในบรรดาพวกเจ้านายที่เดินทางมาในป่าพร้อมกับเจ้าหญิง พวกนั้นถูกโจรที่โหดร้ายปล้น และถูกฆ่าตายหมด เจ้าหญิงถูกปล้นเงินทองเพชรพลอยและเสื้อผ้าที่สวยงาม เจ้าหญิงซ่อนตัวอยู่บนต้นไม้ไม่กล้าปีนลงมา เพราะไม่มีเสื้อผ้าใส่

พระราชินีได้ทราบเรื่องรู้สึกเสียพระทัยมาก ที่เกิดเหตุร้าย ในอาณาจักรของพระองค์ พระองค์จึงรับสั่งให้โอรสไปสอบสวนดู และให้พาเจ้าหญิงเข้ามาในวัง

ต่อมาเจ้าชายได้หมั้นกับเจ้าหญิง แต่พระราชินีไม่เชื่อว่าเป็นเจ้าหญิงจริง ๆ จึงหาอุบายที่จะพิสูจน์และคอยจับผิด แต่แมวก็นฉลาดและรู้ทันจึงคอยเตือนหญิงสาวตลอดเวลา โดยบอกกับหญิงสาวว่า ถ้าไม่รู้ว่าทำอะไร ให้พูดว่า ที่ปราสาทแค้ตเต้นบอกดีกว่านี้ ทำให้ทุก ๆ คนอยากเห็นปราสาทแค้ตเต้นบอกว่าจะสวยงามตามที่เจ้าหญิงบอกจริงหรือไม่ พระราชินีจึงให้จัดขบวนไปแต่งงานที่เมืองของเจ้าหญิง ระหว่างขบวนหยุดพัก นางแมวได้ใช้ความฉลาดเข้าไปยึดปราสาทคนแคระได้สำเร็จ ในปราสาทนั้นตกแต่งได้สวยงามมาก สมกับที่เจ้าหญิงคุยอวด นางแมวจึงไปทูลเจ้าชายและเจ้าหญิง เข้าไปในปราสาท เพื่อทำพิธีแต่งงาน

ปราสาทแค้ตเต้นบอก : จากเทพนิยายของ แอนเดอร์เซน แปลและเรียบเรียง
โดยคุณกัญญาลา สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรม
แห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ จัดพิมพ์ 2504

ดอกไม้คู่ชีวิต

พระราชินีองค์หนึ่งให้กำเนิดลูกชายที่มีความสามารถพิเศษคือ เพื่อน คือ เวลาพูดอะไรจะต้องได้สมปรารถนาทุกอย่าง

คนครัวสูงอายุในวังคิดอยากจะได้ทารกไปเลี้ยง จึงขโมยไป พระราชา โกรธพระราชินีมาก สั่งให้จับไปขังบนหอสูง

พอโตขึ้นเจ้าชายรู้ความจริงจึงกลับมาหาพระราชา พระราชาดีใจมาก ให้ทหารไปนำตัวพระราชินีออกจากคุกและให้ประหารชีวิตคนครัวที่ลักขโมยเจ้าชายไป

เมื่อเด็ก ๆ เจ้าชายเคยออกปากขอเพื่อนผู้หญิงมาเล่นด้วยหนึ่งคน เมื่อ เจ้าชายจะเข้ามาพบพระราชาในวัง เขาออกปากบอกให้เด็กหญิงกลายเป็นดอกไม้ สีส้มพุด แล้วเจ้าชายก็นำดอกไม้มาด้วย เมื่อทุกอย่างเรียบร้อยเขาจึงออกปากขอให้ ดอกไม้กลับกลายเป็นเด็กหญิงตามเดิม แต่เธอไม่ได้เป็นเด็กหญิงอีกต่อไป กลายเป็น สาวผู้เลอโฉม พระราชากับพระราชินีได้จัดงานแต่งงานให้

ดอกไม้คู่ชีวิต : เรียบเรียงโดย กัลยาณี บัวสว่าง, จินตนา อุดมรัตน์
สำนักพิมพ์สุริยบรรณ พิมพ์ครั้งแรก 2520

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นิทานประเภตสัตว์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สิงโตใหญ่กับกระต่ายน้อย

สิงโตตัวหนึ่งอาศัยอยู่ในป่าลึกเป็นที่เกรงขามของบรรดาสัตว์ทั้งหลาย สัตว์ตัวหนึ่งจะถูกเลือกให้เป็นเหยื่อของสิงโตทุกวัน จนกระทั่งถึงเวรของเจ้ากระต่ายน้อย แสนกล มันเห็นว่าไม่เป็นการยุติธรรมที่สิงโตจะมาล่าสัตว์ซึ่งไม่มีทางจะต่อสู้ มันไม่ยอมตายโดยไม่คิดป้องกันตนเองเลยแม้แต่น้อย จึงหาทางที่จะไม่ตกเป็นเหยื่อของสิงโต ในที่สุดมันก็ทำให้สิงโตหลงกลมันได้ มันชวนสิงโตไปที่บ่อน้ำ เพื่อพิสูจน์ว่ายังมีสิงโตตัวที่ใหญ่กว่า และอ้างความเป็นเจ้าป่า สิงโตตัวนั้นหลงเชื่อเห็นเงาตัวเองในบ่อน้ำ คิดว่าเป็นสิงโตตัวอื่น จึงกระโดดลงบ่อน้ำหมายจะมาเสีย เพื่อมันจะได้ครองความเป็นเจ้าป่าต่อไป มันจึงจมน้ำตาย กระต่ายและสัตว์อื่น ๆ คีจมากที่ไม่ต้องตกเป็นเหยื่อของสิงโตต่อไป

สิงโตใหญ่กับกระต่ายน้อย : เรื่องโดย อักวิน อรุณแสง นิตานอีสป
 ฉบับ 3 จัดพิมพ์ สำนักพิมพ์ พี พี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เสือเข้กับลูกวัวใจดี

ณ เชิงเขาใกล้ป่าแห่งหนึ่ง มีลูกวัวใจดีตัวหนึ่ง มันชอบช่วยเหลือผู้อื่นเสมอ สัตว์ทุกตัวแถบเชิงเขารู้จักและรักใคร่ชอบพอลูกวัวตัวนี้มาก

วันหนึ่งลูกวัวเดินไปพบเสือเข้ กำลังถูกต้นไม้ใหญ่ล้มทับ ลูกวัวใช้ไม้เป็น ชะแสงจิกจนต้นไม้ล้มเขยื้อนขึ้น เสือเข้หลุดมาได้ แทนที่มันจะขบใจลูกวัวที่ช่วย ชีวิตมัน กลับจะจับลูกวัวกินเป็นอาหาร ลูกวัวจึงขอให้ไปหาเต่าช่วยตัดสินก่อน เพราะ ลุงเต่าเป็นผู้รอบรู้ในหมู่สัตว์ทั้งหลาย

เมื่อสัตว์ทั้งสองเดินทางไปพบลุงเต่า และเล่าเรื่องให้ลุงเต่าฟัง ลุงเต่า เห็นว่าลูกวัวเป็นผู้มีเมตตา จึงคิดจะช่วย จึงชวนให้ลูกวัวและเสือเข้ไปที่เกิดเหตุ ให้ลองเอาต้นไม้คนเดิมมาทับเสือเข้ให้ดูก่อน เสือเข้หลงกลมันจึงถูกขอนไม้ทับ เหมือนเดิม ลูกวัวและลุงเต่าพากันกลับไปยังที่พักทิ้งให้เสือเข้นอนร้องครวญคราง

เสือเข้กับลูกวัวใจดี : เรื่องโดยประเทือง มุทิตาเจริญ พิมพ์ที่โรงพิมพ์

คุรุสภาลาดพร้าว พิมพ์ครั้งที่ 1 2518

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมาป่าผู้กระหาย

มีหมาป่าตัวหนึ่งหิวมาก เดินมาจนกระทั่งเห็นลานอ้อยยืนกินหญ้าอยู่ อยากจะเข้าไปตะครุบกินเลยก็กลัวไม่มีรสชาติ จึงเดินเข้าไปใกล้ ๆ ลาดังก็คิดว่าหมาป่าต้องการอะไรจึงได้ร้องทักหมาป่าว่า จะไปไหน พอรู้ว่าหมาป่าจะมากินก็ตอบว่า ถ้ากินเข้าไปตอนนี้คงจะไม่ได้อะไรเพราะดม ถ้าหมาป่าใจเย็นอีกสามเดือนฤดูใบไม้ผลิมีอาหารสมบูรณ์ร่างกายก็จะอ้วนขึ้นอีกหลายเท่า หมาป่าเห็นจริงจึงผละจากลาไป ต่อมาครบสามเดือนแล้ว หมาป่าก็ไปตามนัด ระหว่างทางพบหมาจิ้งจอก ขอติดตามไปด้วย โดยอ้างว่า "คนเคียวหัวหาย สองคนเพื่อนตาย" ในไม่ช้าก็มาพบกระทายหางพวงเข้าอีก มันขอติดตามไปด้วย ถึงจะช่วยคานกำลังไม่ได้ก็ช่วยทางความคิด กระทายจึงพูดว่า "คนเคียวหัวหาย สองคนเพื่อนตาย สามคนหลับสบาย" ทั้งสามก็ตกลงไปด้วยกัน

พักใหญ่ก็มาถึงลาซึ่งกำลังกินหญ้าอยู่ เจ้ากระทายก็วางแผนให้หมาป่ากับหมาจิ้งจอกจัดการกับลา เพราะจะเข้าไปจูโจมเลยอาจเสียทีลาได้ กระทายจึงไปขอยืมเชือกคนเลี้ยงแกะ มาทำบ่วงมัดคอหมาป่ากับหมาจิ้งจอก ส่วนตัวเองกระโดดขึ้นไปบนหลังลาแล้วเอาบ่วงคล้องคอลา แล้วให้หมาป่ากับหมาจิ้งจอกดึง ผลสุดท้ายเชือกรัดคอหมาป่ากับหมาจิ้งจอกหายใจไม่ออก แล้วก็ถูกลาลากถูตูดึงไปอย่างรวดเร็ว จนกระทั่งขาดใจตายทั้งสองตัว กระทายน้อยดีใจที่สามารถช่วยชีวิตเพื่อนสัตว์ที่กินหญ้าเหมือนกันไว้ได้

หมาป่าผู้กระหาย : เรื่องโดยอัศวิน อรุณแสง นิทานอีสปอันดับ 3

จัดพิมพ์ สำนักพิมพ์ พี พี

เปิดขาว

เปิดขาวตัวหนึ่งนอนหลับอยู่ที่โคนไม้ แต่นางเปิดต้องตกใจตื่นเพราะมีลูกไม้หล่นมากระทบหัว นางเปิดเกิดความกลัว เพราะคิดว่าถูกแอบยิง จึงคิดจะไปกราบทูลเจ้าป่า

ขณะที่นางเปิดเดินไป ได้พบเข้ากับนางไก่อตัวหนึ่ง เปิดบอกกับไก่อ่า มีอันธพาลคนหนึ่งมาแอบยิง นางไก่อ๊ะเร็วกว่าจึงรีบอาสาไปบอกเจ้าป่าเอง นางไก่อ๊ะเดินมาพบแมวตัวหนึ่ง จึงบอกกับแมวว่า มีพวกอันธพาลพากันมาบุกรุกดินแดน ช่วยกันระดมยิงสัตว์ใหญ่แล้ว แมววิ่งเร็วกว่าได้ออกเดินทางไปก่อน พบนายหมา นางแมวบอกกับนายหมาว่า มีทหารตั้งร้อยคนเข้ามาในดินแดนของสัตว์ กำลังต้อนยิงสัตว์กันออกซูดมุน นายหมาวิ่งไปบอกนายม้าว่า มีกองทัพใหญ่ยกเข้ามาในเขตป่าที่สัตว์อาศัยอยู่ กำลังไล่ฆ่าสัตว์ต่าง ๆ นายม้าจึงวิ่งไปบอกเจ้าป่าพญาราชสีห์ว่า มีทหารหลายพันคนบุกรุกเข้ามา กำลังฆ่าบรรดาสัตว์ต่าง ๆ กันยกใหญ่ทีเดียว

เมื่อได้ยินดังนั้น บรรดาพลพรรคของพญาราชสีห์ อันประกอบด้วยบรรดาฝูงช้าง ฝูงสุนัขจิ้งจอก ฝูงหมีตลอดจนฝูงสุนัขป่า พร้อมทั้งนกฟิราบอีกหกตัว พวกกันออกไปยังที่เกิดเหตุ ได้ถามเรื่องราวกับนายหมา นางแมว นางไก่อ๊ะ ซึ่งกำลังเดินทางมาเพื่อจะไปหาพญาราชสีห์ แต่ต่างก็ไม่รู้เรื่อง จึงรู้ว่า สิ่งที่เกิดมากระทบหัวเปิด คือลูกไม้ นั่นเอง พญาราชสีห์จึงสั่งให้ทำโทษ เปิด ไก่อ๊ะ แมว หมา ม้าและสั่งสอนว่า อย่าเชื่ออะไรง่าย ๆ

เปิดขาว : เรื่องโดยอะเนียด สิมฉัตร พิมพ์ที่โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว

เลือกกับกบ

ในสมัยก่อนคนกับสัตว์สามารถเข้าใจภาษากันได้ เลือดแก้วตัวหนึ่งค้นหาอาหารในป่าจนไปถึงลำธาร กบน้อยเห็นเข้า จึงร้องถามเลือดว่า เลือดจะไปไหน แต่เลือดกำลังหิว จึงบอกกับกบว่า จะจับกบกินเป็นอาหาร กบคิดว่าต้องใช้ความฉลาดเข้าช่วย จึงจะพ้นจากการเป็นเหยื่อ จึงออกอุบาย โดยประลองฝีมือกับกระโดดข้ามลำธาร ถ้ากบแพ้กจะฉกเลือดจับเป็นอาหาร ถ้าเลือดแพ้จะต้องออกไปจากที่ ๆ กบอยู่ แต่ผลสุดท้ายเลือดแพ้เพราะกบกระโดดจับหางเลือดไป พอใกล้ถึงฝั่งกบก็กระโดดออกไปก่อน แต่กบเป็นสัตว์รักความยุติธรรม เพื่อให้การแข่งขันเป็นไปโดยบริสุทธิ์ จึงพนันกันดมน้ำลาย ผลสุดท้ายเลือดก็แพ้อีก เพราะไม่ได้กินอาหารมาหลายวันน้ำลายจึงเหนียว ดังนั้นจึงถูกหมาจิ้งจอกคุ้ยถูก เลือดชักโมโห อยากจะรู้เหมือนกันว่า เจ้าหมาจิ้งจอกจะสู้ราชากบได้อย่างคู่ควรหรือไม่ ทั้งสองจึงมีคางหมูติดกัน เพราะเลือดไม่ไว้ใจหมาจิ้งจอก แล้วก็พากันไปหากบ กบจึงรู้ได้เลยว่าหมาจิ้งจอกเจ้าเล่ห์พาเลือดมาเล่นงานมัน จึงใช้อุบายร้องตะโกนไปว่า "อ้อเจ้าหมาจิ้งจอก ไปเอาของขวัญยิ่งใหญ่มาให้ราชาของข้าเหียววี คีจริง เจ้านี้เป็นบริวารที่ชื่อสัตย์ รู้ว่าข้ากำลังหิว นึกว่าจะหนีไปรอดที่แท้ก็กลับมาให้กินจนได้" เลือดทงใจคิดว่า หมาจิ้งจอกเป็นลูกน้องกบ จึงกระโดดหนีลากหมาจิ้งจอกครูดกับพื้นดิน, ต้นไม้, หิน ข้าอาการปางตาย ส่วนเจ้ากบน้อยเจ้าปัญญานิ่งหัวเราะขบขัน ที่ใช้อุบายหลอกเลือดได้

เลือกกับกบ : เรื่องโดยอัศวิน อรุณแสง นิทานอีสปอันดับ 3

จัดพิมพ์ สำนักพิมพ์ พี พี

หมาป่าและลูกแพะทั้งเจ็ด

แม่แพะตัวหนึ่งมีลูกเล็ก ๆ เจ็ดตัว มันรักลูกของมันมาก วันหนึ่งมันจะต้องเข้าป่าหาอาหารมาเลี้ยงลูก จึงเรียกลูกน้อยทั้งเจ็ดมาเตือนให้ระวังหมาป่า มันชอบปลอมตัวมาให้เข้าใจผิด ซึ่งจะรู้ได้จากเสียงกระด้างและตีนดำปึกของมัน

ครั้นแล้วแม่แพะก็ออกจากบ้านไป ต่อมาไม่นานมีเสียงเคาะประตูและร้องเรียกให้เปิดประตู ลูกแพะรู้ทันทีว่าเป็นหมาป่า ไม่ใช่แม่ของมัน เพราะเสียงหมาป่ากระด้างไม่หวานนิ่มนวลเหมือนเสียงของแม่แพะ จึงไม่เปิดประตูให้ หมาป่าไปที่ร้านขายของซื้อชอล์กมากินแท่งหนึ่ง ทำให้เสียงของมันหวาน มันกลับมาที่บ้านลูกแพะ เคาะประตูแล้วร้องเรียก บังเอิญหมาป่ายกตีนพาดขอบหน้าต่าง ลูกแพะทุกตัวมองเห็น จึงร้องบอกว่าไม่เปิดประตูให้เพราะแม่แพะตีนไม่ดำ หมาป่าวิ่งไปหาคนทำขนมปังให้เขาพอกแป้งเหลวที่ตีนของมัน แล้วหมาป่าก็วิ่งกลับไปประตูบ้านแพะเป็นครั้งที่สาม ลูกแพะขอดูคืนก่อน พอลูกแพะเห็นเป็นสีขาวคิดว่า เป็นแม่ก็ยอมเปิดประตูให้ แต่กลายเป็นหมาป่า ลูกแพะทั้งเจ็ดตกใจกลัวมองหาที่ซ่อนแต่ก็หนีไม่พ้น ลูกแพะถูกหมาป่าจับกินหมดตัว ส่วนตัวที่เจ็ดเข้าไปนอนในนาฬิกาเรือนสูง หมาป่าหาไม่พบจึงปลดคัมภีร์ เมื่อแม่แพะกลับมา มันใจหายวาบที่เห็นประตูบ้านเปิดกว้าง มันร้องเรียกลูก แต่ไม่มีเสียงขานรับ ลูกแพะตัวที่เจ็ดแน่ใจว่าเป็นเสียงแม่จึงคลานออกจากนาฬิกาออกมา แล้วเล่าเรื่องให้แม่แพะฟัง

หมาป่าและลูกแพะทั้งเจ็ด : ชุดนิทานเด็กเล่มที่ 1 สำนักพิมพ์สตรีออเบอร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จระเข้กับกระต่าย

วันหนึ่งจระเข้เข็นรถเอาหัวเกยหาค่อยอย่างสบาย มีกาคัวหนึ่งบินผ่านมาเห็นจระเข้เข็นรถอยู่ มันจึงเข้ามาทักทาย กาชวนจระเข้ให้ย้ายไปอาศัยหนองน้ำใหญ่แห่งหนึ่งกว้างขวางมาก มีคอกบัว มีสันตะวา สหายและไม้ต่างๆอื่นอีกมากมาย น้ำใสสะอาดและปลาชุม กาบอกว่าธรรมชาติจระเข้ก็ท้องอยู่น้ำลึกวังวนกว้างขวางมีลูกน้องเป็นบริวาร จึงจะสมกับความใหญ่โต ครั้งแรกจระเข้รู้สึกสังเล แต่เมื่อเห็นภาพคู่แข่งชันก็อยากจะไป

เมื่อจระเข้ตัดสินใจจะไปตามที่กาบอก กาคือใจมากที่มันสามารถหลอกจระเข้ได้ มันคิดจะลวงจระเข้ให้ขึ้นไปนาน ๆ กลับลงน้ำไม่ได้ก็ตายเอง ที่นี้มันจะพาเพื่อนมารวมกินโต๊ะให้รอยเหาะที่เคียว จระเข้หลงกลตะกุกตะกายตามกาขึ้นไป ด้วยความไฝ่ฝันว่าจะมีบึงใหญ่เป็นอาณาจักร จะได้เป็นหัวหน้าครอบครองสัตว์น้ำในบึงนั้น มันจึงตามกาไป เมื่อฝ่าแควร้อนลมร้อนไปพักใหญ่ เห็นอ้อยเกือบจะไม่มีแรง จึงหยุดไถรมไม้ใหญ่ต้นหนึ่งปลางร่องเรียกกา กาลงไปพิจารณาดูใกล้ ๆ เห็นตัวจระเข้หลุดลอกเปลือก หมกแรงนอนแฉับ ๆ อยู่ก็ไฝ่ขึ้นไปบนต้นไม้หัวเราะลั่น บอกให้จระเข้รู้ว่า มันถูกหลอกเสียแล้ว ไนไม่ช้าเพื่อนมันจะพากันมาจิกกินเนื้อจระเข้

ขณะที่จระเข้เข็นรถเอาหัวเกยหาค่อยอย่างสบายนั้น เณรมีคนตัดไม้ บรรทุกไม้ใส่เกวียนผ่านมา เมื่อจระเข้เห็นคนตัดไม้มันก็ใจนึกคิดว่าจะได้กินอาหารอันโอชะ แต่มันนึกขึ้นได้ว่า ควรจะอดเปรี้ยวไว้กินหวาน ให้คนช่วยพามันกลับไปหนองน้ำเสียก่อน มันวางแผนแล้วก็ทำเสียงจะสิ้นใจมีสิ้นใจแหล่ ทำให้คนตัดไม้ส่งสารพยายามลากจระเข้ขึ้นไปบนเกวียนก็ซบมุงหน้าไปยังที่อยู่ของจระเข้ เมื่อไปถึงจระเข้แกล้งทำสาออย คนตัดไม้รู้ไม่ทันจึงลากไปถึงน้ำ พอจระเข้ได้น้ำมันก็มีเรี่ยวแรงกลับคืนมา จะจับคนตัดไม้กินตามที่คิดไว้ พอดีกระต่ายผ่านมาได้ยินคนตัดไม้ร้องขอความช่วยเหลือ กระต่ายรีบเอาไม้บนเกวียนขวางจระเข้ที่ยับจนจระเข้ทนไม่ไหวรีบค้ำน้ำหายไป จระเข้เจ็บอยู่หลายวัน มันเคืองกระต่ายมาก คิดจะแก้แค้นให้ได้ กระต่ายจอมฉลาดก็รู้

วันหนึ่งกระต่ายมากินน้ำ เห็นขุ่นคปกติไม่ลอยไปลอยมาตามน้ำก็รู้ว่า เป็นจระเข้หาทางกินมันแน่ จึงแกล้งร้องเพลง จระเข้คงว้ายเหนือน้ำ ขุ่นคอง ลอยใต้น้ำ จระเข้ไม่รู้รูบายกระต่าย ก็รีบจมน้ำ กระต่ายได้ที่วิ่งหนีไป

วันหนึ่งจระเข้คิดอุบายได้อีก มันแอบอยู่ที่ซุงใหญ่ ขุ่นกระเพื่อมมันก็ กระเพื่อมด้วย กระต่ายมองไม่เห็นจระเข้เห็นแต่ซุงก็ก้มหัวลงจะกินน้ำ จระเข้ก็อำปาก รับกระต่ายน้อยไว้ได้ มันชอบใจหัวเราะ ฮิ ฮิ

กระต่ายน้อยเสียท่าจระเข้ แต่มันहतกใจไม่ มันบอกว่าเสียงหัวเราะ ของจระเข้ ที่ดัง "ฮิ ฮิ" นั้น มันเหย้าหัวเราะ ถ้าจระเข้ของหัวเราะ "ฮา ฮา" จระเข้เห็นกระต่ายคิดว่าหัวเราะคล้ายเหย้า มันจึงลองหัวเราะเสียงดัง "ฮา ฮา" ทันใดนั้น ปากจระเข้ก็เปิดโล่งขึ้น กระต่ายน้อยได้ที่กระโดดออกจากปากจระเข้โดยเร็ว ขณะเดียวกันก็เอาหินหลังถีบลิ้นจระเข้เต็มแรง จนลิ้นขาดกระเด็นเลือดสาครกระจาย ตั้งแต่บัดนั้นมาจระเข้ก็ไม่มีลิ้นอีกเลย

จระเข้กับกระต่าย : ชุดนิทานเด็กเล่มที่ 1 สำนักพิมพ์สตรีอเบอริ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปู จระเข้ และหมาจิ้งจอก

ปู จระเข้ตัวหนึ่งอาศัยอยู่ในน้ำซึ่งห่างไกลจากคน ลึกเข้าไปในป่ามีสัตว์ต่าง ๆ ที่มันจะจับกินได้อย่างสบาย เพราะจระเข้รู้ว่าสัตว์ป่าทั้งหลายชอบมากินน้ำในแม่น้ำเวลาเย็น มันก็มาชุมนุมกันอยู่

มาในระยะหลัง สัตว์ต่าง ๆ พวกกันรู้ทันจึงพากันไปกินน้ำในแม่น้ำอื่น แต่ในเวลาที่ไม่ม่ีสัตว์ใดเข้าใกล้จระเข้เช่นนั้น ยังมีสัตว์ที่เป็นเพื่อนสนิทของมัน คือ ปู

วันหนึ่งจระเข้อยากกินหมาจิ้งจอกมาก มันสอนให้ปูไปชวนหมาจิ้งจอกมากินน้ำในแม่น้ำ และรับรองว่าจระเข้จะไม่ทำอันตราย แค่ว่าปูคอยไล่หมาจิ้งจอกก็ไม่มากินน้ำที่แม่น้ำนั้น เพราะมันรู้เท่าทันในอุบาย

ครั้งหลังจระเข้แกล้งทำเป็นตาย สอนปูให้ร้องไห้หลกหลวงหมาจิ้งจอกอีกที หมาจิ้งจอกรู้ทันที่ว่าจระเข้กับปูสมรู้ร่วมคิดกันจะเล่นงานมัน แต่ถึงกระนั้นก็แสร้งทำเป็นเชื่อ แล้วตามปูไปที่แม่น้ำที่จระเข้อาศัยอยู่

เมื่อเห็นจระเข้นอนหลับตานิ่ง หมาจิ้งจอกบอกกับปูว่า ตนตระกูลของหมาจิ้งจอกสั่งสอนกันมาว่า จระเข้เป็นสัตว์ที่มีฤทธิ์เดชร้ายกาจอยู่ที่หางของมัน ถ้าจระเข้ตายหางของมันจะต้องฟาดไปมา ถ้าตัวไหนนอนนิ่ง ๆ แสดงว่าไม่ใช่จระเข้ตาย ในทันทีที่ได้ยินหมาจิ้งจอกพูดเช่นนั้น จระเข้ก็ฟาดหางของมันไปมา เพื่อแสดงให้หมาจิ้งจอกเห็นว่ามันตายแล้วแน่ ๆ

แต่หมาจิ้งจอกพูดต่อไปว่า ตนตระกูลของมันสั่งสอนกันอีกว่าจระเข้ที่ตายแล้ว นอกจากจะฟาดหางไปมา ยังจะต้องอ้าปากให้กว้างที่สุดเท่าที่จะกว้างได้อีกด้วย เมื่อได้ยินดังนั้นจระเข้ก็รีบอ้าปากของมันให้กว้างที่สุดเท่าที่จะกว้างได้ เพื่อจะให้หมาจิ้งจอกเชื่อว่ามันตายแล้วจริง ๆ

ในพริบตา หมาจิ้งจอกก็เดินผล็วข้ามหินขนาดใหญ่มีลักษณะค่อนข้างกลม
 ก้อนหนึ่งซึ่งมีอยู่บนเนินดินใกล้ ๆ แล้วก็ลัดหินให้กลิ้งลงไปเข้าปากจระเข้พอดี หินก้อนนี้
 ก็กลิ้งลงไปอย่างแรงมากจึงลึกลงไปในระหว่างปากกับคอของมันในที่สุดจระเข้เจ้าเด็
 ก็ตายจริง ๆ

ปู จระเข้ และหมาจิ้งจอก : นิทานสัตว์ สำนักพิมพ์ ดวงกลม 2521

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โก่แดงแรงฤทธิ์

เช้าวันหนึ่งอากาศสดชื่นเย็นสบาย โก่แดงเดินออกจากบ้านด้วยความร่าเริง
มันต้องการจะเดินทางไปยังหมู่บ้านแห่งหนึ่ง ซึ่งมีชาวนาเหนียวหนึ่งผู้หนึ่ง เป็นหนี้มันอยู่ถึง
ร้อยเหรียญ และวันนี้เป็นวันที่ชาวนาหนีให้ไปรับชำระหนี้พร้อมดอกเบี้ย

ระหว่างที่เดินทางมานั้น โก่แดงพบหมาจิ้งจอก หมาจิ้งจอกขอดิตตามโก่แดง
ไปบ้านชาวนาด้วย เดินไปสักพักมีหมาป่าเข้ามาทักโก่แดงและหมาจิ้งจอกจึงชวนหมาป่า
ไปด้วย ระหว่างทางสัตว์ทั้งสามคุยกันสนุกสนาน คุยกันมาไม่นานก็พบสระน้ำซึ่งกำลัง
ฝั่งแตกอย่างสบายใจ สระน้ำขอร่วมเดินทางด้วย ในที่สุดโก่แดง หมาจิ้งจอก หมาป่า
และสระน้ำ พวกกันมาถึงบ้านชาวนา

เมียของชาวนาที่เป็นลูกหนี้โก่แดง เหนียวหนี้มากเช่นเดียวกับตัว ขอยืมเงิน
เขามาแล้วก็ไม่อยากใช้ พอเห็นโก่แดงมากก็รีบวางแผนจะจับโก่แดงฆ่าเสีย

ชาวนาสองคนตัวเมียแสร้งทำเป็นพูดคุยกับโก่แดง คั้นแรกเขาให้โก่แดงไป
นอนในเล้าไก่ หวังจะให้โก่แดงของเขาจิกโก่แดงตาย แต่หมาจิ้งจอกเข้ามาช่วยกัดโก่
ของชาวนาตายเกลี้ยงไม่เหลือแม่แต่ตัวเดียว

คืนที่สองชาวนาจัดให้โก่แดงนอนในคอกวัว เพื่อจะฉีหัวขวิดตาย หมาป่า
เข้ามาช่วยกัดวัวตายหมดคอก

คืนที่สามโก่แดงถูกให้นอนในเตาอบ พอโก่แดงหลับยายเมียชาวนารีบจุดไฟ
ใต้เตาอบอยู่ครู่เดียวเตาอบก็ร้อนเข้า ๆ สระน้ำมาช่วยดับไฟไว้ทัน

ชาวนาสองตัวเมียหมดปัญญาจะกำจัดโก่แดง จึงรีบชำระหนี้พร้อมดอกเบี้ยให้
โก่แดงชวนเพื่อน ๆ ออกไปฉลองกันอย่างมีความสุข

โก่แดงแรงฤทธิ์ : เรียบเรียงโดย "รัตนะ" สำนักพิมพ์อุดมศึกษา

แมวเจ้าปัญญา

ในสมัยเมื่อมนุษย์และสัตว์ยังพูดภาษาเข้าใจกัน มีพระราชองค์หนึ่ง
ได้ทรงแต่งตั้งสัตว์เป็นข้าราชการในสำนัก มี หมู กวาง ลิง ทะโมน และแมว แต่
ลิง ทะโมน มีความอิจฉาริษยาเพื่อน ๆ จึงคอยหาเรื่องที่จะจับผิด

วันหนึ่งขณะที่พระราชาทรงพระราชดำเนินไปในสวน ลิง ทะโมน ตามไปคุ้ม
มันคิดอุบายได้ จึงทูลพระราชว่า อยากจะให้สัตว์ทุกตัวในราชสำนักแสดงความสามารถ
ให้พระองค์เห็นว่า ใครมีความสามารถอะไรบ้าง พระราชาเห็นชอบจึงให้ลิง ทะโมน
ไปดำเนินการตามแผน ในขณะที่มันพูดกับพระราชา นั้น แมวแอบได้ยินจึงตามลิง ทะโมน ไป
แต่ลิง ทะโมน โง่ แล้วอวดคนลาด มันเขียนหนังสือผิดและสะกดออกมาดัง ๆ เจ้าแมวได้ยิน
แต่ก็ไม่ได้บอกให้ใครรู้ พอถึงเวลาประชุม เจ้าลิง ได้อ่านคำสั่งให้กวางวิ่งขึ้นไป
บนเจดีย์สูงในพระราชวัง แล้วกระโดดลงมานบนพื้นปูกระเบื้องข้างล่าง แต่กวาง
ไม่กล้าทำ เพราะกลัวว่า เขาจะหัก แมวจึงอาสาทำแทนและก็ได้เป็นอย่างดี
พระราชาพอพระทัยมาก ต่อไปถึงเวรหมู ได้รับสั่งให้วิ่งไปรอบ ๆ โดยเร็วแล้วหันกลับ
มาตะครุบหางอันสั้นของมัน สุดท้ายมันก็ทำไม่ได้ ในที่สุดแมวอาสาทำแทน และเป็นที่
พอพระทัยพระราชามาก ครั้นถึงเวรแมวถูกสั่งให้ร้องเพลง สัตว์ตัวอื่น ๆ ไม่สามารถ
ร้องได้ แต่แมвр้องได้และไพเราะด้วย พอถึงเวรลิง ทะโมน ก็เลือกทำง่าย ๆ คือคำนับ
พระราชาอย่างงดงามที่สุด แมวฉลาดจึงไ้ค้ำน้ำขึ้นดื่มเหียว ๆ มาทาที่พื้น พอถึงคำนับ
มันจึงไม่ออก พระราชาทรงพิโรธคิดว่า ล้อเลียนจึงสั่งให้ทำโทษลิง ทะโมน และขับไล่ออกจาก
วังกับหม้อออกไป ส่วนแมวนั้นได้รับการเลี้ยงดูเป็นอย่างดีมาตลอด

แมวเจ้าปัญญา : นิทานสัตว์ สำนักพิมพ์ดวงกมล 2521

สิงเจ้าปัญญา

กาลครั้งหนึ่งสิงกับนกกกระสาตกลงใจที่จะเป็นเพื่อนกัน สิงตัวนี้มีปัญญาเฉลียวฉลาดมาก นิสัยร่าเริง รักความสุข มีความจริงใจสัจย์ซื่อต่อนกกระสาผู้เพื่อน แต่นกกระสาไม่ค่อยจะมีความจริงใจต่อสิงเท่าใดนัก คอยขมเหงรังแกสิงอยู่เสมอ วันหนึ่งนกกกระสาทำให้สิงตกต้นไม้ ไต่ต้นไม้เป็นปีงโคลนคูด ทำให้สิงปีนป่ายขึ้นฝั่งไม่ได้ ช้ำร้ายโคลนนั่นยังคุกร่างของสิงให้จมลึกลงไปเรื่อย ๆ มีสัตว์ผ่านมาหลายตัว แต่ไม่มีใครสนใจจะช่วยเหลือสิง ขณะที่สิงกำลังจะจมโคลนตาย มีเสือดาวผ่านมามันคิดจะช่วยเหลือสิงเพื่อหวังจะจับสิงเป็นอาหาร เมื่อเสือดาวช่วยเหลือสิงขึ้นมาจากโคลนได้ สิงรู้ทันว่าตนจะต้องตกเป็นเหยื่อของเสือดาว จึงวางแผนที่จะหนีมันบอกให้เสือดาวไปหาพินมาก่อไฟให้ของมันแห้งเสียก่อน ขณะที่เสือดาวกำลังวุ่นวายกับการหาพินนั้น สิงก็ปีนขึ้นกอไผ่หนีไป ทำให้เสือดาวโมโหมาก มันประกาศตัวเป็นศัตรูของสิงตลอดไป

สิงเจ้าปัญญา : นิตานส์คว์ สำนักพิมพ์ดวงกมล 2521

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้างกับเสือ

วันหนึ่งข้างกับเสือเดินไปด้วยกัน ขณะที่กินอาหารกันอยู่นั้น เสือเห็นสิงโหนกไม้ตามและทำหน้าที่ล่าเสือจนจึงโกรธ เสือได้พ่นกับข้างว่า ถ้าใครสามารถไล่สิงโหนกไปได้จะกินผู้ที่แพ้ เมื่อตกลงกันแล้วข้างลืมไปว่าตนกินแต่หญ้าไม่เคยกินเนื้อสัตว์ มันจึงวิ่งเข้าไปบนยอดไม้ส่งเสียงร้อง โขไม่ร้องและต้นพริกแต่ก็ไม่ทำให้สิงโหนกกลัวเลย พอถึงคราวของเสือมันตะกุยราวกับว่าจะกระโจนออกไป สายตาจ้องร้องคำราม สิงโหนกเห็นว่าเสือกินเนื้อสัตว์ มันกลัวมืออ่อนตกลงมา ก่อนที่เสือจะกินข้าง ข้างขอกลับไปพบลูกเมีย ก่อนแล้วเล่าเรื่องทั้งหมดให้ฟัง กระจงได้ยินเสียงร้องให้คร่ำครวญ จึงได้ช่วยเหลือให้เมียข้างเอาน้ำมากมาให้ แล้วกระโดดขึ้นหลังข้าง เห็นน้ำมากสีแสดลงบนหลังข้าง พอถึงหูแล้วให้ข้างร้องว่า ฉันจะตายอยู่แล้ว เจ้าสัตว์ร้ายนี้กำลังกินฉัน พอมาถึงที่เสือคอยอยู่ ข้างได้ทำตามที่กระจงบอก เสือเกิดความกลัวกระจง คิดว่าแม่แต่ข้างตัวใหญ่ยังกินได้ เสือรีบไปบอกสิงโหนกตั้งว่า มีสัตว์ประหลาดกำลังกัดกินบนหลังข้าง กระจงเห็นเสือกับสิงโหนกมาจึงทำท่าคร่ำครวญ ข้างก็ร้องอีก กระจงจึงไปที่สิงแล้วพูดว่า ทุกวันสิงเคยพาเสื้อมาให้กินสองตัว แต่ทำไมวันนี้พามาให้ตัวเดียว เสือได้ยินเช่นนั้นตกใจวิ่งหนีเข้าป่าไป ตั้งแต่นั้นมาข้างกับกระจงอยู่ด้วยกันเหมือนญาติพี่น้อง

ข้างกับเสือ : นิทานสัตว์ สำนักพิมพ์ดวงกมล 2521

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาหารเช้าของสุนัขป่า

สุนัขป่าตัวหนึ่งได้ฝันไปว่า มันกำลังจะกินอาหารเช้าแล้วมันก็ตกใจตื่น

สุนัขป่าวิ่งออกจากถ้ำ มันรู้สึกหิวจนไส้จะขาด พอตกบ้ายก็เห็นแพะสามตัว จึงเดินเข้าไปเพื่อจะจับกิน แพะทั้งสามยอมให้หมาป่ากิน แต่ขอเวลาสวดมนต์ก่อน แม่แพะขึ้นไปบนไหล่เขาแล้วร้องเสียงดัง คนเลี้ยงแกะได้ยินเสียงแพะร้องจึงวิ่งมาช่วย สุนัขป่าจึงอดกิน มันเดินต่อไปจนพบกับแม่หมูและลูกหมู 9 ตัว แม่หมูขอเวลาตั้งชื่อลูกก่อนให้สุนัขป่ากิน แม่หมูต้องไปหาพิชิที่สะพาน พอไปถึงมันให้สุนัขป่าเหยียบปลายสะพานข้างหนึ่งไว้ ผลก็คือสุนัขป่าพลัดตกลงน้ำ ต่อมามันพบไก่ สุนัขป่ากลัวไก่หนี ไก่จึงให้มันเอาปากคาบหางไว้ ขณะที่ไก่ขันทำให้ขนหางของมันแฉงคอสุนัขป่าจนจาม ไก่จึงบินหนีไปได้ สุนัขป่าเดินมาด้วยความหิวจัด พบห่าน ห่านขออาบน้ำก่อน สุนัขป่าคาบหางห่านไว้แน่นเพราะกลัวอดกิน แต่ห่านขอไปที่ลึกลับ ๆ สุนัขหลงกลจึงปล่อยไปและอดกินตามเคย มีม้าผ่านมา สุนัขป่าก็อดกินอีก เพราะม้าบอกว่ามันมีจดหมายจากเจ้าป่ามาว่าห้ามกินจดหมายอยู่ที่ใดก็ตาม เมื่อสุนัขป่าขอกูม้ายกเท้าเตะจนสุนัขป่าสลบไป เมื่อตื่นขึ้นมา มันเบื่อชีวิตมาก มันคิดอยากจะให้ใครก็ได้มาตัดหางของมัน ไม่นานก็มีคนตัดพินผ่านมา ทำให้มันสมความปรารถนาเป็นครั้งแรก สุนัขป่าได้รับความเจ็บปวดมาก

อาหารเช้าของสุนัขป่า : เรียบเรียงโดย "รัตนะ" สำนักพิมพ์อุดมศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กระท้ายแสนกล-หมาจิ้งจอกกับแอปเปิลสีแดง

กระท้ายตัวหนึ่งกำลังจะถูกหมาจิ้งจอกจับกิน มันหาอุบายหลอกชวนหมาจิ้งจอกไปเก็บลูกแอปเปิลกินเสียก่อน หมาจิ้งจอกหลงเชื่อ พอไปถึงคันแอปเปิลกระท้ายบอกให้หมาจิ้งจอกปีนขึ้นไปเก็บเอง เนื่องจากมันไม่เคยขึ้นต้นไม้ จึงพลัดตกลงมาถูกหนามได้รับความเจ็บปวดมาก หมาป่าโกรธแค้นกระท้ายมาก แต่กระท้ายก็หนีไปไกลแล้ว อยู่มาไม่นานหมาจิ้งจอกจับกระท้ายมาได้อีกครั้งหนึ่ง มันคิดอยู่ในใจว่าคราวนี้จะไม่ยอมให้กระท้ายหลุดมือไปแน่ ฝ่ายกระท้ายก็แกล้งทำเป็นใจคือบอกว่า ให้ของมันโดยวิธีใดก็ได้ ยกเว้นอย่าโยนเข้าไปในพุ่มไม้เป็นอันขาด หมาจิ้งจอกคิดว่าจะจุดไฟเผาแต่ซี่เกี้ยวจะหาฟืนคิดจะแขวนคอแต่ไม่มีเชือก คิดจะจับโยนน้ำก็ไม่มีสระ และคิดจะแกล้งกระท้ายอย่างเจ็บปวดที่สุด จึงตัดสินใจโยนเข้าไปในพุ่มไม้ โดยคิดว่ากระท้ายจะต้องร้องเรียกมัน แต่ปรากฏว่ากระท้ายกระโดดรอดพุ่มไม้หนีไปได้สบาย ไปนั่งเอกเขนกอยู่บนกิ่งไม้จากนั้นก็วิ่งหายไป

กระท้ายแสนกล - หมาจิ้งจอกกับแอปเปิลสีแดง : บริษัท สำนักพิมพ์

ไทยวัฒนาพานิช จำกัด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ม้าวิ่งแข่งกับหอยทาก

มีม้าตัวหนึ่งเดินทางสวนกับหอยทากซึ่งเดินมุ่งมาขวางทางตน ซึ่งเดินเร็วกว่า จึงพูดคุยกับหอยทาก ทำให้หอยทากไม่พอใจ จึงไต่ท้ามาแข่งวิ่งกัน หอยทากกลับไปปรึกษามรรคาหอยทากว่า เนื้อมาเป็นส่วนหนึ่งของเครื่องยาและรักษาอาการปวดเมื่อยได้อย่างดี ควรจะกินหรือไม่ ทั้งหมดตกลง หอยทากเจ้าปัญญาจึงวางแผนให้หอยทากไปประจำอยู่ทุกกระยะห้าเส้น ตลอดถนน พอเช้าวันรุ่งขึ้นม้ากับหอยทากก็เริ่มแข่งขันกัน ม้าก็เริ่มวิ่งสุดฝีเท้า พอไปถึงจุดห้าเส้นก็ตะโกนเรียกหอยทากว่า "เจ้าวิ่งมาทันเราหรือยัง" ทุก ๆ ห้าเส้นก็ไต่ยื่นเสียงตอบรับ โดยที่ม้าจำไม่ได้ว่าเป็นหอยทากตัวเดียวกันหรือไม่ ม้าก็เริ่มใจเสีย กระโจนพรวดด้วยสุดฝีเท้าจนล้มลงขาดใจตาย เพราะเหตุที่วิ่งไปในระยะทางก็ไกลเกินกำลังตัวเอง จึงต้องกลายเป็นยาบำรุงของหอยทาก นับจากนั้นมา หอยทากจึงไม่รู้จักอาการเมื่อยกล้ามเนื้อเลย

ม้าวิ่งแข่งกับหอยทาก : เรื่องโดยละเมียด, สิมอักษร พิมพ์ที่โรงพิมพ์
คุรุสภาลาดพร้าว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นิทานประเภทจรรยา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ช่างตัดเสื้อผู้กล้าหาญ

ช่างตัดเสื้อร่างเล็กคนหนึ่ง วางขนมปังไว้แมลงวันได้กลิ่นจึงบินมาเกาะ เขาที่แมลงวันที่เคี้ยวตายเจ็ดตัว เขารู้สึกภาคภูมิใจในความสามารถของตัวเองมาก จึงตัดผ้าเป็นเข็มขัดแล้วปักอักษรตัวโต ๆ ว่า "ซีทีเคี้ยวตายเจ็ด" เขาเอาเข็มขัดคาดเอวแล้วออกเดินทางมุ่งหน้าไปในเมือง ก่อนออกจากบ้านเขามีสมบัติติดตัวเพียงเนยแข็งหนึ่งก้อนกับนกที่เลี้ยงไว้หนึ่งตัว ใส่กระเป๋าเสื้อไปด้วย

ช่างตัดเสื้อเที่ยวคุยอวดในความเก่งกาจของตัวเอง เขาพบยักษ์คนหนึ่ง ยักษ์ต้องการพิสูจน์ความสามารถของชายผู้นี้ จึงหยิบก้อนหินมาบีบเป็นน้ำให้ช่างตัดเสื้อทำตาม เขาลวงเนยจากกระเป๋าเสื้อมาบีบทำให้ยักษ์แปลกใจมาก ยักษ์ขว้างก้อนหินไปไกลลึบแทบจะมองไม่เห็น แต่ช่างตัดเสื้อขว้างนกขึ้นไปและนกไม่กลับมา แสดงว่าเขาสามารถขว้างได้ไกลกว่ายักษ์ ยักษ์เห็นว่าเขาเป็นคนแข็งแรง จึงวิ่งหนีช่างตัดเสื้อเข้าป่าไป

ช่างตัดเสื้อเดินทางต่อไปจนถึงเมือง ๆ หนึ่ง พระราชาเห็นเข็มขัดที่เขียนว่า "ซีทีเคี้ยวตายเจ็ด" จึงรับไว้เป็นทหาร ทหารคนอื่น ๆ ใดก็ตามเป็นปฏิปักษ์ต่อช่างตัดเสื้อ ต่างก็กลัวว่าถ้าเกิดทะเลาะกันพวกเขาจะสู้ช่างตัดเสื้อไม่ได้ เพราะถ้าถูกช่างตัดเสื้อซีทีเคี้ยวจะต้องตายเจ็ดคน พระราชาก็เห็นด้วยกับพวกทหารแต่ไม่กล้าไล่เขาออกเพราะกลัวจะถูกทำร้าย ในฐานะเขาเป็นนักรบใหม่ พระราชาจึงมีข้อเสนอสำหรับเขา ให้ไปปราบยักษ์สองคนที่คอยปล้นสดมภ์ฆ่าฟันผู้คนแถบบ้านราษฎร ถ้าปราบสำเร็จจะยกธิดาองค์เดียวให้เป็นภรรยาพร้อมสมบัติถึงพระนคร

เขาเดินทางพร้อมธิดาคนสวยคนหนึ่ง แต่ให้ธิดารออยู่ชายป่า เขาเข้าไปในป่าคนเดียว ในไม่ช้าเขาก็พบยักษ์สองคนกำลังนอนหลับอยู่ เขาเก็บก้อนหินแล้วปีนขึ้นไปบนต้นไม้แล้วโยนก้อนหินมาใส่ยักษ์ที่ละก้อนสลับกัน เมื่อยักษ์รู้สึกตัวต่างฝ่ายต่างโหม่งกัน เกิดการทะเลาะและต่อสู้กันอย่างรุนแรงถึงกับถอนต้นไม้ที่กั้นจนตายทั้งคู่

ช่างตัดเสื้อรีบตัดหัวยักษ์แล้วเรียกพวกอัศวินมาดู พวกเขามาเห็นต้นไม้ระเกะระกะต่างก็เชื่อว่าเป็นฝีมือของช่างตัดเสื้อ

พระราชาทองการกำจัดเขา จึงส่งให้ไปปราบกิเลนตัวหนึ่งซึ่งดุร้ายมาก เขาเข้าไปในป่าคนเดียว เมื่อกิเลนเห็นเขาก็วิ่งปราดเข้ามาจะแทงด้วยเขาของมัน เขาก็กระโดดหลบไปหลังต้นไม้ ก็เล่นวิ่งชนต้นไม้เต็มแรงขาดใจตาย เขาจึงตัดหัวกิเลนไปถวายพระราช

พระราชาสั่งเป็นครั้งที่สามก่อนที่จะทำพิธีแต่งงานให้ ให้เขาไปจับหนูป่า ช่างตัดเสื้อเข้าไปในป่าพยายามหลอกล่อหนูป่าให้วิ่งไล่ตามเขาไปในโบสถ์เล็ก ๆ หนึ่ง แล้วเขาวิ่งอ้อมมาดลักขานประตูปิดไว้ หนูป่าจึงถูกจับได้ พระราชาจึงต้องปฏิบัติตามสัญญา

ช่างตัดเสื้อผู้กล้าหาญ : บริษัท สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เปโตรเจ้าเล่ห์

ชายคนหนึ่งมีบุตรสองคน คนพี่ชื่อจวน คนน้องชื่อเปโตร สามคนพ่อลูกมีความเป็นอยู่อย่างยากจนคนแค่นมาก จวนจึงได้พบกับบิดาว่า เขาจะออกจากบ้านไปแสวงหาโชคกลาง บิดาก็เห็นชอบด้วยและได้ให้คำสั่งสอนแนะนำว่า

"อย่าได้ไว้วางใจในก้อนหินขรุขระหนึ่ง สุนัขพันธุ์เล็กหนึ่ง และชายผมสีเหลืองอีกหนึ่ง"

จวนไม่เชื่อคำแนะนำของพ่อ ปรากฏว่าเมื่อจะข้ามลำธารเขาเหยียบก้อนหินขรุขระจึงพลัดตกน้ำได้รับบาดเจ็บ เมื่อพบสุนัขเขาไปเหยียบขามันเข้าจึงถูกสุนัขกัด จวนเดินทางไปถึงบ้านหนึ่ง เจ้าของบ้านเป็นชายมีผมสีทอง เขาขอสมัครทำงานเป็นคนใช้ของชายคนนั้นโดยมีสัญญาต่อกันว่า ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดโกรธไม่ว่ากรณีใด ๆ ผู้นั้นจะต้องถูกเชือดเนื้อค่านหลังสามชิ้น ส่วนค่าจ้างจวนจะได้รับเมื่อจวนได้ยินเสียงนกกาเหวาร่องวันหนึ่งจวนถูกนายจ้างใช้ให้ทำงานหนัก เขาโกรธมาก นายจ้างจึงตัดเนื้อเขาสามชิ้นจวนทนพิษบาดแผลไม่ไหวขาดใจตาย

ฝ่ายเปโตร ไม่เห็นจวนกลับไปก็ออกติดตาม บิดาของเขาให้คำเตือนเช่นเดียวกับที่ได้เตือนจวน เปโตรเชื่อฟังคำบิดาจึงไม่ได้รับอันตรายจากก้อนหินและสุนัข เขาเดินทางมาถึงบ้านชายผมสีเหลืองที่จวนเคยมาพัก เปโตรขอสมัครเป็นคนใช้ชายผมสีเหลืองก็รับไว้โดยมีสัญญาเหมือนกับที่เขาได้จ้างจวน เปโตรรู้ว่าชายผู้นี้เป็นคนฆ่าพี่ชายของเขา เปโตรจึงคิดหาทางจะตัดเนื้อของเขาเป็นการแก้แค้นให้ได้ เขาถูกชายผมสีเหลืองใช้ให้เอาเกวียนบรรทุกไม้ และสิ่งมาให้เอาเข้าทางประตู เขาจึงฟังกำแพงเข้ามา นายของเขาไม่กล้าโกรธเพียงแต่บอกว่าไม่ชอบ วันรุ่งขึ้นเขาถูกใช้ไปตัดฟัน นายจ้างจับได้ว่าเขาไม่ทำงาน เขาจึงบอกกับนายของเขาว่าท้องหิวจะให้ทำงานได้อย่างไร เมื่อกินอิ่มแล้วเขาก็บอกว่าท้องอิ่มจะทำงานทันทีได้อย่างไร ชายผมสีเหลืองเห็นว่าชายหนุ่มพยายามจะทำให้เขาโกรธให้ได้ จึงปรึกษากับภรรยาเพื่อหาทางกำจัดเปโตรด้วยวิธีให้อดข้าวและให้ทำงานหนัก แต่ไม่สำเร็จ วันหนึ่งนายจ้าง

ให้เบโตร์ไปที่ที่อยู่ของยักษ์ เพื่อหวังที่จะให้ยักษ์ฆ่าเขาเสีย เขาสั่งให้เบโตร์ก่อนพุ่งและไปควย เขาถูกยักษ์จับไป ยักษ์เสนอว่าถ้าเบโตร์สามารถเอาขนมะนไค้สามครั้งมันจะไว้ชีวิต ถ้าแพ้จะจับกินเสีย เบโตร์ก็สามารถเอาขนมะนไค้ควยเล้กกลของเขา เขาทำให้ยักษ์คาบอด นายจ้างระงับความโกรธไม่ได้จึงถูกเบโตร์เขี่ยออกเนื่อจนตาย เบโตร์ไปรับบิดาของเขามาและได้ครอบครองสมบัติของชายฉมเหสีองสืบมา

เบโตร์เจ้าเล่ห์ : ชุดนิทานเด็กเล่ม 5 สำนักพิมพ์สตรีอเบอร์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หม่อมหญิงทรงพลัง

ตัวเมียคู่นี้อาศัยอยู่ในหุบเขาแห่งหนึ่ง มีลูกชายเล็ก ๆ อายุ 2 ปี
ชื่อ ฮันส์

วันหนึ่ง ฮันส์และแม่ของเขาถูกโจรจับไปไว้ที่ช่องโจร ให้แม่ของฮันส์ทำ
หน้าที่เป็นแม่บ้าน หลอนและลูกชายอยู่กับโจรเป็นเวลาหลายปี เมื่อฮันส์อายุได้ 13 ปี
เขากลายเป็นคนแข็งแรงมาก และสามารถฆ่าโจรตาย แม่และฮันส์จึงเป็นอิสระ เขา
เดินทางกลับบ้านพร้อมควายแก้วแหวนเงินทองที่โจรเก็บรวบรวมไว้ พ่อของฮันส์ก็โง่มาก
ที่เมียและลูกกลับมา ฮันส์ช่วยพ่อแม่ทำมาหากินเมื่อฐานะร่ำรวยพอเขาจึงลาพ่อแม่ออก
เดินทางท่องเที่ยว

ระหว่างทางเขาได้รู้จักสหายสองคน คนแรกตัวสูงกว่าฮันส์เล็กน้อย
แข็งแรงมาก สามารถเด็ดต้นไม้ได้อย่างง่ายดาย คนที่สองเป็นยักษ์ สามารถชกหิน
ให้แตกด้วยกำปั้นเพียงข้างเดียว เขาจึงชวนให้เดินทางไปด้วยกัน

ฮันส์และสหายเดินทางมาถึงปราสาทร้างแห่งหนึ่ง ทั้งสองคนเปลี่ยนเวร
กันทำหน้าที่ทุกวัน สองคนไปล่าสัตว์ ส่วนคนที่สามอยู่หุงหาอาหารที่ปราสาท

วันแรกผู้บิคนอนหลับทำหน้าที่เป็นพอครว มีชายแก่มาขออาหารกิน เมื่อไม่ให้จึง
ถูกรังแกแต่เขาไม่ยอมบอกใคร

วันที่สอง ผู้ชกหินแตก ถูกชายแก่รังแกเช่นกัน ผู้บิคนอนกับผู้ชกหินแตกตกลง
กันว่า จะปิดเป็นความลับ

วันที่สาม เวรของฮันส์อยู่หุงหาอาหาร ชายแก่มาขออาหารกิน ฮันส์แบ่งให้
เล็กน้อย ชายแก่จึงไม่ทำอันตราย เมื่อสหายทั้งสองกลับมาเห็นว่าฮันส์ไม่มีร่องรอย

บาดเจ็บเพราะถูกรังแก รู้สึกแปลกใจจึงบอกความจริงว่าเขาถูกชายแก่รังแก ทำให้
 ยันส์รู้ว่าสหายของเขาไม่มีความจริงใจที่ไม่บอกความจริงแต่แรก

ยันส์ต้องการทราบว่าชายแก่คือใครจึงตามชายแก่ไป เห็นถ้ำแห่งหนึ่งมีรอย
 เปิด จึงชวนสหายสองคนเข้าไป ที่นั่นเขาเห็นหญิงสาวถูกมัดมืออยู่ หญิงสาวเล่าว่าเธอ
 ถูกขุนนางผู้หนึ่งขมดและจับหลอนมาซ่อนไว้ที่นี่ ให้ชายแก่เฝ้าไว้ ชายผู้นี้ทำความเดือด
 รอนให้เธอทุกวัน ยันส์กับสหายจึงช่วยกันฆ่าคนแก่ตาย เนื่องจากหญิงสาวอยู่ในถ้ำถ้ำ
 ลึกมากเขาจึงนั่งในป่าก็ให้เพื่อนสองคนหยอนเชือกลงไป เขาให้หญิงสาวขึ้นมาก่อน
 พอสหายของเขาหยอนป่าก็ลงมาอีกครึ่ง เขารู้ทันว่าเพื่อนก็คิดไม่ซื่อจึงเอาก้อนหินใส่แทน
 พอไปได้ครึ่งทางป่าก็ตกลงมาแสดงว่าสองคนต้องการจะฆ่าเขา เขาเดินวนไปมาพอดี
 เหลือบไปเห็นแหวนที่ติดนิ้วคนแคระ พลัดลงมาสวมนิ้วเขาดู ปรากฏว่าเขาเหาะขึ้นมา
 ได้แต่ไม่พบสหายและหญิงสาว เขาจึงออกติดตามไป เขาเหาะไปที่ทะเลแห่งหนึ่ง
 สามารถเอาตัวหญิงสาวมาได้จึงพากลับวัง พระราชาและพระราชินีดีใจมาก ยกหญิงสาว
 และทรัพย์สมบัติให้ เขากลับไปรับพ่อแม่มาอยู่ด้วย

หม่อมขุนทร่งหลัง : ธกนิทานเด็กเล่มที่ 7 สำนักพิมพ์สตรีออเบอร์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หกผู้รับใช้

มีพระราชินีเฝ้าผู้หนึ่งเป็นคนมีเล่ห์เหลี่ยมและเก่งทางคาถาอาคม หลอนมีลูกสาวสวยมาก ผู้ปรารภจะแต่งงานกับเจ้าหญิงต้องทำสิ่งลำบากตามที่พระราชินีเป็นผู้กำหนดให้ ถ้าทำไม่ได้จะต้องถูกตัดหัว มีชายหนุ่มมากต่อมากถูกสังหารเพราะเจ้าหญิงผู้เลอโฉมนี้

มีชายหนุ่มผู้หนึ่งทราบข่าว เขาอยากเสี่ยงโชคจึงเดินทางไปยังเมืองนั้น ระหว่างเดินทางเขาพบชายหกคนยอมตัวเป็นคนรับใช้ คนแรก เป็นคนอ้วนอุ้ยอ้าย ขนาดเนินดินขนาดย่อม คนที่สอง สามารถไต่ขึ้นทุกสิ่งทุกอย่างในโลก คนที่สาม สูงเท่าภูเขา คนที่สี่ ตาคมมากถ้ามองอะไรเข้าสิ่งนั้นจะแยกออกเป็นสองเสียง คนที่ห้า ถ้าอากาศเย็นเขาจะร้อนจัด ถ้าอากาศร้อนเขาจะเย็นจัด คนที่หก สามารถมองเห็นทุกสิ่งทุกอย่าง

เมื่อเขาไปถึงวัง พระราชินีสั่งให้เขาไปเอาแหวนที่ทำหล่นในทะเลแดงมาให้ ชายคนที่หกผู้มีตาวិเศษสามารถบอกได้ว่าแหวนอยู่ที่หินแหลมอันหนึ่ง ชายอ้วนช่วยคนนำทะเลและชายคนตัวสูงก้มลงหยิบขึ้นมาโดยง่ายดาย

งานชิ้นที่สอง พระราชินีให้เขากินวัวสามร้อยตัว ค่อม เหล้าองุ่นสามร้อยถัง ให้เกลี้ยง โดยอนุญาตให้เอาแขกมาเป็นเพื่อนเพียงคนเดียว ชายอ้วนสมัครเป็นแขกของเขาแล้วก็ช่วยกินวัวและเหล้าองุ่นจนหมดในเวลาไม่นาน

งานชิ้นที่สาม ให้ชายหนุ่มเอาลูกสาวของพระราชินีไปในห้องแล้วกอดหลอนไว้ ระวังอย่าให้หายไป เธอจะกลับมาดูเมื่อเวลาเที่ยงคืนพอดี เพื่อความไม่ประมาทเมื่อพระราชินีเฝ้าเอาเจ้าหญิงมาส่งให้เจ้าชาย ชายสูงขดตัวเป็นวงกลมรอบหนุ่มสาวทั้งสอง ส่วนชายอ้วนนั่งขวางประตูไว้ ผู้รับใช้อีกสี่คนเฝ้าตามจุดต่าง ๆ ชายหนุ่มจึงความงามของเจ้าหญิงจนเพลินและทุก ๆ คนไม่มีใครยอมหลับ จนกระทั่งเวลา 23 นาฬิกา พวกเขาถูกเวทย์มนต์ของพระราชินี เป็นผลให้ทุกคนหลับผลอยลง อีกสิบห้าวันที่

จะถึงสองยามต่างตื่นขึ้นเนื่องจากมนต์ของพระราชินีคลายความขลัง เมื่อตื่นขึ้นมาไม่เห็น
 เจ้าหญิงทุกคนกลุ่มโอบมา ทันใดนั้นชายหิวพิเศษเงี้ยวพิงก็สามารถรู้ได้ว่าเจ้าหญิงนั่งอยู่
 บนหินสูงใหญ่ห่างจากรังห้ารอยกิโลเมตร นายสูงจึงชวนนายตาคมไปนำเจ้าหญิงกลับมา
 นายสูงก้าวเพียงสองก้าวก็ถึงที่เจ้าหญิงนั่งอยู่ นายตาคมช่วยเพ่งมองก่อนหินเพื่อตัดหิน
 ให้แตกกระจุก แล้วเขาก็พาเจ้าหญิงกลับมาทันเวลาพอดี พระราชินีจึงทำตามสัญญา
 ยกเจ้าหญิงให้เป็นคู่หมั้นของชายหนุ่ม แต่เจ้าหญิงไม่เต็มใจจึงบอกให้ชายหนุ่มหาใคร
 สักคนมานั่งบนกองฟืนที่จุดไฟให้ลุกและเขาสามารถทนความร้อนได้ ชายหนุ่มจึงส่งคน
 รับใช้คนที่หาไป เพราะถ้าอากาศร้อนเขาจะเย็นจัด เจ้าหญิงจึงยอมแต่งงานกับเจ้าชาย
 โดยไปทำพิธีที่โบสถ์ ระหว่างเดินทางกลับ พระราชินีให้ทหารไปดักตัวเจ้าหญิง ชายอ่อน
 จึงบ้วนน้ำทะเลทหารจึงจมน้ำทะเลตาย พระราชินีส่งทหารม้าไล่เลื้อยเกาะกองหนึ่งไป
 แทน ชายตาคมมองตรงไปยังข้าศึก ม้าและคนก็แตกออกเป็นเสียง ๆ ขบวนแต่งงาน
 ไปถึงโบสถ์โดยไม่มีสิ่งใครบกวนอีก เมื่อทำพิธีเสร็จ หกผู้รับใช้ก็ขอลาเจ้านายกลับ
 บ้านเมืองของตน

หกผู้รับใช้ : เรียบเรียงโดย วัชร ชีวะโกเกรมฐ์ บริษัท นานมี จำกัด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ทมับคิน

ครั้งหนึ่ง ชายตัดฟืนผู้นั่งอยู่กับภรรยาและลูกชายเจ็ดคน คนสุดท้ายอายุเจ็ดขวบ ไม่ใคร่ช่างพูด เมื่อแรกเกิดเด็กชายตัวเล็กกว่าหัวแม่มือ ชื่อ ทมับคิน

ทมับคิน เป็นเด็กที่ฉลาดที่สุด แต่ความที่เป็นคนไม่ค่อยพูด จึงถูกหาว่าเป็นเด็กโง่เขลา

ชายตัดฟืนยากจนมาก ครอบครัวของเขามักจะอดอยากบ่อย ๆ พ่อกับแม่ไม่ยอมเห็นลูกอดตายต่อหน้าต่อตา จึงคิดจะพาลูกไปปล่อยป่า วันแรกทมับคินได้ยื่นพ่อแม่ปรึกษากัน เขาจึงแอบเอาก้อนกรวดโรยตามทางไว้ เมื่อถูกปล่อยไว้ในป่าเขาจึงหาทางพาพี่ ๆ กลับบ้านได้ วันต่อมาพ่อพาลูก ๆ ไปปล่อยอีก ทมับคินเอาขนมปังโรยไว้ แต่กามาจิกกิน ทมับคินจึงไม่สามารถหาทางพาพี่ ๆ กลับบ้านได้เช่นเคย เขาจึงไปอาศัยบ้านหลังหนึ่ง ทราบภายหลังว่าเป็นบ้านของยักษ์สองตัวเมีย ยักษ์จะจับกิน ทมับคินขอฝากนอนให้โตก่อนจะได้มีเนื้อมาก ๆ ยักษ์กลัวเด็กทั้งเจ็ดคนจะหนีจึงจัดให้พี่ชายทั้งหมดนอนกับลูกสาวยักษ์ ส่วนทมับคินไปนอนอีกห้องหนึ่ง

ตกคึก ทุกคนหลับสนิท ทมับคินกลัวยักษ์จะเปลี่ยนใจฆ่าเขาและพี่ ๆ เขาจึงเอาหมวกของพี่ชายลับเปลี่ยนกับหมวกทองคำของลูกสาวยักษ์ ยักษ์อยากกินเด็กจึงเข้ามาเอาหมวกแต่พินผิดตัว ลูกสาวตาย ส่วนทมับคินและพี่ ๆ หนีไป ยักษ์เดินตามไปจนทัน ทมับคินรอให้ยักษ์หลับจึงขโมยถองรองเท้าแล้วใส่กลับไปที่หาเมียยักษ์ หลอกว่า ยักษ์ให้มาเอาเงินไปไถตัวเพราะถูกโจรจับ เมียยักษ์จึงมอบเงินให้ไป ทมับคินรีบกลับบ้าน ยักษ์ถูกขโมยรองเท้าวิเศษเขาจึงเดินกลับบ้านเงิบ ๆ กว่าจะถึงบ้านก็ใช้เวลานาน

ทมับคิน : บริษัทสำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด

กำเนิดพระอาทิตย์

มีสองพ่อลูกอาศัยอยู่ ณ ชายป่าแห่งหนึ่ง ได้ออกไปล่าสัตว์ไค้ยงกวาง
ตัวหนึ่งตาย พ่อจึงรีบกลับไปเอาตะกร้าที่กระหม่อมมาใส่กวางให้ลูกเฝ้าไว้ ขณะนั้นมี
มังกรไฟครุร้ายเคินมา ลูกจึงวิ่งหนี ส่วนพ่อนั้นอยากคุมังกรไฟ สองพ่อลูกจึงกลับไปอีก
ถูกมังกรไฟจับไปที่พักของมันแล้วขังไว้กับพวกที่จับมาก่อนแล้วทั้งคนและสัตว์ให้ไก่ขาว
เฝ้าไว้ พ่อเป็นคนฉลาดเมื่อถูกคุมขังเช่นนี้ต้องใจเย็นคิดหาอุบายจากสิ่งแวดล้อม เขา
รู้สัญชาติไก่นั้นกินข้าวเปลือกจึงแอบเอาไปหวานให้กินจนไก่ขาวไม่สนใจ จึงพาลูกและ
บรรดาที่ถูกคุมขังหนีโดยนำเชือกมาทำเป็นบันได นำกระดูกสัตว์และขมิ้นไปควย
พอกก็เหวี่ยงปลายบันไดขึ้นไปบนท้องฟ้าแล้วประกาศว่า บัดนี้มังกรไฟกำลังเปียกเปียก
ลูกข้างทั้งหลายให้เคื่อครอนแสนสาหัส ถ้าพระเจ้าเมตตาได้โปรดจับปลายเชือก
บันไดของลูกข้างควย ทนไคนั้นพระเป็นเจ้าบนสวรรค์ก็จับปลายเชือกไว้ ทุกคนจึงได้
ไต่ขึ้นไปโดยเร็ว ขณะนั้นไก่ขาวได้ส่งเสียงให้มังกรไฟรู้ ชั่วพริบตามังกรไฟก็
อาละวาดแทบเอาชีวิตไม่รอดแต่ก็ต้องแพ้อุบายของมนุษย์ เพราะพ่อรู้ดีว่ามังกรไฟ
กำลังหิว จึงเหวี่ยงกระดูกสัตว์ลงไปข้างล่างให้มังกรไฟไต่ลงไป แต่กระดูกหมกก่อน
ที่จะไปถึงสวรรค์ พ่อจึงเอาช้อออกมาสีแล้วสั่งให้ทุกคนเอาสีอุดหู พ่อมังกรไฟ
ไต่ยืมมันทนอำนาจของช้อไม่ไหวรีบไต่ลงไปเตนระบำข้างล่าง พ่อช้อหยุดมันก็ตามขึ้น
ไปอีก พ่อก็สีอีก ครั่งสุดท้ายมังกรไฟจึงเอาสีอุดหูแต่ก็ยังซำกว่าพ่อซึ่งได้เอามือคัตต์
เชือกบันไดขาดก่อนที่มังกรไฟจะถึงตัว ทำให้มังกรไฟตกลงไปตายหรือเป็นไม่มีใคร
ทราบได้ พระผู้เป็นเจ้าจึงแต่งตั้งให้พ่อเป็นพระอาทิตย์ ลูกเป็นพระจันทร์ บรรดา
มนุษย์ทั้งหลายที่หนีขึ้นไปบนสวรรค์เป็นดวงดาว และเป็นบริวารของดวงอาทิตย์
และพระจันทร์ จนถึงทุกวันนี้

กำเนิดพระอาทิตย์ : บริษัทสำนักพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช จำกัด

สุนัขสามตัว

มีพี่น้องสองคน เป็นลูกของคนเลี้ยงแกะซึ่งยากจนมาก เมื่อพ่อตายได้แบ่งมรดกกัน น้องสาวได้กระท่อมหลังเล็ก ส่วนพี่ชายได้แกะสามตัว

เมื่อจัดงานศพพ่อเรียบร้อยแล้ว เด็กหนุ่มพาแกะออกจากบ้านหวังจะไปแสวงหาโชคความ ระวังทางมีคนขอแลกแกะของเขาด้วยสุนัขนำโชคสามตัว ตัวเล็กชื่อ "อาหาร" มันจะนำอาหารมาให้ทุกเวลาที่เด็กหนุ่มต้องการ ตัวที่สองชื่อ "กาง" มันจะฉีกเนื้อทุกคนออกเป็นชิ้น ๆ ตามคำสั่ง ตัวใหญ่ตัวที่แข็งแรงที่สุดชื่อ "พิชิตเหล็ก" สามารถหักเหล็กได้

เด็กหนุ่มเดินทางมาถึงเขตแดนของเมือง ๆ หนึ่ง เห็นรถม้าเทียมด้วยม้าทองคำสองตัว คนขับรถม้าสวมเสื้อและหมวกสีดำ ภายในรถม้ามีหญิงสาวสวยนั่งร้องไห้อยู่ เธอแต่งกายด้วยเสื้อผ้าสีดำ ส่วนคนขับรถม้าท่าทางเศร้าโศกมาก รถม้าวิ่งตรงลงมาหยุดตรงหน้าชายหนุ่ม คนขับรถม้าเล่าให้ชายหนุ่มฟังว่าในเมือง ๆ นั้นมีมังกรตัวใหญ่ตัวหนึ่งอาศัยอยู่ ทุก ๆ ปีจะต้องมีคนนำหญิงสาวไปให้มันกินเพื่อไม่ให้มันออกมาอาละวาดทำลายบ้านเมือง แต่แต่ละปีจะมีการจับฉลากกันว่าหญิงสาวที่มีอายุยี่สิบปีคนใดที่จะต้องไปให้มังกรกิน และปีนั้นธิดาของกษัตริย์เมืองนี้เคยถูกจับฉลากได้ จึงจำต้องไปเป็นเหยื่อของมังกรที่ครุายนั้น

เด็กหนุ่มเกิดความสงสารหญิงสาวผู้นี้จึงคิดจะช่วยเหลือ เขาติดตามรถม้าไปจนถึงเชิงเขา บริเวณที่มังกรออกมากินเหยื่อ เขาออกคำสั่งให้สุนัขชื่อ "กาง" ต่อกับมังกรจนชนะ เมื่อขามังกรตายแล้ว ชายหนุ่มก็ลาจากไป ก่อนจากเขาได้สัญญากับเจ้าหญิงว่าจะกลับไปพบอีก 3 ปีข้างหน้า

เมื่อกลับถึงวัง คนขับรถม้าทูลพระราชาว่าเขาเป็นกษัตริย์มังกรตาย คนขับรถม้าบังคัมธิดาของพระราชาไม่ให้บอกความจริงแก่ใคร มิฉะนั้นจะฆ่าทิ้งเสีย พระราชา

คีใจมากที่ลูกสาวกลับมาได้โดยปลอดภัยจึงประกาศยกลูกสาวให้แต่งงานกับคนชั่วรตมา
 หญิงสาวมีความทุกข์ใจมากเพราะเธอไม่ต้องการแต่งงานกับคนที่ไม่พูดความจริง เธอ
 จึงขอผัดพระราชาไปอีกหนึ่งปี พอครบกำหนดเธอได้ขอผัดไปอีกหนึ่งปี พระราชาได้
 อนุญาตเป็นครั้งสุดท้าย พอปีที่สามชายหนุ่มได้มาตามสัญญา เขาได้ยืมชาวบ้านพูดกันถึง
 เรื่องธิดาจะแต่งงานกับคนชั่วรตมา เพราะคนชั่วรตมาช่วยชีวิตของธิดาไว้ เขาเห็นว่า
 ไม่เป็นความจริงจึงประกาศว่าเขาต่างหากเป็นผู้ขามังกรตาย ชาวบ้านไม่ทราบว่าเขา
 พูดความจริงจึงไปบอกตำรวจมาจับฐานก่อกวนความวุ่นวาย ขณะที่ถูกตำรวจจับซึ่งคุก สุนัข
 ชื่อ "อาหาร" ได้ให้อาหารแก่เขา และสุนัขชื่อ "พิชิตเหล็ก" ช่วยเขาหักเหล็กให้ออก
 มาได้ จากนั้นเขาตรงไปที่วังทันที ธิดาของพระราชากำลังจะเข้าพิธีแต่งงานกับคนชั่ว
 รตมา เมื่อชายหนุ่มไปถึงได้เล่าความจริงให้พระราชาฟัง พิธีแต่งงานจึงล้มเลิก
 คนชั่วรตมาถูกลงโทษประหารชีวิต ต่อมาชายหนุ่มได้แต่งงานกับธิดาของพระราชา

สุนัขสามตัว : เรื่องโดย มนตรี แพทย์เฟียร บริษัทสำนักพิมพ์

ไทยวัฒนาพานิช จำกัด พิมพ์ครั้งที่ 1 2524

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รามิ

รามิ เป็นชายหนุ่มที่กล้าหาญ เขาถูกส่งตัวไปรบยังต่างแดน เมื่อสงครามสงบลง เขาโคก้างมากพอสมควร จึงออกเดินทางท่องเที่ยวก่อนกลับบ้าน

เมื่อรามิ เดินทางมาถึงกลางป่า เขาพบหมาป่าตัวหนึ่งกำลังใช้ขวานฟันต้นไม้อยู่ รามิรู้ว่าสุนัขตัวนั้นไม่เคยเป็นมิตรกับใครและยังคอยฉวยโอกาสที่จะทำร้ายมนุษย์หรือสัตว์อยู่ทุกขณะ เขาจะปล่อยมันไว้ไปได้ จึงตรงเข้าไปทักหมาป่า และอาสาจะช่วยฟันต้นไม้ให้ เขาบอกให้หมาป่าใช้เท้าจับรอยแยกไม้ตรงที่ถูกขวานฟันไว้ หมาป่าไม่รู้เท่าก็เอาหน้าเท้าดึงรอยแยกไว้เต็มแรง เมื่อรามิดึงขวานออก ไม้ที่แยกกันก็บีบเข้าหากันโดยแรง และบีบเอาเท้าของหมาป่าไว้ด้วย หมาป่าร้องด้วยความเจ็บปวด แต่รามิก็เดินหัวเราะออกจากที่นั่น ด้วยความสบายใจ

ต่อมา รามิ พบหมาจิ้งจอกกำลังพยายามจะกระโดดขึ้นเก็บมะม่วง แต่ต้นไม้สูงมาก รามิจึงรับอาสาช่วยเหลือด้วยการเอาเชือกผูกคอหมาจิ้งจอกพอดึงหมาจิ้งจอกขึ้นไปสูงสุด รามิก็เอาเชือกผูกกับกิ่งไม้กิ่งหนึ่งปล่อยให้หมาจิ้งจอกคืบอยู่บนยอดไม้นั้นเอง

รามิ เดินทางมาจนถึงในเมือง ได้ยินประกาศว่าพระราชจะยกธิดาให้แก่ชายหนุ่มที่สามารถพิสูจน์ได้ว่าไม่เคยกลัวอะไรเลย มีชายหนุ่มมากมายมาพิสูจน์เพื่อหวังจะได้เป็นลูกชายพระราช แต่ทุกคนก็ผิดหวัง รามิอยากลองเสี่ยงโชคดูบ้าง มีชายหนุ่มคนหนึ่งเล่าให้รามิฟังว่า เขาลองมาทดสอบ พระราชาให้เขาถอนคราของพระราชานิ่งเส้น เมื่อพระราชาร้องคัง "บูม" ทำให้เขาตกใจมากจึงพลาดรางวัลงาม ๆ ไป

เมื่อรามิเข้าไปเฝ้าพระราช พระราชาสั่งให้ถอนคราเช่นเดียวกับที่สั่งชายหนุ่มคนอื่น ๆ แต่รามิจับคราของพระราชกระชากเต็มแรง พระราชาเจ็บมากตั้งใจจะร้อง "บูม" กลายเป็นร้อง "โอ๊ย" สุขเสียง รามิมิได้ตกใจเลย

พระราชานิกเสียดายลูกสาวไม่อยากจะให้รามิ จึงสั่งให้รามิเข้าไปอยู่ในกรงเดียวกับสิงโต ถ้ารอดตายเขาจะได้แต่งงานกับลูกสาวพระราชารามิพยายามหลอกล่อสิงโต เมื่อจับหางมันได้ รามิก็เอาหางสิงโตมัดติดกับกรง สิงโตยิ่งดิ้นก็ยิ่งเจ็บ ไม่สามารถทำอะไรรามิได้ พระราชชายอมแพ้ จัดพิธีแต่งงานให้ลูกสาวกับรามิผู้ไม่รู้จักความกลัว

รามิ : จากเทพนิยายของแอนเดอร์เซน แอลและเรียบเรียงโดย
คุณฐิมาลา สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
กระทรวงศึกษาธิการ จัดพิมพ์ 2504

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ทกสหายทองโลก

ทหาร เก่าผู้หนึ่ง เป็นคนฉลาดและกล้าหาญมาก ได้ทำชื่อเสียงในสงคราม แต่เมื่อถูกปลดประจำการ เขาได้รับค่าจ้างเพียงเหรียญเดียว เขาคิดจะแก้แค้นพระราชานี้หน่อย

เขาเดินทางเข้าป่า รวบรวมเพื่อนได้ 5 คน ล้วนเก่งฉฉฉฉฉฉ คนแรก มีพลังกำลังมาก สามารถถอนต้นไม้ใหญ่ ๆ ได้ คนที่สอง ยิงปืนแม่นมากในระยะไกล ถึง 30 กิโลเมตร คนที่สาม หายใจแรงราวกับพายุ คนที่สี่ วิ่งได้เร็วกว่านกบิน คนที่ห้า ทำให้อากาศรอบ ๆ ตัวหนาวจนกลายเป็นน้ำแข็งได้ ทั้งหกชวนกันเดินทางมุ่งหน้าไปทางวังของพระราชานี้ เมื่อไปถึง เขาได้ยื่นราชฎบริวารท้ายเมืองโจษจันกัน เรื่องที่พระราชานี้ประกาศรับสมัครวิ่งแข่งขั้นกับเจ้าหญิง ซึ่งมีผีเท้าเร็วไม่มีผู้ใดเทียบ ถ้าชายหนุ่มวิ่งชนะจะได้แต่งงานกับเจ้าหญิง แต่ถ้าแพ้จะถูกตัดหัว

ทหาร เก่าไปหาพระราชานี้และขอให้คนของเขาวิ่งแทนเขา พระราชานี้ไม่ขัดข้อง แต่ถ้าแพ้จะถูกประหารชีวิตทั้งนายและลูกน้อง เขาให้เพื่อนคนที่ 4 ที่วิ่งได้เร็วกว่านกบินลงแข่งขั้น เขาวิ่งได้เร็วกว่าเจ้าหญิงมาก เห็นว่าถึงอย่างไรก็ชนะจึงลงนอนพักกลางทาง เจ้าหญิงตามมาทันแล้ววิ่งขึ้นหน้าไป โชคดีเพื่อนคนที่ 2 ยืนคูดอยู่บนปราสาทเห็นเพื่อนนอนหลับจึงยิงปืนไปที่ขอนไม้ที่นักวิ่งใช้หนุนศีรษะ นักวิ่งตกใจตื่นรีบออกวิ่งและสามารถเอาชนะเจ้าหญิงได้

พระราชานี้ต้องการยกเจ้าหญิงให้นายทหาร เก่า จึงคิดหาทางกำจัด เขาเชิญทกสหายเข้าไปกินอาหารในห้องที่อบความร้อนสูงสุด พระราชานี้คิดว่าทกสหายจะต้องตายเพราะทนความร้อนไม่ได้ แต่สหายคนที่ 5 ของทหาร เก่าก็สามารถทำให้อากาศเย็นจนหนาวได้

พระราชานี้เห็นว่าทกสหายเก่งฉฉฉฉฉฉและไม่มีทางกำจัดเสียได้ จึงเรียก

ทหารเก่ามาหา ยื่นข้อเสนอให้อาของค่าแทนลูกสาว ทหารเก่าตกลง เขาขอแค่ลูกน้อง
คนหนึ่งสามารถแบกได้เท่านั้น พระราชาพอใจในคำตอบนี้มาก ให้ทหารเก่ามารับ
ทองคำภายในสิบสี่วันข้างหน้า

พอวันนั้นมาถึง พระราชาใช้คนสิบหกคนยกกระสอบทองคำหนักหนึ่งตันมาให้
แต่สหายนแรกของทหารเก่าสามารถยกกระสอบนั้นได้ด้วยมือข้างเดียว พระราชาต้อง
สั่งให้ชนทองคำมาเพิ่มจนหมดทองพระคลัง ต้องบรรทุกเกวียนถึงเจ็ดพันคันก็ยังไม่พอ
ที่เขาสามารถจะแบกได้ ทหารเก่าจึงให้คนของพระราชาชนะไรก็ได้มาใส่ให้เต็มถุง
ให้สหายนแรกแบกไป แล้วหกสหายนก็จากไปพร้อมด้วยทรัพย์สินสมบัติของพระราชาทั้งหมด

พระราชาเสียดายทรัพย์สินสมบัติมาก จึงสั่งให้ทหารราบสองกองไล่ตามหลัง
หกสหายนไป สหายนของทหารเก่าคนที่สามเอาหม้อกัจจุมุกข้างหนึ่งและใช้อีกข้างหนึ่งพ่นลม
ใส่ทหารที่ตามมาจนลอยสูงขึ้นท้องฟ้าจนทหารยอมแพกลับไปบอกพระราชา พระราชา
ไม่มีทางสู้จึงเลิกติดตาม หกสหายนเอาทรัพย์สินสมบัติไปแบ่งกันโดยยุติธรรมและมีชีวิตด้วย
ความสุข

หกสหายนท่องโลก : เรื่องโดยละเมียด ลิมอักษร พิมพ์ที่โรงพิมพ์
คุรุสภาลาดพร้าว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ไม่รู้จักความกลัว

นานมาแล้ว มีเจ้าชายองค์หนึ่งเกิดความเบื่อหน่ายที่จะอยู่ในนครต่อไป เนื่องจากเขาเป็นคนไม่กลัวใคร จึงตกลงใจที่จะออกท่องโลกเพื่อจะได้พบกับสิ่งแปลก ๆ

วันหนึ่งเขาเดินทางมาถึงบ้านยักษ์ผู้หนึ่ง เขาเห็นก้อนหินในสนามหญ้าก้อนใหญ่เท่าคน เขาสามารถกลิ้งมันได้ เมื่อยักษ์มองลงมาจากทางหน้าต่างรู้สึกประหลาดใจมากที่เห็นเขาร่างเล็กเหมือนมนุษย์ธรรมดาทั่วไป แต่แข็งแรงเกินมนุษย์

ยักษ์ได้ขอร้องให้เขาไปเก็บแอปเปิลจากต้นไม้อัศจรรย์มาให้ ต้นไม้นั้นมีเพียงต้นเดียว ประกอบด้วยรั้วเหล็กล้อมรอบและข้าง ๆ รั้วเหล่านั้นมีสัตว์ป่าดุร้ายเฝ้าอยู่ และถึงแม้ว่าจะผ่านรั้วเข้าไปได้โดยง่ายและเข้าไปถึงต้นแอปเปิลได้ก็จะต้องถูกห้วงเหล็กรัศมีแสงจนแตก ไม่มีใครเคยเก็บผลแอปเปิลได้ แต่เจ้าชายก็สามารถเอามาได้โดยปลอดภัย ยักษ์ดีใจมากมันรีบเอาแอปเปิลไปอวดเมียโดยบอกว่ามันเป็นผู้เก็บมาเอง เมียไม่เชื่อเพราะไม่เห็นมีห้วงเหล็กที่แขนของตัว ยักษ์จึงไปขอจากเจ้าชาย เจ้าชายไม่ยอมให้เกิดการทะเลาะกัน ได้ต่อสู้กันจนเจ้าชายตามรอยักษ์จึงเขาไปที่หน้าผาคิดจะผลักเจ้าชายให้ตกหน้าผาจะได้เอาห้วงเหล็กไปอวดเมีย แต่สิ่งใดได้เข้ามาช่วยจับเสื้อเจ้าชายไว้และผลักยักษ์ตกเหวตาย

ต่อมาตาของเจ้าชายหายบอดเพราะสิ่งใดพาไปรักษาที่ลำธารแห่งหนึ่ง จากนั้นเขาเดินทางมายังปราสาทแห่งหนึ่ง มีหญิงสาวคนหนึ่งสวยงามมาก เธอถูกแม่มดสาปจนกว่าจะมีผู้ไม่รู้จักความกลัว เข้ามาช่วยจึงจะพ้นคำสาป ชายหนุ่มจึงอาสาช่วยเหลือ เขาจะต้องนอนในปราสาทให้ครบสามคืน

คืนแรกตื่นออกมาจากทุกซอกทุกมุม เขานิ่งเฉย ๆ ฝันจึงไม่ทันสังเกต เขาผ่านคืนหนึ่งไป พอคืนที่สองฝันเข้ามาในห้องมาทำให้เขาบาดเจ็บ มีแผลเหวอะหวะ

แต่เขาก็ทนได้ หญิงสาวเอาน้ำทิพย์มารักษาแผลให้เขา ทำให้ชายหนุ่มสดชื่นขึ้น
คืนสุดท้าย เขาถูกผีพรหมานมากกว่าคืนที่สอง ทำให้เขาเจ็บปวดมาก หญิงสาวเอายา
มาทำให้จนขาดแผลหาย และหญิงสาวก็พ้นคำสาป เจ้าชายและเจ้าหญิงได้แต่งงานกัน

ผู้ไม่รู้จักความกลัว : เรื่องโดยละเมียด ลิมอักษร พิมพ์ที่โรงพิมพ์
คุรุสภาลาดพร้าว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ฉกวิเศษ

มีพรานหนุ่มคนหนึ่ง เข้าป่าเพื่อล่าสัตว์ เขาได้พบหญิงแก่หน้าตาน่าเกลียด คนหนึ่งกำลังจะเป็นลมด้วยความหิว เขาจึงแบ่งอาหารให้หญิงชรา นั้น ก่อนจากไป หญิงชราให้เสื้อคลุมวิเศษที่สามารถเหาะไปไหน ๆ ได้ และให้เขากินหัวใจนกจะทำ ให้เขามีเหรียญทองออกมาอยู่ที่ไหนวันละหนึ่งเหรียญ เมื่อเขามีเงินและเสื้อคลุม เขาจึงคิดอยากจะเดินทางไปเที่ยวรอบโลก

วันหนึ่งเขาผ่านไปทางบ้านที่แม่และสาวสวยอาศัยอยู่ แม่คิดว่าเขา มีของวิเศษจึงคิดอยากจะได้ แม่คิให้หญิงสาวเชิญชายหนุ่มไปพักที่บ้านด้วย ให้ หญิงสาวเอายาพิษมาให้กิน เมื่อเขาเอาเจียนออกมาหัวใจนกหลุดออกมาด้วย หญิงสาว แอบกิน เช้าวันต่อมาชายหนุ่มไม่พบเหรียญทองที่ไหน แต่กลับไปอยู่ที่ไหนของ หญิงสาว แม่มาเข้ามาเก็บทุกวัน แม่คิคิดอยากจะได้เสื้อคลุม จึงให้หญิงสาวชวน ชายหนุ่มไปเที่ยวป่า ชายหนุ่มพาหญิงสาวเหาะไปไกลด้วยเสื้อคลุมวิเศษถึงยอดเขา สูงมาก ชายหนุ่มเผลอหลับไปพอตื่นขึ้นมาเสื้อคลุมได้หายไปพร้อมกับหญิงสาว เขาจึง รู้ได้ทันทีว่าหญิงสาวขโมยไป เขาไม่สามารถจะเหาะกลับไปเอาเสื้อคลุมได้ ขณะนั้น มียักษ์ 3 คนผ่านมา ยักษ์ 2 คนแรกคิจะฆ่าเขา แต่คนที่ 3 คิคิดว่าไม่ควรฆ่าเพราะ เขาจะต้องตายไปเอง เพราะที่นั่นเป็นยอดเขาสูงชัน ยักษ์จึงผ่านไปโดยไมทำ อันตราย

เขารู้สึกหิวแทบขาดใจ เดินไปพบฉกกาคด้วยความหิวจึงหยิบกิน ทันใด นั้นเองร่างของเขาก็กลายเป็นลา เมื่อหยิบกินอีกตนร่างก็กลับเป็นคนดังเดิม เขาจึง ถอนเอาฉกวิเศษไป พยายามเดินไปจนถึงบ้านยายแม่คิ เขาเอาเรื่องฉกวิเศษ ไปคุยอวดแม่คิและให้กิน ยายแม่คิและหญิงสาวก็เป็นลา เขาได้เสื้อคลุมและหัวใจ คินเขาเก็บลา 2 ตัวไปชิงไว้ทรมานโดยเขียนวันละ 3 ครั้ง และให้อาหารมือเดียว แม่คิตาย ส่วนหญิงสาวดมลง เขารู้สึกสงสารจึงให้กินฉกกาค ร่างจึงกลับมาเป็น หญิงสาวตามเดิม แล้วก็สารภาพบาป พรานหนุ่มยกโทษให้แล้วจึงแต่งงานกัน

ฉกวิเศษ : เรื่องโดยสัญญา ริมฝั่งกระกูด บริษัทสำนักพิมพ์

ไทยวัฒนาพานิช จำกัด พิมพ์ครั้งที่ 1 2524

นักศึกษาลอง

วันหนึ่งนักศึกษาลองหนุ่มเดินเล่นตามหาดทราย พบผ้าสามชิ้นเล็ก ๆ บนหาดทราย เขาหยิบขึ้นหนึ่งใ้ใส่กระเป๋ากลับบ้านและลืมมันสนิท ครั้นเข้านอนแล้วจะหลับ มีเสียงเรียกทวงผ้าคืน ปรากฏว่าเป็นเสียงของลูกสาวพระราชินีที่ตกอยู่ในอำนาจของแม่มดซึ่งเอาเธอไปขังไว้บนภูเขาแก้ว เธอได้รับอนุญาตให้มาอาบน้ำทะเลกับน้องสาวสองคนของเธอทุกวัน เมื่อไม่มีผ้าเธอเหาะกลับไปไม่ได้ส่วนน้องสาวของเธอกลับไปแล้วเมื่อตอนหัวค่ำ หนุ่มนักศึกษาลองจึงคืนผ้าให้และรับปากจะช่วยเหลือ นักศึกษาลองจะต้องไต่ขึ้นไปบนภูเขาแก้วให้ได้ แต่ไม่เคยปรากฏว่ามีใครสามารถไปถึงเลย เพราะต้องผ่านยักษ์หลายคน

วันรุ่งขึ้นนักศึกษาลองตื่นนอน ออกเดินทางไปเขาที่กลองไปด้วย ยักษ์กำสั๊กนอนหลับอยู่ไ้ได้ยินเสียงกลองมันโมโหมาก ชายหนุ่มจึงว่าชาติเพราะพรรคพวกอีกหลายพันคนตามหลังมาเพื่อสร้างถนนผ่านป่านี้ และไล่อักษ์ออกไป ยักษ์จึงเกิดความกลัวยอมเป็นคนรับใช้นักศึกษาลอง เขาจึงอาศัยยักษ์พาไปจนถึงเขาแก้ว แต่ถูกทิ้งไว้ที่ตีนเขา เขาไม่รู้จะขึ้นไปบนภูเขาได้อย่างไร พอได้เห็นชายสองคนกำลังทะเลาะกันเรื่องแย่งอำนาจที่สามารถเหาะได้ จึงแกล้งเข้าไปช่วยตัดสินให้คนทั้งสองวิ่งแข่งกัน พอชายสองคนออกวิ่ง เขาก็รีบนั่งบนอำนาจแล้วเหาะไป นักศึกษาลองจึงสามารถขึ้นไปบนเขาแก้วได้ บนเขาแก้วมีบ้านหลังหนึ่งสร้างด้วยหินขนาดใหญ่ มีหญิงเฒ่าคนหนึ่ง นัยน์ตาแดงกร่ำและใบหน้าสีน้ำตาล เป็นคนเปิดประตูออกมาต้อนรับเขา นักศึกษาลองจึงขออาศัยอยู่ด้วย แม่เฒ่าอนุญาตแต่ต้องให้นักศึกษาลองทำงานหนักแลกเปลี่ยนกับอาหารและที่พัก

เขาถูกใช้ชีวิตน้ำในบ่อให้แห้งก่อนค่ำ ด้วยปลดอกเหล็กสำหรับใช้เวลาเย็บผ้า เขาทำงานตลอดเช้าแต่ไม่สามารถดึงน้ำขึ้นมาได้เลย บ่อก็ลึกมาก แต่พอตกบ่ายก็มีหญิงสาวมาช่วยจนสำเร็จ

วันรุ่งขึ้น เขาถูกใช้ให้โค่นต้นไม้หลังบ้านให้หมดมาเป็นฟืน ถูกเป็นมัด ๆ และทุกอย่างต้องเสร็จก่อนค่ำ เขานำเครื่องมือที่หญิงเขาให้ไปฟันลงบนต้นไม้ ทุกอย่างก็คมกลายเป็นฟืน แต่หญิงสาวก็มาช่วยจนสำเร็จ

วันต่อมา หญิงเขาให้เขาเอาไม้ทุกกองมาวางเป็นกองเดียวกันแล้วเอาไฟเผาให้หมด ซึ่งเป็นเรื่องสุดวิสัยของคนธรรมดา หญิงสาวจึงเข้ามาช่วยจนสำเร็จอีก เธอให้นักศึกษองจับหญิงเขาเข้ากองไฟ หญิงเขารู้ทันตรงเข้ามาจะทำร้ายหญิงสาว แต่หนุ่มนักศึกษองช่วยไว้ได้และจับแม่มดโยนเข้ากองไฟได้สำเร็จ แล้วหนุ่มนักศึกษองกับลูกสาวพระราชาก็ได้แต่งงานกัน

นักศึกษอง : เรียบเรียงโดยสุคนธ์ แคนสาค สำนักรพิมพ์สกรอเบอร์รี่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มาแรนเคนโบนิ

แม่มคนหนึ่งมีลูกสาวสวยเจ็ดคน ใครก็ตามที่ได้ยู่ร่วมกับลูกสาวของนางเพียงคืนเดียวจะต้องถูกแม่มจับกินหมด และในเมืองที่แม่มคอยู่ก็มีครอบครัว ๆ หนึ่งมีลูกชายแปดคน คนสุดท้ายชื่อมาแรนเคนโบนิ อายุสามปี มาแรนเคนโบนิ ได้นำให้พี่ ๆ ไปหลับนอนกับลูกสาวแม่มคโดยตัวเองเป็นคนวางแผน เมื่อพี่ ๆ ทุกคนไปหลับนอนกับลูกสาวแม่มคแล้ว มาแรนเคนโบนิไปนอนกับแม่มค ตกกลางคืนแม่มคจะไปจับชายหนุ่มกินแต่ต้องถูกมาแรนเคนโบนิหลอกให้ตักน้ำทั้งคืน พอคืนที่สองแม่มคก็หลับเป็นตาย มาแรนเคนโบนิจึงให้พี่ ๆ สับเปลี่ยนที่กับหญิงสาว ในที่สุดแม่มคก็ฆ่าลูกสาวสวยทั้งเจ็ดคน คงเหลือแต่ลูกสาวคนสุดท้ายซึ่งเกี่ยวข้องกับมาแรนเคนโบนิ แม่มคแค้นมากจึงตามไปที่หมู่บ้านมาแรนแล้วแปลงร่างเป็นต้นไม้หลอกให้เด็ก ๆ และมาแรนขึ้นแต่ไม่สำเร็จ จึงแปลงเป็นด่างไม่สามารถทำอะไรมาแรนได้ จึงนำเด็ก ๆ ที่ขึ้นหลังหายไป

มาแรนได้ซ่อนตัวในท้องลูกวัวของแม่มค เมื่อแม่มคเผลอจึงพาเด็ก ๆ หนีแต่ถูกจับได้ แม่มคจึงมัดพวกเด็กและมาแรนให้แน่นกว่าเดิม แล้วให้ลูกสาวคนสุดท้ายที่เหลืออยู่เฝ้า ขณะเดียวกันลูกสาวแม่มคก็ได้ยินมาแรนเคี้ยวอะไรอยู่จึงขอมาร่านกิน ถูกมาแรนหลอกให้แก้มัด แล้วถูกมาแรนจับมัดแทน แม่มคก่อไฟเสร็จจึงกลับมาเอาลูกสาวโยนเข้ากองไฟโดยคิดว่าเป็นมาแรน มาแรนได้กระโดดออกมาแล้วร้องว่ายายแก่ฆ่าลูกสาวตัวเองอีกแล้วละแล้วก็หนีไป แม่มคโกรธแค้นเป็นที่สุดคิดหาทางแก้แค้นมาแรนเคนโบนิให้จงได้

มาแรนเคนโบนิ : เรียบเรียงโดย กัลยาณี บัวสว่าง สำนักพิมพ์สุริยบรรณ

พิมพ์ครั้งแรก 2520

การผจญภัยของจอมโจร

โจรผู้หนึ่งอาศัยอยู่ในป่าที่บึง คอยดักจับปล้นผู้ที่เดินทางผ่านมา ครั้นสูงอายุขึ้นเขาเบื่อหน่ายอาชีพผิดกฎหมายนี้ เขาจึงกลับตัวเป็นคนดีทำมาหากินในทางสุจริต

โจรมีลูกชายสามคนทุกคนต้องการเป็นโจรเหมือนที่พ่อเขาเคยเป็น โดยไม่ยอมฟังคำว่ากล่าวตักเตือนจากผู้เป็นพ่อ สามพี่น้องวางแผนจะขโมยม้าที่สวยงามและราคาแพงจากพระราชินีซึ่งครองเมืองที่เขาอาศัยอยู่ แต่ในที่สุดเขาก็ถูกทหารจับได้ทั้งสามคน

พระราชินีเห็นว่าโจรทั้งสามหน้าตาสะอาดหมดจดจึงถามว่าเป็นใครที่ไหน ได้รับคำตอบว่าเป็นลูกชายของโจรเก่าผู้กลับตัวเป็นคนดี จึงสั่งให้เอาคนร้ายไปขังไว้แล้วตามตัวผู้เป็นพ่อมาพบ

พระราชินีเห็นว่าผู้เป็นพ่อเป็นคนดีจึงให้เล่าเรื่องการผจญภัยประหลาดพิสดารที่สุดให้ฟังแล้วจะปล่อยตัวทั้งสามคนไป เขาจึงเล่าการผจญภัย 3 เรื่อง เพื่อไถตัวลูกชายเรื่องละหนึ่งคน เรื่องที่หนึ่ง เขาได้เลวร้ายระหว่างถูกเขาสองลูกมียักษ์ตนหนึ่งอาศัยอยู่ทำหน้าที่เฝ้าสมบัติเหรียญทองและเหรียญเงิน หลายหมื่นอัน เขารวบรวมลูกน้องประมาณร้อยคนพากันไปที่นั่น ปรากฏว่าไม่พบยักษ์ เขาและลูกน้องจึงโกยสมบัติยักษ์ใส่กระเป๋าสองตัวกลับบ้าน ต่างคิดว่าปลอดภัยทุกอย่าง ทันใดนั้นยักษ์ 9 ตน ก็ปรากฏขึ้นจับลูกน้องเขากินจนหมด แล้วลูกสมุนยักษ์ก็จากไปคงเหลือเฉพาะยักษ์ตัวที่เฝ้าสมบัติ จับเขามัดแล้วจะกิน แต่เขาสังเกตเห็นว่ายักษ์ตนนี้ตาเจ็บ จึงออกอุบายจะรักษาตาให้ ยักษ์ก็ยอมให้เขารักษา เขากลับทำให้ยักษ์ตาบอดและเขาจึงหนีไปได้

เรื่องที่สอง ภายหลังจากพันเง้อมือยักษ์ เขาเตรไ้ไปในดงที่มืด เพราะจำทางกลับบ้านไม่ได้ ระหว่างทางเขาต้องผจญกับอันตรายของสัตว์ร้าย เช่น สิงห์โต หมี ควายป่า ลาป่า และงูเล็กมีพิษ งูใหญ่ที่น่ากลัว เขาเดินทางเป็นเวลาหลายวัน โดยไม่มีอาหารตกถึงท้อง จนกระทั่งวันหนึ่งเขาได้พบกระท่อมหลังหนึ่งมีผู้หญิงกับลูก ๆ อาศัยอยู่ เขาและลูกถูกมนุษย์ครึ่งคนครึ่งสัตว์ลึกลับพาตัวมาโดยที่ผิวหล่อนไม่รู้ มันสั่งให้นางขาลูกแล้วต้ม มันจะกลับมากินตอนเย็น เขาจึงคิดจะช่วยเหลือ เมื่อคนเถื่อนกลับมากเขายอมให้ตัดเนื้อของเขากินแทน เขาต้องได้รับความเจ็บปวดแทบขาดใจ และเรื่องที่สาม เป็นตอนจบของการผจญภัย คนเถื่อนเห็นว่าเนื้อของเขาอร่อยจึงคิดจะกินทั้งหมด ขณะที่ต่างกำลังขยับจะโถมเข้าจัดการกับเขาก็เกิดพายุใหญ่พัดมา

ติดตามด้วยเสียงฟ้าร้องฟ้าผ่า ต่างก็ตกใจหนี หึ่งเข้ากับผู้หญิงและลูกไว้ รุ่งเช้า
 เขาพากันเดินเข้าหมู่บ้าน เขาพาผู้หญิงและลูกไปส่งบ้าน เมื่อเล่าการผจญภัยจบแล้ว
 พระราชาได้ปล่อยลูกชายของเขาเป็นอิสระ

การผจญภัยของจอมโจร : เรียบเรียงโดยฉวีวรรณ จึงเจริญ

สำนักพิมพ์ สุริยบรรณ พิมพ์ที่กรุงสยามการพิมพ์

2515

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ชำนานรอยเท้า

มียักษ์คู่ร้ายคนหนึ่งได้พร้าหมั้นหนุ่มเป็นสามี ต่อมาได้ให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่ง นางยักษ์เป็นผู้หาอาหารมาเลี้ยงครอบครัว ขณะที่มันออกจากถ้ำมันจะเอาหินก้อนใหญ่มาปิดปากถ้ำไว้กลัวว่าสองคนพ่อลูกจะหนีมันไปอยู่เมืองมนุษย์

วันหนึ่งนางยักษ์ออกไปหากิน สองพ่อลูกพยายามเปิดปากถ้ำหนีออกมาได้ นางยักษ์ตามทันแต่ไม่สามารถข้ามน้ำไปจับตัวสองพ่อลูกได้ เพราะนางมีฤทธิ์เฉพาะบนบก นางพยายามอ่อนวอนแต่พ่อลูกก็ไม่ยอมกลับ ด้วยความรักลูกนางจึงโยนก้อนหินวิเศษให้ซึ่งจะช่วยให้สามารถมองเห็นรอยเท้าของมนุษย์ได้อย่างชัดเจน

สองพ่อลูกได้สมัคร เป็นมหาดเล็กในเมืองพาราณสี คอยจับผิดคนที่ขโมยของในวัง อยู่มาตั้งนานไม่มีของหายพระราชเสวยเสียเงินเดือนคิดจะหาความผิดเพื่อไล่ออก จึงให้อัครมหาเสนาบดีเอาเพชรของพระองค์ไปซ่อน ปรากฏว่าสองพ่อลูกหาได้ และบอกว่าคนที่ขโมยคือพระราชและอัครมหาเสนาบดี พวกข้าราชการบริพารเห็นว่าพระราชทำในสิ่งโง่ ๆ จึงพากันเนรเทศพระราชและอัครมหาเสนาบดีออกจากเมือง และยกย่องเด็กหนุ่มขึ้นเป็นราชาปกครองบ้านเมืองแทน

ผู้ชำนานรอยเท้า : รวมนิทานเอก 300 เรื่อง เรียบเรียงโดย

วิจิตรวรรณกรรม หางหุ้นส่วนจำกัด เกษมบรรณกิจ

ภาคผนวก ค

ประกอบด้วย

- แบบวัดความคิดสร้างสรรค์
- ตัวอย่างการให้คะแนนแบบวัดความคิดสร้างสรรค์
- คะแนนความคิดสร้างสรรค์ ก่อนและหลังการฟังนิทาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบวัดความคิดสร้างสรรค์

ฉบับที่ 1

การวาดภาพจากวงกลม

โปรดกรอรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียน ต่อไปนี้

ชื่อ.....นามสกุล.....

โรงเรียน.....

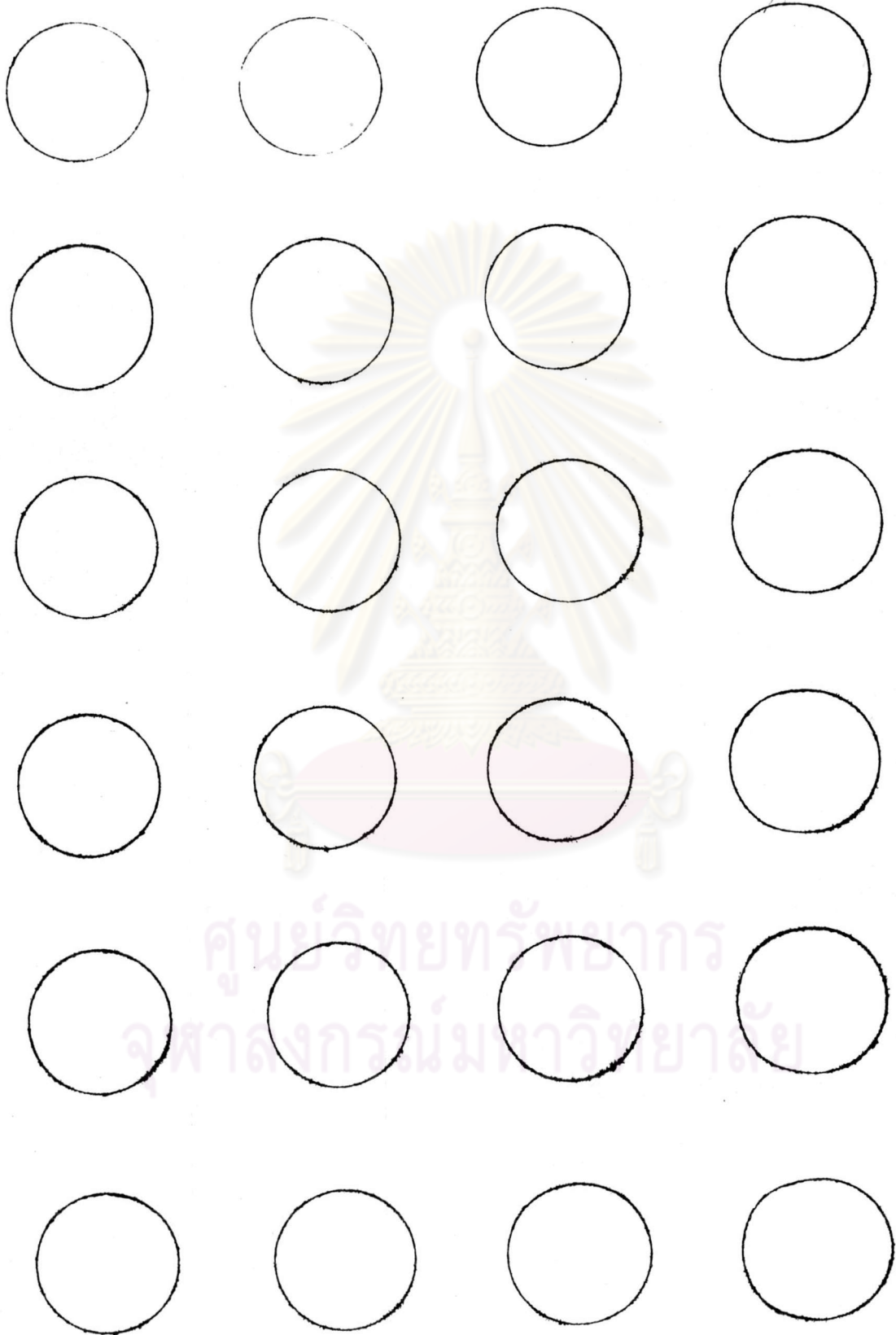
อายุ.....ปี เพศ.....

.....

คำชี้แจง กำหนดวงกลมให้ 42 วง ให้นักเรียนวาดภาพอะไรก็ได้จากวงกลมเหล่านี้ โดยอาจจะลากเส้นต่อเติมภายในหรือภายนอกวงกลมก็ได้ เพื่อให้เป็นภาพที่มีความหมาย ตามต้องการ การวาดจะต้องให้มีวงกลมเป็นจุดเด่นของภาพนั้น และถ้านักเรียนสร้างรูป ได้ไม่เหมือนกับที่ต้องการ จะเขียนชื่อกำกับไว้ด้วยก็ได้ จงพยายามสร้างรูปให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และพยายามสร้างรูปที่แปลก ๆ ไม่ซ้ำแบบใคร ให้ได้มากที่สุด จึงจะได้ คะแนนมาก

(เวลา 45 นาที)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบวัดความคิดสร้างสรรค์

ฉบับที่ 2

การวาดภาพจากรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส

โปรดกรอกรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียน ต่อไปนี้

ชื่อ.....นามสกุล.....

โรงเรียน.....

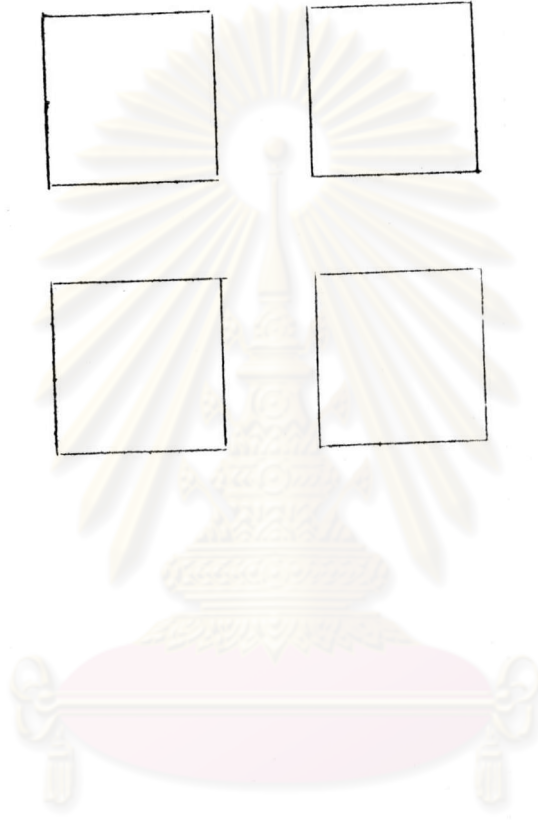
อายุ.....ปี เพศ.....

คำชี้แจง กำหนดรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสให้ 35 รูป ให้นักเรียนวาดภาพอะไรก็ได้จากรูปสี่เหลี่ยมเหล่านี้ โดยอาจจะลากเส้นต่อเติมภายในหรือภายนอกรูปสี่เหลี่ยมก็ได้ เพื่อให้เป็นภาพที่มีความหมายตามต้องการ การวาดจะต้องให้มีรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสเป็นจุดเด่นของภาพนั้น และถ้าหากนักเรียนสร้างรูปได้ไม่เหมือนกับที่ต้องการ จะเขียนชื่อกำกับไว้ด้วยก็ได้ จงพยายามสร้างรูปให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้และพยายามสร้างรูปที่แปลก ๆ ไม่ซ้ำแบบใคร ให้ได้มากที่สุด จึงจะได้มากที่สุดจึงจะได้คะแนนมาก

(เวลา 45 นาที)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบวัดความคิดสร้างสรรค์

ฉบับที่ 3

ผลที่จะเกิดขึ้น

โปรดกรอกรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียน ต่อไปนี้

ชื่อ.....นามสกุล.....

โรงเรียน.....

อายุ.....ปี เพศ.....

คำชี้แจง

- ให้นักเรียนบอกผลที่จะเกิดขึ้นตามมาจากเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่กำหนดให้ จงนึกหาคำตอบให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ พยายามหาคำตอบที่แปลก ๆ ใหม่ ๆ ไม่ซ้ำแบบใคร
- นักเรียนต้องทำทุกข้อ ถ้านึกหาคำตอบข้อใดไม่ได้ให้เว้นไปทำข้ออื่นก่อน แล้วค่อยกลับมาทำทีหลัง
- จงพยายามทำให้เร็วที่สุดและให้ได้คำตอบมาก ๆ ค่ายจึงจะดี
- แบบวัดฉบับนี้ให้เวลาทำ 45 นาที

ตัวอย่าง

อะไรจะเกิดขึ้น ถ้าคนสามารถบินได้

คำตอบ (อาจจะเป็น)

- คนจะบินชนกันในอากาศ
- พื้นดินจะรกเป็นป่าไปหมด
- ประหยัดเงินค่าโดยสาร
- ต้องปีค้ำรวจจราจรในอากาศ

ก ล ก

คำสั่ง

1. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้าก้อนหินวิ่งได้

-
-
-
-

2. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้านักเรียนเป็นคนแข็งแรงที่สุดในโลก

-
-
-
-
-
-

3. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้าดอกไม้พูดได้

-
-
-
-
-
-

4. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้าโรงเรียนนี้ไม่มีครู

-
-
-
-
-
-

ศูนย์วิทยพัชรากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบวัดความคิดสร้างสรรค์

ฉบับที่ 4

ประโยชน์ของสิ่งของ

โปรดกรอกรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียน ต่อไปนี้

ชื่อ.....นามสกุล.....

โรงเรียน.....

อายุ.....ปี เพศ.....

- คำชี้แจง
- ให้นักเรียนบอกประโยชน์ของสิ่งของที่กำหนดมาให้ ให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เมื่อนึกคำตอบได้แล้วจงเขียนตอบลงในช่องว่างข้างล่างข้อนั้น พยายามเขียนตอบสั้น ๆ ให้ชัดเจนและอ่านง่าย
 - นักเรียนต้องทำทุกข้อ ถ้าข้อใดยังไม่สามารถคิดคำตอบไม่ได้ให้ทำข้อที่นึกได้ก่อน
 - จงจำไว้ว่า พยายามนึกคำตอบให้ได้มากที่สุดและเป็นคำตอบที่แปลก ๆ ใหม่ ๆ จึงจะดี
 - แบบวัดฉบับนี้ให้เวลาทำ 45 นาที

ตัวอย่าง จงบอกประโยชน์ของไม้บรรทัดมาให้มากที่สุด

คำตอบ ใช้วัดความยาว, ใช้ตัด, ใช้เกาหลัง, ใช้ขีดเส้นใต้ - - - - -

(นักเรียนจะเห็นว่า ไม้บรรทัดใช้ทำประโยชน์ได้หลายอย่าง ให้นักเรียน พยายามนึกคำตอบในหลายแง่หลายมุม ไม่จำเป็นต้องตอบในสิ่งที่นักเรียน เคยเห็นมาแล้วเสมอไป นักเรียนอาจคิดแปลงเองก็ได้ เช่น ไม้บรรทัด ทำเป็นของเล่น โดยการเอาเชือกมาผูกแล้วแกว่งให้เกิดเสียง เป็นต้น คำตอบของนักเรียนอาจจะเป็นความคิดที่แปลกเพราะไม่เหมือนของใครเลยก็ได้ และคำตอบนี้จะเป็นคำตอบที่ดีด้วย)

คำสั่ง จงบอกประโยชน์ของสิ่งของต่อไปนี้ให้มากที่สุด

- คินสอ.....
-
-
-

2. นิ่งสือ

.....

.....

.....

.....

3. เชือก

.....

.....

.....

.....

4. ตะปู

.....

.....

.....

.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบวัดความคิดสร้างสรรค์

ฉบับที่ 1

การวาดภาพจากวงกลม

โปรดกรอกรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียน ต่อไปนี้

ชื่อ. อ.ศ. อธิราชวงศ์นามสกุล. อำพันธ์

โรงเรียน. เทพรัตน์ อ่างทองวิทย

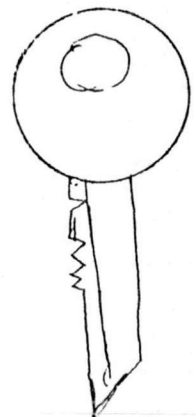
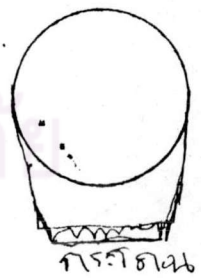
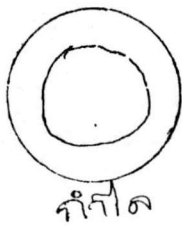
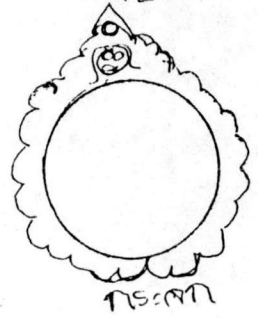
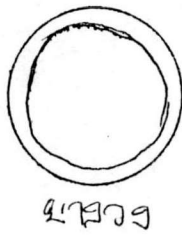
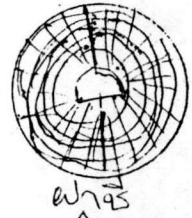
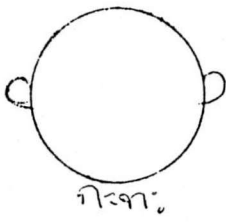
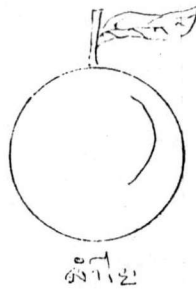
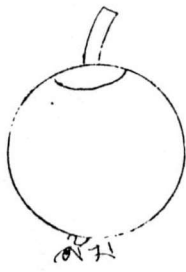
อายุ.....9.....ปี เพศ. หญิง.....

.....

คำชี้แจง กำหนดวงกลมให้ 42 วง ให้นักเรียนวาดภาพอะไรก็ได้ จากวงกลมเหล่านี้
ลากเส้นต่อเติมภายในหรือภายนอกวงกลมก็ได้ เพื่อให้เป็นภาพที่มีความหมาย
ตามต้องการ การวาดจะต้องให้มีวงกลมเป็นจุดเด่นของภาพนั้น และถ้านักเรียน
สร้างรูปได้ไม่เหมือนกับที่ต้องการ จะเขียนชื่อกำกับไว้ด้วยก็ได้ จงพยายามสร้างรูป
ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และพยายามสร้างรูปที่แปลก ๆ ไม่ซ้ำแบบใคร ให้ได้
มากที่สุดจริงจะได้คะแนนมาก

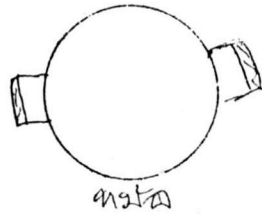
(เวลา 45 นาที)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

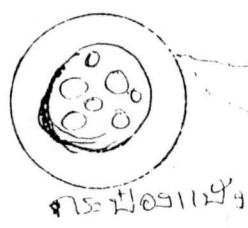

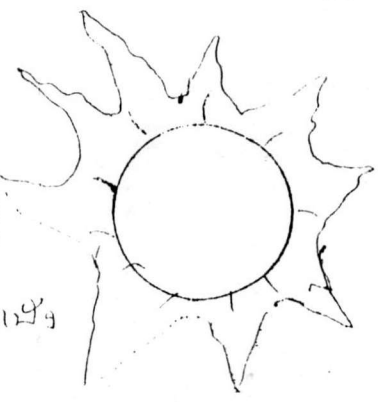
ภาตีสยลสีม

ทรมด

ภาตีสยลสีม

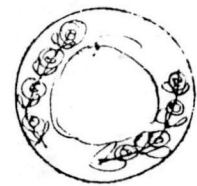
ภาตีสยลสีม

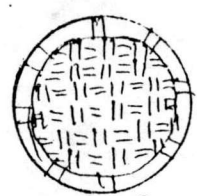
ภาตีสยลสีม

ภาตีสยลสีม

ภาตีสยลสีม

ภาตีสยลสีม

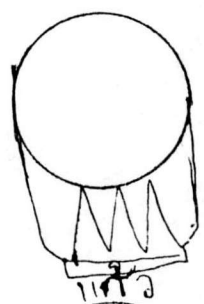
ภาตีสยลสีม

ภาตีสยลสีม

ภาตีสยลสีม

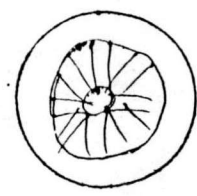
ภาตีสยลสีม

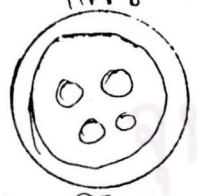
ภาตีสยลสีม

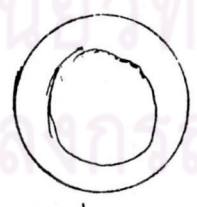
ภาตีสยลสีม

ภาตีสยลสีม

ภาตีสยลสีม

ภาตีสยลสีม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
มหาวิทยาลัย

การให้คะแนนจากแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ฉบับที่ 1

(การวาดภาพจากวงกลม)

1	คะแนนความคิดแล้วคล่อง	42	คะแนน
2	คะแนนความคิดยืดหยุ่น	10	คะแนน เพราะได้คำตอบซึ่งอยู่ในทิศทางเดียวกัน ให้ข้อละ 1 คะแนน ดังนี้
- 1 ผลไม้ ใ้แก่ ส้ม ลำไย แดงโม
 - 2 ของกิน ใ้แก่ ลูกชิ้น
 - 3 อุปกรณ์กีฬา ใ้แก่ ลูกหมอน้ำหนัก ลูกบอล ห่วงยาง ลูกบิงปอง
 - 4 ของเล่น ใ้แก่ ลูกแก้ว ยางวง ลูกกระสุน
 - 5 ของใช้ ใ้แก่ กะทะ พัดลม นาฬิกา ฝาชี ฝาโอ่ง กระจก
 ขามกะละมัง ตลับแป้ง กระจอน แวนตา ที่รองแก้ว ทุยแจ
 ถาดใส่ผลไม้ หม้อ กระจองแป้ง โอ่ง กระจาดชุบ จาน กระจัง
 กระจบุง ชัน กระจุม ลูกล่อ แก้ว
 - 6 เงิน
 - 7 เครื่องประดับ ใ้แก่ กำไล แหวน ไข่มุก
 - 8 ควงอาทิตย์
 - 9 ฝาโลก
 - 10 ยาหม่อง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบวัดความคิดสร้างสรรค์

ฉบับที่ 2

การวาดภาพจากรูปสี่เหลี่ยม

โปรดกรอรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียน ต่อไปนี้

ชื่อ...ด.ญ. อรวรรณ.....นามสกุล...อัมพพิณ.....

โรงเรียน...โรงเรียนอัมพวิทย.....

อายุ...9.....ปี เพศ...หญิง.....

คำชี้แจง กำหนดรูปสี่เหลี่ยมให้ 35 รูป ให้นักเรียนวาดภาพอะไรก็ได้จากรูปสี่เหลี่ยม

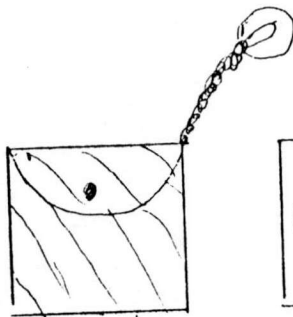
เหล่านี้ โดยอาจจะลากเส้นต่อเติมภายในหรือภายนอกรูปสี่เหลี่ยมก็ได้ เพื่อให้เป็นภาพที่มีความหมายตามต้องการ การวาดจะต้องให้มีรูปสี่เหลี่ยมเป็นจุดเด่นของภาพนั้น และถ้าหากนักเรียนสร้างรูปได้ไม่เหมือนกับที่ต้องการ จะเขียนชื่อกำกับไว้ด้วยก็ได้ จงพยายามสร้างรูปให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้และพยายามสร้างรูปที่แปลก ๆ ไม่ซ้ำแบบใคร ให้ได้มากที่สุด จึงจะได้คะแนนมาก

(เวลา 45 นาที)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

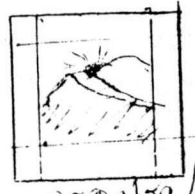
ក្របបិទ

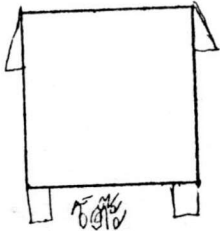
ក្របបិទ
ស្រាប់តិ

ក្របបិទ

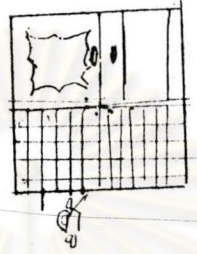
ក្របបិទ

ក្របបិទ

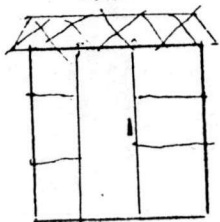
ក្របបិទ

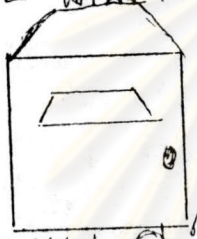
ក្របបិទ

ក្របបិទ

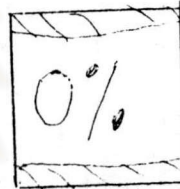
ក្របបិទ

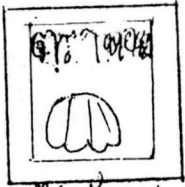
ក្របបិទ

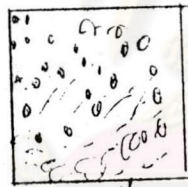
ក្របបិទ

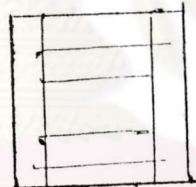
ក្របបិទ

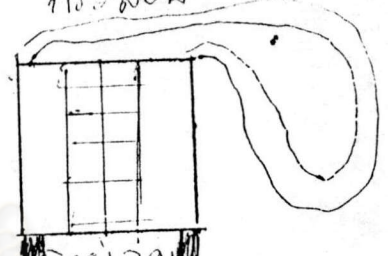
ក្របបិទ

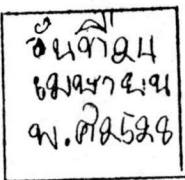
ក្របបិទ

ក្របបិទ

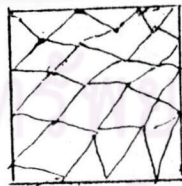
ក្របបិទ

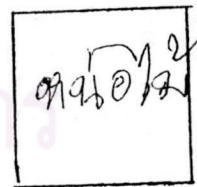
ក្របបិទ

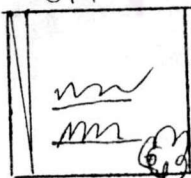
ក្របបិទ

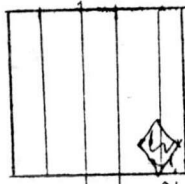
ក្របបិទ

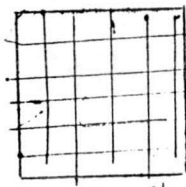
ក្របបិទ

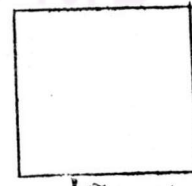
ក្របបិទ

ក្របបិទ

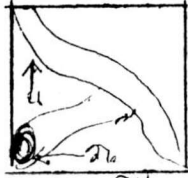
ក្របបិទ

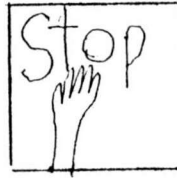
ក្របបិទ

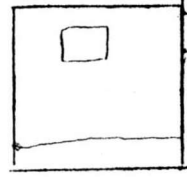
หน้าต่าง

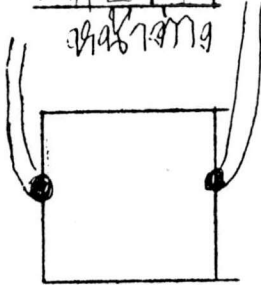
เขียนหนังสือ

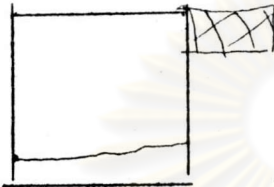
หยุด

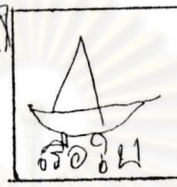
กรอบ

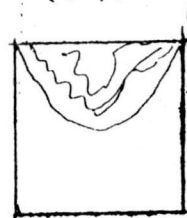
ตู้

เรือ

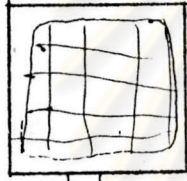
เรือใบ

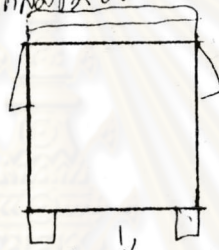
ทะเล

โต๊ะ

หน้าต่าง

โต๊ะ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การให้คะแนนจากแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ฉบับที่ 2
(การวาดภาพจากรูปสี่เหลี่ยม)

- 1 คะแนนความคิดแคล่วคล่อง 42 คะแนน
2 คะแนนความคิดยืดหยุ่น 8 คะแนน เพราะได้คำตอบ ซึ่งอยู่ในทิศทางเดียวกัน ให้ข้อละ 1 คะแนน ดังนี้

- 1 ของใช้ ได้แก่ กุญแจ กระเป๋าสตางค์ ตู้เย็น โตะ ตู้ โทรทัศน์ กลองสับ ลูกบอล ปืนน้ำมัน ฟองน้ำ ดุกย้อม ปฏิทิน ยางลบ ตาข่าย บัตรคำ สมุด สังกะสี แผนที่ จอบ ไม้ขีด ของจดหมาย มีด ม้านั่ง กะบะรด
- 2 ของประดับ ได้แก่ กรอบรูป
- 3 บ้าน บันได ประตู หน้าต่าง
- 4 ตู้ไปรษณีย์
- 5 แผลงฉีก
- 6 สนามฟุตบอล
- 7 ชิงช้า
- 8 ป้าย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบวัดความคิดสร้างสรรค์

ฉบับที่ 3

(ผลที่จะเกิดขึ้น)

โปรดกรอรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียน ต่อไปนี้

ชื่อ...ด.ญ. อวราภรณ์.....นามสกุล...อำพันธ์.....

โรงเรียน...โรงเรียน อำนวย วิทยา.....

อายุ...9.....เพศ...หญิง.....

คำชี้แจง

- ให้นักเรียนบอกผลที่จะเกิดขึ้นตามมาจกเหตุการณ์ต่างๆที่กำหนดให้ จงนึกหาคำตอบให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ พยายามหาคำตอบที่แปลกๆใหม่ๆไม่ซ้ำแบบใคร
- นักเรียนต้องทำทุกข้อ ถ้านึกหาคำตอบข้อใดไม่ได้ให้เว้นไว้ไปทำข้ออื่นก่อนแล้วค่อยกลับมาทำทีหลัง
- จงพยายามทำให้เร็วที่สุดและให้ได้คำตอบมากที่สุดๆด้วยจึงจะดี
- แบบวัดฉบับนี้ให้เวลาทำ 45 นาที

ตัวอย่าง

อะไรจะเกิดขึ้น ถ้าคนสามารถบินได้

คำตอบ (อาจจะเป็น)

- คนจะบินชนกันในอากาศ
- พื้นดินจะรกเป็นป่าไปหมด
- ประหยัดเงินค่าโดยสาร
- ต้องมีตำรวจจราจรในอากาศ

คำสั่ง 1. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้าก้อนหินวิ่งได้

- คนวิ่งชนกับก้อนหิน
- ก้อนหินแตกตกรัง
- ก้อนหินตำน้ำพริก
- ก้อนหินตำคนตาย
- ก้อนหินแย่งพี่อยู่ตง
- ก้อนหินวิ่งแข่งกัน

2. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้านักเรียนเป็นคนแข็งแรงที่สุด

- ยกของกำไ้
- ไปช่วยบรรณกษัตริ์
- ไปช่วยอุ้มพระผดากผู้
- ยกก้อนหินที่ไม่ได้
- ยกน้ำไป
- ทำงานได้รวดเร็ว

3. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้าดอกไม้พูดได้

- ฉันจะพูดกับดอกไม้ทุกวัน
- ฉันจะให้ดอกไม้แก่คนตาบอด
- ดอกไม้จะพากันเล่นกัน
- จะเกิดความรักกัน
- ดอกไม้จะไม่ยอมให้เอาตัด
- ดอกไม้จะร้องเพลงได้

4. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้าโรงเรียนนี้ไม่มีครู

- นักเรียนทะเลาะกัน
- นักเรียนไม่เรียนหนังสือ
- นักเรียนทำลาขี้น
- นักเรียนไม่ฟังระบิ
- นักเรียนเล่นของเล่น
- นักเรียนไม่ตั้งใจเรียน
- นักเรียนไม่ตั้งใจเรียนหนังสือและเล่นของเล่น

การให้คะแนนจากแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ฉบับที่ 3
(ผลที่จะเกิดขึ้น)

ข้อ 1	คะแนนความคิดแฉวคล่อง	6	คะแนน
	คะแนนความคิดยืดหยุ่น	5	คะแนน
ข้อ 2	คะแนนความคิดแฉวคล่อง	6	คะแนน
	คะแนนความคิดยืดหยุ่น	4	คะแนน
ข้อ 3	คะแนนความคิดแฉวคล่อง	6	คะแนน
	คะแนนความคิดยืดหยุ่น	4	คะแนน
ข้อ 4	คะแนนความคิดแฉวคล่อง	6	คะแนน
	คะแนนความคิดยืดหยุ่น	5	คะแนน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบวัดความคิดสร้างสรรค์

ฉบับที่ 4

ประโยชน์ของสิ่งของ

โปรดกรอกรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียน ต่อไปนี้

ชื่อ.....ด. ณัฐภาสกร.....นามสกุล.....อ. พันธ์.....

โรงเรียน.....เทพวิมล อำนวยวิทย์.....

อายุ.....9.....ปี เพศ.....หญิง.....

- คำชี้แจง
- ให้นักเรียนบอกประโยชน์ของสิ่งของที่กำหนดมาให้ ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เมื่อนักคำตอบได้แล้วจงเขียนตอบลงในช่องว่างข้างล่างข้อนั้น พยายามเขียนตอบสั้น ๆ ให้ชัดเจนและอ่านง่าย
 - นักเรียนต้องทำทุกข้อ ถ้าข้อใดยังไม่หาคำตอบไม่ได้ให้ทำข้อที่นึกได้ก่อน
 - จงจำไว้ว่า พยายามหาคำตอบให้ได้มากที่สุดและเป็นคำตอบที่แปลก ๆ ใหม่ ๆ จิงจะดี
 - แบบวัดฉบับนี้ให้เวลาทำ 45 นาที

ตัวอย่าง จงบอกประโยชน์ของไม้บรรทัดมาให้มากที่สุด

คำตอบ ใช้วัดความยาว, ใช้ตัด, ใช้เกาหลัง, ใช้ขีดเส้น - - - - -

(นักเรียนจะเห็นว่า ไม้บรรทัดใช้ทำประโยชน์ได้หลายอย่าง ให้นักเรียนพยายามหาคำตอบในหลายแง่มุม ไม่จำเป็นต้องตอบในสิ่งที่นักเรียนเคยเห็นมาแล้วเสมอไป นักเรียนอาจคิดแปลงเองก็ได้ เช่น ไม้บรรทัดทำเป็นของเล่นโดยการเอาเชือกมาผูกแล้วแกว่งให้เกิดเสียง เป็นต้น คำตอบของนักเรียนอาจจะเป็นความคิดที่แปลกเพราะไม่เหมือนของใครเลยก็ได้ และคำตอบนี้จะเป็นคำตอบที่ดีด้วย)

คำสั่ง จงบอกประโยชน์ของสิ่งของต่อไปนี้ให้มากที่สุด

1. กินสอ

- เขียนหนังสือ
- เกาหัว
- เกาหลัง
- ทำตะเกียบ
- เล่นเกม
- ทำเข็มเหล็ก

2. หนังสือ

- อ่าน
- เล่นเล่น
- กัดไฟ
- พิมพ์
- ตัดกระดาษ
- ม้วนหนังสือ

3. เขือก

- สัตว์
- ทำสายรุ้ง
- สีสันสวยงาม
- ทำแปด
- หนังสือนิทาน
- ทำกระดาษดอกไม้

4. ตะปู

- ตัดท่อนเหล็ก
- ตัดกรวย
- สกรู
- พรวนดิน
- ตัดท่อนเหล็ก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
ศาลากลางกรมมหาวิทยาลัย

การให้คะแนนแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ฉบับที่ 4
(ประโยชน์ของสิ่งของ)

ข้อ 1	คะแนนความคิดแคลวคล่อง	6	คะแนน
	คะแนนความคิดยืดหยุ่น	5	คะแนน
ข้อ 2	คะแนนความคิดแคลวคล่อง	6	คะแนน
	คะแนนความคิดยืดหยุ่น	5	คะแนน
ข้อ 3	คะแนนความคิดแคลวคล่อง	6	คะแนน
	คะแนนความคิดยืดหยุ่น	5	คะแนน
ข้อ 4	คะแนนความคิดแคลวคล่อง	6	คะแนน
	คะแนนความคิดยืดหยุ่น	3	คะแนน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คะแนนก่อนและหลังการฟังนิทาน
แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ฉบับที่ 1 การวาดภาพจากวงกลม
กลุ่ม 1 ฟังนิทานเกี่ยวกับเทพนิยาย

เลข ที่	ความคิดแฉวคล่อง		ความคิดยืดหยุ่น		ความคิดริเริ่ม		คะแนนรวมทั้งฉบับ	
	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า
1	26	28	11	12	1	4	38	44
2	19	39	6	11	0	0	25	50
3	31	35	9	14	3	4	43	53
4	37	38	8	13	3	1	48	52
5	42	40	9	11	1	4	50	55
6	32	39	8	12	1	0	41	51
7	37	40	8	10	2	2	47	52
8	30	42	14	8	3	1	47	51
9	40	39	8	13	0	*	48	53
10	42	40	6	13	0	1	48	54
11	35	39	8	12	0	6	43	53
12	38	41	10	14	1	1	49	56
13	42	41	8	14	4	6	54	61
14	34	41	10	9	0	1	44	51
15	36	42	8	16	0	3	44	61

เลข ที่	ความคิดแคลวคล่อง		ความคิดยืดหยุ่น		ความคิดริเริ่ม		คะแนนรวมทั้งฉบับ	
	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า
16	37	39	11	10	2	0	50	49
17	22	34	11	8	2	2	35	44
18	42	42	12	13	3	0	57	55
19	42	41	7	13	3	3	52	57
20	42	41	7	13	4	1	53	55
21	34	42	11	13	2	1	47	56
22	32	42	13	9	1	0	46	51
23	35	34	8	11	0	0	43	45
24	42	42	11	15	0	1	53	57
25	35	42	10	13	0	1	45	56
26	31	42	10	9	0	0	41	51
27	42	40	9	14	2	2	53	56
28	36	41	9	12	0	1	45	54
29	33	42	10	15	8	1	51	58
30	21	34	10	9	3	1	34	44
รวม	1047	1182	280	359	49	49	1376	1590

คะแนนก่อนและหลังการฟังนิทาน
แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ฉบับที่ 1 การวาดภาพจากวงกลม
กลุ่ม 2 ฟังนิทานเกี่ยวกับสัตว์

เลข ที่	ความคิดแคลวคล่อง		ความคิดยืดหยุ่น		ความคิดริเริ่ม		คะแนนรวมทั้งฉบับ	
	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า
1	34	39	8	16	4	1	46	56
2	19	39	10	17	0	0	29	56
3	35	41	8	13	0	1	43	55
4	8	30	3	14	0	1	11	45
5	3	41	3	11	0	0	6	52
6	30	38	7	9	1	0	38	47
7	13	38	6	9	0	1	38	47
8	23	41	8	13	0	0	31	54
9	17	42	9	13	0	1	26	56
10	18	39	8	13	0	1	26	53
11	31	40	8	17	0	2	39	59
12	28	35	5	7	0	1	33	43
13	40	39	13	14	2	1	55	54
14	29	41	6	15	1	0	36	56
15	24	37	11	9	1	1	36	47

เลข ที่	ความคิดแคลวคล่อง		ความคิดยืดหยุ่น		ความคิดริเริ่ม		คะแนนรวมทั้งฉบับ	
	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า
1	21	41	9	11	0	0	30	52
17	18	40	8	12	0	0	26	52
18	34	40	11	9	0	0	45	49
19	37	42	13	12	1	2	51	56
20	24	37	7	12	0	0	31	49
21	28	32	13	12	2	0	43	44
22	35	39	13	14	2	0	50	53
23	37	41	9	14	1	3	47	58
24	20	41	8	10	1	1	29	52
25	29	41	8	12	1	1	38	54
26	27	40	8	11	0	1	35	52
27	13	41	4	10	0	1	17	52
28	34	42	8	13	0	1	42	56
29	33	42	9	13	0	1	42	55
30	15	27	9	7	2	0	26	34
รวม	757	1166	250	362	19	31	1026	1559

คะแนนก่อนและหลังการฟังนิทาน
แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ฉบับที่ 1 การวาดภาพจากวงกลม
กลุ่ม 3 ฟังนิทานเกี่ยวกับการผจญภัย

เลข ที่	ความคิดแคลวคล่อง		ความคิดยืดหยุ่น		ความคิดริเริ่ม		คะแนนรวมทั้งฉบับ	
	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า
1	30	42	11	13	0	0	41	55
2	31	42	8	12	1	0	40	54
3	37	42	11	16	4	0	52	58
4	41	42	24	14	1	5	66	61
5	10	27	2	8	0	0	12	35
6	35	40	11	10	0	0	46	50
7	34	38	9	12	0	0	43	50
8	38	42	14	10	0	2	52	54
9	14	18	7	5	0	1	21	24
10	39	42	9	10	1	3	49	55
11	38	42	12	13	1	0	51	55
12	29	29	8	10	0	3	37	52
13	30	41	12	11	4	2	46	54
14	34	40	10	8	2	2	46	56
15	31	41	11	12	1	1	43	54

เลข ที่	ความคิดแคว่คล่อง		ความคิดยืดหยุ่น		ความคิดริเริ่ม		คะแนนรวมทั้งฉบับ	
	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า
16	39	39	11	15	1	2	51	56
17	23	37	7	9	0	0	30	46
18	34	41	11	13	2	3	47	57
19	20	28	9	8	1	1	30	37
20	16	41	5	13	0	0	21	54
21	38	42	13	13	2	6	43	61
22	42	37	13	15	0	0	55	52
23	29	40	9	12	0	1	38	53
24	17	24	6	9	1	1	24	34
25	28	41	8	12	0	0	36	53
26	14	37	6	11	0	1	20	49
27	28	29	5	4	0	1	33	34
28	40	40	10	12	3	2	53	54
29	22	41	7	10	4	1	33	52
30	35	35	9	11	0	1	44	47
รวม	896	1130	288	331	29	39	1213	1500

คะแนนก่อนและหลังจบฟังนิทาน
แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ฉบับที่ 2 การวาดภาพจากรูปสี่เหลี่ยม
กลุ่ม 1 ฟังนิทานเกี่ยวกับเทพนิยาย

เลข ที่	ความคิดแกลวคล่อง		ความคิดยืดหยุ่น		ความคิดริเริ่ม		คะแนนรวมทั้งฉบับ	
	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า
1	20	34	5	6	0	2	25	42
2	20	27	7	12	0	3	27	42
3	25	34	5	14	2	0	32	48
4	22	33	7	14	2	0	31	47
5	35	35	5	9	2	2	42	46
6	21	28	9	8	0	1	30	37
7	22	27	6	8	1	0	29	35
8	25	33	10	8	0	0	35	41
9	32	32	7	10	2	3	41	45
10	24	35	10	14	0	2	34	51
11	27	34	5	8	2	3	34	45
12	35	35	9	12	7	4	51	51
13	29	35	10	10	0	2	39	47
14	24	32	7	8	2	1	33	41
15	30	35	10	12	3	2	43	49

เลข ที่	ความคิดแคลงคล่อง		ความคิดยืดหยุ่น		ความคิดริเริ่ม		คะแนนรวมทั้งฉบับ	
	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า
16	33	30	8	14	1	0	42	44
17	27	34	10	15	0	2	37	51
18	13	34	5	12	1	2	19	48
19	31	35	6	10	5	1	42	46
20	23	34	8	9	2	1	33	44
21	31	35	6	11	0	4	37	50
22	24	33	9	8	1	4	34	45
23	35	35	10	10	8	2	53	47
24	35	35	7	8	2	3	44	47
25	32	32	10	11	1	0	43	43
26	26	32	7	10	0	1	33	43
27	27	34	11	14	0	3	38	51
28	14	35	5	9	0	5	19	49
29	31	33	7	11	1	1	39	45
30	25	33	8	11	1	0	34	44
รวม	798	983	229	316	46	54	1073	1353

คะแนนก่อนและหลังการฟังนิทาน
แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ฉบับที่ 2 การวาดภาพจากรูปสี่เหลี่ยม
กลุ่ม 2 ฟังนิทานเกี่ยวกับสัตว์

เลข ที่	ความคิดแฉ่วคล่อง		ความคิดยืดหยุ่น		ความคิดริเริ่ม		คะแนนรวมทั้งฉบับ	
	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า
1	7	35	1	8	0	0	8	43
2	30	34	11	8	2	0	43	42
3	33	35	8	12	0	0	41	47
4	17	29	7	7	0	0	24	36
5	30	35	8	7	0	0	38	42
6	21	35	7	12	0	6	28	53
7	34	35	9	10	3	2	45	47
8	32	35	9	7	3	1	44	43
9	34	35	8	11	1	0	43	46
10	26	33	7	10	0	0	33	43
11	30	35	8	9	1	1	39	45
12	25	35	7	13	1	5	32	53
13	26	30	8	9	1	0	35	39
14	32	33	6	8	1	0	39	42
15	28	29	7	7	1	6	36	42

เลข ที่	ความคิดแฉวคสอง		ความคิดขี้คหยุน		ความคิดริเริ่ม		คะแนนรวมทั้งฉบับ	
	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า
16	24	32	5	8	1	1	30	41
17	31	35	9	8	1	4	41	47
18	34	35	9	10	1	1	44	46
19	30	35	10	7	4	5	44	47
20	30	31	9	9	0	1	39	41
21	22	35	9	14	1	2	32	51
22	35	35	8	9	2	3	45	47
23	34	35	10	12	0	3	41	50
24	33	35	9	9	0	0	42	44
25	35	35	9	9	0	1	44	45
26	25	35	16	7	0	0	41	42
27	23	30	5	8	0	1	28	39
28	22	35	17	17	2	1	41	53
29	22	35	9	16	0	3	31	54
30	30	35	16	6	1	0	47	41
รวม	835	1016	261	287	27	47	1123	1350

คะแนนก่อนและหลังการฟังนิทาน
แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ฉบับที่ 2 การวาดภาพจากรูปสี่เหลี่ยม
กลุ่ม 3 ฟังนิทานเกี่ยวกับการผจญภัย

เลข ที่	ความคิดแฉ่วคล่อง		ความคิดยืดหยุ่น		ความคิดริเริ่ม		คะแนนรวมทั้งฉบับ	
	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า
1	35	35	7	12	2	3	44	50
2	32	35	6	12	0	1	38	48
3	35	39	8	13	2	1	45	53
4	35	35	9	13	1	4	45	52
5	19	27	5	10	1	1	25	38
6	34	34	7	11	0	1	41	46
7	33	34	9	12	0	1	42	47
8	19	35	7	7	0	1	26	43
9	19	21	6	10	0	2	25	33
10	35	35	6	12	2	5	43	52
11	22	35	10	10	1	5	46	50
12	12	35	10	5	1	1	33	41
13	29	29	7	5	1	0	19	40
14	20	35	5	5	1	0	35	34
15	35	35	8	7	1	2	29	44

เลข ที่	ความคิดแฉวกลอง		ความคิดยึดหยุ่น		ความคิดริเริ่ม		คะแนนรวมทั้งฉบับ	
	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า
16	35	35	10	11	1	10	46	56
17	30	32	8	12	2	1	40	45
18	33	35	4	10	4	2	41	47
19	35	35	5	6	0	1	40	42
20	27	35	7	12	2	1	36	48
21	35	35	5	8	0	0	40	43
22	35	35	7	9	2	2	44	46
23	33	33	6	10	1	1	40	44
24	35	35	7	9	0	1	42	45
25	35	35	4	8	0	1	39	44
26	19	30	9	7	0	0	28	37
27	32	32	7	8	0	0	39	40
28	22	33	6	9	0	2	28	44
29	13	35	6	10	1	6	20	51
30	35	35	5	13	1	3	41	51
รวม	868	1009	203	286	26	59	1097	1354

คะแนนก่อนและหลังการฟังนิทาน
แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ฉบับที่ 3 ผลที่จะเกิดขึ้น
กลุ่ม 1 ฟังนิทานเกี่ยวกับเทพนิยาย

เลข ที่	ความคิดแฉลวคล่อง		ความคิดยืดหยุ่น		ความคิดริเริ่ม		คะแนนรวมทั้งฉบับ	
	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า
1	8	18	2	6	0	4	10	28
2	4	7	0	4	2	1	6	12
3	12	13	5	9	4	4	21	26
4	4	4	0	0	1	1	5	5
5	9	22	3	9	1	6	13	37
6	5	6	4	4	0	1	9	11
7	11	11	4	5	1	1	16	17
8	4	14	0	9	0	1	4	24
9	9	14	4	6	1	4	14	24
10	5	15	1	6	1	1	7	22
11	14	16	9	7	5	4	28	27
12	5	10	1	10	0	2	6	22
13	5	6	1	4	2	1	8	11
14	10	10	4	6	1	3	15	19
15	9	11	4	4	1	0	14	15

เลข ที่	ความคิดแกลวคล่อง		ความคิดยืดหยุ่น		ความคิดริเริ่ม		คะแนนรวมทั้งฉบับ	
	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า
16	11	13	5	8	3	7	19	28
17	11	28	4	4	0	4	15	36
18	5	13	1	8	0	3	6	24
19	7	9	3	7	3	2	13	18
20	10	12	4	9	3	5	17	26
21	10	11	5	5	1	1	16	17
22	4	9	0	4	2	3	6	16
23	5	6	1	2	1	0	7	8
24	4	15	0	8	0	4	4	27
25	7	11	4	5	1	1	12	17
26	9	11	8	5	3	3	20	19
27	4	10	0	4	3	3	7	17
28	5	7	1	2	2	3	8	12
29	12	17	3	9	3	7	18	33
30	8	27	3	4	3	18	14	49
รวม	226	376	84	173	48	108	358	657

คะแนนก่อนและหลังการฟังนิทาน
แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ฉบับที่ 3 ผลที่จะเกิดขึ้น
กลุ่ม 2 ฟังนิทานเกี่ยวกับสัตว์

เลข ที่	ความคิดแคลวคล่อง		ความคิดยืดหยุ่น		ความคิดริเริ่ม		คะแนนรวมทั้งฉบับ	
	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า
1	4	8	0	5	0	0	4	13
2	7	7	4	3	2	0	13	10
3	4	8	0	4	0	0	4	12
4	4	10	0	6	0	0	4	16
5	9	8	6	6	2	0	17	14
6	12	16	5	6	0	0	17	22
7	6	10	1	3	0	1	7	14
8	7	10	5	5	2	0	14	15
9	6	12	2	6	2	1	10	19
10	6	8	3	5	4	1	13	14
11	4	8	0	6	2	0	6	14
12	17	24	16	14	1	3	34	41
13	8	8	4	7	0	2	12	17
14	4	19	0	8	2	0	6	27
15	4	19	0	5	1	0	5	24

เลข ที่	ความคิดแคลวคล่อง		ความคิดยืดหยุ่น		ความคิดริเริ่ม		คะแนนรวมทั้งฉบับ	
	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า
16	4	6	2	2	0	4	6	12
17	4	8	0	6	2	4	6	18
18	14	18	10	17	0	3	24	38
19	6	10	1	6	1	2	8	18
20	2	7	0	4	1	2	3	13
21	2	5	0	2	1	0	3	7
22	4	4	0	0	0	0	4	4
23	4	17	0	11	1	6	5	34
24	4	4	0	1	0	0	4	5
25	4	7	0	5	0	0	4	12
26	7	7	6	7	1	1	14	15
27	33	28	20	20	0	4	53	52
28	17	25	13	11	5	2	35	38
29	13	14	10	6	8	0	31	20
30	10	12	8	12	1	2	19	26
รวม	230	347	116	173	39	38	385	584

คะแนนก่อนและหลังการฟังนิทาน
แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ฉบับที่ 3 ผลที่จะเกิดขึ้น
กลุ่ม 3 ฟังนิทานเกี่ยวกับการผจญภัย

เลข ที่	ความคิดแคลงคล่อง		ความคิดยืดหยุ่น		ความคิดริเริ่ม		คะแนนรวมทั้งฉบับ	
	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า
1	12	15	6	6	4	5	22	26
2	6	6	2	3	1	1	9	10
3	15	28	7	7	1	7	23	42
4	6	12	3	5	3	2	12	19
5	4	10	0	3	1	0	5	13
6	12	16	5	7	3	0	20	23
7	11	11	3	5	0	3	14	19
8	5	12	1	6	1	0	7	18
9	8	9	5	6	0	4	13	19
10	10	20	2	6	2	6	14	32
11	11	27	3	10	5	8	19	45
12	11	17	6	8	6	3	23	28
13	8	11	4	4	3	0	15	15
14	3	13	0	4	0	5	3	22
15	26	27	11	5	13	5	50	37

เลข ที่	ความคิดแกลวคล่อง		ความคิดยืดหยุ่น		ความคิดริเริ่ม		คะแนนรวมทั้งฉบับ	
	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า
16	9	12	8	7	2	5	19	24
17	5	11	1	4	0	0	6	15
18	13	18	4	10	0	2	17	30
19	6	7	1	5	0	1	7	13
20	4	7	0	4	1	1	5	12
21	19	20	6	6	8	2	33	28
22	13	18	4	6	1	2	18	26
23	5	7	1	2	1	0	7	9
24	5	6	1	2	0	1	6	9
25	10	12	3	5	0	2	13	19
26	6	6	1	1	0	0	7	7
27	14	18	6	7	4	0	24	25
28	10	24	6	6	5	8	21	38
29	12	19	8	17	5	8	25	44
30	24	24	14	20	0	10	38	54
รวม	303	443	122	190	70	101	495	734

คะแนนก่อนและหลังการฟังนิทาน
แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ฉบับที่ 4 ประโยชน์ของสิ่งของ
กลุ่ม 1 ฟังนิทานเกี่ยวกับเทพนิยาย

เลข ที่	ความคิดแล้วคล่อง		ความคิดยืดหยุ่น		ความคิดริเริ่ม		คะแนนรวมทั้งฉบับ	
	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า
1	4	23	0	8	0	0	4	31
2	10	16	10	10	2	1	22	27
3	19	20	12	11	3	6	34	37
4	6	21	2	8	0	1	8	30
5	22	46	12	15	3	9	37	70
6	8	17	4	11	0	0	12	28
7	11	20	7	10	1	1	19	31
8	16	17	7	8	0	0	23	25
9	10	13	7	4	1	0	18	17
10	10	11	6	7	0	0	16	18
11	17	19	10	6	3	2	30	27
12	11	20	5	7	1	0	17	27
13	9	16	5	11	1	0	15	27
14	12	17	7	8	2	2	21	27
15	2	9	1	3	0	1	3	13

เลข ที่	ความคิดแคลวคล่อง		ความคิดยืดหยุ่น		ความคิดริเริ่ม		คะแนนรวมทั้งฉบับ	
	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า
16	12	17	8	11	0	4	20	32
17	25	28	12	11	1	4	38	43
18	16	18	9	8	4	1	29	27
19	16	20	9	9	0	1	25	30
20	17	17	6	11	5	8	28	36
21	19	21	10	9	0	0	29	30
22	2	14	0	6	0	0	2	20
23	7	10	3	8	0	2	10	20
24	7	27	4	12	2	5	13	44
25	11	16	7	10	1	2	19	28
26	18	23	10	14	2	2	30	39
27	12	17	9	5	2	0	23	22
28	8	16	5	10	1	1	14	27
29	7	12	1	6	1	4	9	22
30	15	15	11	13	6	7	32	35
รวม	359	556	199	270	42	64	600	890

คะแนนก่อนและหลังการฟังนิทาน
แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ฉบับที่ 4 ประโยชน์ของสิ่งของ
กลุ่ม 2 ฟังนิทานเกี่ยวกับสัตว์

เลข ที่	ความคิดแฉวทดลอง		ความคิดยืดหยุ่น		ความคิดริเริ่ม		คะแนนรวมทั้งฉบับ	
	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า
1	4	9	0	9	0	1	4	19
2	14	15	8	9	1	2	23	26
3	16	19	9	9	2	1	27	29
4	13	13	5	8	2	2	20	23
5	9	12	6	8	1	0	16	20
6	12	22	7	10	1	6	20	38
7	13	12	5	6	3	3	21	21
8	12	19	11	9	0	2	23	30
9	5	6	2	5	0	1	7	12
10	4	13	0	10	1	0	5	23
11	11	13	10	10	1	1	22	24
12	8	10	4	4	1	3	13	17
13	6	7	3	4	1	0	10	11
14	9	13	6	8	0	2	15	23
15	4	16	0	11	0	1	4	28

เลข ที่	ความคิดแกล้วคล่อง		ความคิดขี้หนื่อย		ความคิดริเริ่ม		คะแนนรวมทั้งฉบับ	
	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า
16	7	8	4	1	0	0	11	9
17	7	10	6	5	1	0	14	15
18	8	13	7	7	1	0	16	20
19	8	9	4	8	0	1	12	18
20	12	13	9	9	4	1	25	23
21	5	6	1	2	0	0	6	8
22	6	7	2	6	0	1	8	14
23	16	11	9	9	4	1	29	21
24	12	27	8	19	0	12	20	58
25	5	12	2	9 ⁿ	0	0	7	21
26	5	16	5	13	3	4	13	33
27	9	14	4	9	1	3	14	26
28	16	20	10	15	3	3	29	38
29	12	20	5	17	2	3	19	40
30	13	15	10	9	0	4	23	28
รวม	301	423	166	264	52	68	519	755

กะแนก่อนและหลังการฟังนิทาน
แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ฉบับที่ 4 ประโยชน์ของสิ่งของ
กลุ่ม 3 ฟังนิทานเกี่ยวกับการผจญภัย

เลข ที่	ความคิดแคลวคล่อง		ความคิดยืดหยุ่น		ความคิดริเริ่ม		คะแนนรวมทั้งฉบับ	
	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า
1	17	21	9	10	6	1	32	32
2	12	14	8	7	1	0	21	21
3	9	17	4	9	0	3	13	29
4	8	14	5	10	0	0	13	24
5	9	18	5	6	0	3	14	27
6	8	10	3	5	0	2	11	17
7	7	10	4	8	5	3	16	21
8	3	11	1	6	0	0	4	17
9	7	10	5	8	0	0	12	18
10	9	27	7	10	2	4	18	41
11	8	19	4	10	1	1	13	30
12	12	20	9	8	4	3	25	31
13	18	22	8	6	5	2	31	30
14	17	28	7	7	1	0	25	35
15	15	18	15	17	0	2	30	37

เลข ที่	ความคิดแคลงกลอง		ความคิดยั้งหนุ่น		ความคิดริเริ่ม		คะแนนรวมทั้งฉบับ	
	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า	ก่อนเล่า	หลังเล่า
16	11	16	7	8	2	0	20	24
17	11	14	4	7	1	0	16	21
18	10	30	5	11	0	1	15	42
19	8	12	4	7	0	2	12	21
20	11	11	5	7	1	0	17	18
21	14	18	10	10	3	2	27	30
22	16	16	10	12	1	3	27	31
23	5	11	2	6	0	0	7	17
24	7	26	4	13	1	1	12	40
25	10	12	5	5	0	0	15	17
26	4	18	0	9	0	0	4	27
27	4	16	0	11	0	3	4	30
28	14	17	14	13	3	1	31	31
29	18	29	13	14	0	1	31	44
30	14	14	10	12	2	2	26	28
รวม	396	586	249	332	47	55	692	973

ประวัติผู้เขียน

นางสาววรรณนิภา เพ็ญศรี เกิดวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2500 ที่ตำบล
สามเรือน อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย สำเร็จการศึกษาปริญญาศิลปศาสตร
บัณฑิต (ศศ.บ.) จากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เมื่อปีการศึกษา 2520 ในสาขา
ประถมศึกษา วิชาเอก การประถมศึกษา ปัจจุบันรับราชการ ดำรงตำแหน่ง
อาจารย์ 1 โรงเรียนเทวัญอำนวยการ อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ

การทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย จากบัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 1500 บาท

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษาศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย